

ریگای صالح بوونو بهروخوا چوون

کتابخانه های تهران

چاپی دووهم ۱۴۱۶ک - ۱۹۹۶ز

نور محمد خاں صاحب
نور محمد خاں صاحب

۲۲۲۱۲ ۲۱۳۱۲ ۲۱۳۱۲

رښگای
صالح بوونو
به ره و خوا چوون

نورسینی
عہ لی بکاپیر

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشکش یی :

بهدومسولمانانہی که به باره ریگی به تین و عزمی کی پؤلایینو دلیکی پر
له شه وینه وه ، تی ده کوژن و رهنج ده ده نو شه و روژان پیکیه گری ده ده ن ، بوئده و ی تی بگه نو
پی بگه نو بدره و خوا بچن و کامل بن ، تاسه ره نجام ری یان بکه وی به دیداری به رزی شاد بوون .

پیشه کی چایی دووهم :

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه ، وصلى الله تعالى وسلم وبارك
على محمد النبي الأمي الأميين وآله الطيبين وصحبه الأكرمين ، والتابعين لهم بإحسان
الواصلين منهم والساثرين .

مسولمانانی به ریزو خوشه ویست . . .

ثم کتیبہی به رده ست کده بویه که مجار له سالی (۱۴۱۰) ی کۆچی نووسراو چاپ کرا
هولتیکي به نده بوو بۆ پرکردنه دهی ئه و که لیتن و بۆشایی به زلهی کده لایه نی مه عنده وی یه ده
له کاری ئیسلامیدا ههستی پته ده کرد . جائیتاش

- واته پینج سال دوی ئه و کاته - هه رچهنده کارو حالتهی ئیسلامی له کوردستان و شونه کانی
تری جیهانی ئیسلامیشدا ، به شتویه کی گشتی له چار ئه و سا زۆر گه شهی کردووه و به ره و پیش
چووه ، به لām به پای به نده له پروچی مه عنده وی ئه خلاقی یه ده ئه و که لیتن و بۆشایی به هه ر ههستی
پته ده کرئ ، بگره له گه ل گه رده بوونی قهواره و کیانی کارو حالتهی ئیسلامیدا ئه ویش زلتر بووه !
بویه له سه ر داوا کردنی چهنده برایه کی خه مخۆرو دلسۆزیش به پتیو یستمان زانی کده لم
قوناغدها به شتویه کی فراوانترو چاکتر له جاری پیشوو (رینگای صالح بوونو به ره و خوا
چوون) چاپ و بلاو بکریته وه ، پاش ده ستکاری به کی کده له هه ندئ شوینیدا .

ئه وهی که به پتیو یستی شی ده زانم له پیشه کی چایی دووه مه دا له به واری مه سه له ی
(ته زکیه) و په روه رده ی مه عنده وی یه وه ئا راستدی خویندرانی به ریزی بکه م له م چهنده خاله دا
به گوشاروی ده یخه مه روو :

۱- به نده ره ژ بۆ ره ژئ هتا زیاتر به ئه زموونگه ل (تجارب) ی کارو چالاکی ئیسلامی دا ره ت
ده به م له و مه دینه مو باره که دا ئه سب تاوده ده م ، زیاترو زیاتر له و قناعه ته م دا دلتیا ده به م ، که ئه و
لایه نه گرنگه مه زنه ی (ته زکیه) به ردی بناغه و بریره ی پشتی دینداری و مسولمانه تی و ، کا کل و
جه و هه ری به نده ایدتی و خوا به رستی یه و هه ر که سیک له و لایه نهیدا لاوازو کرچ و کال پی ، هه تمه ن
له لایه کانی تریشی - یان زۆر به یانه دا بی هیزو ناته واهه بی ، هه ربۆیدش خوی کار به جی و زانا
له په روه رده کردن و پتیه گی یان دنی کۆمه لی ئیسلامی یه که مه دا له سه رده ستی پیغه مه به ری
پیشه و امان ﷺ هینه جه خه و دا کۆکی له سه ر لایه نی مه عنده وی ئه خلاقی کردووه و زۆرترین

رووبه ری سووره ته مه ککی به کانی بو ته رخان کردوه چ به شیوه ی راسته وخو چ ناراسته وخو ، بو وینه سهرنجی ثم چند نایه ته ی سووره تی (الذاریات) بده : ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ . آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ . كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ . وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ . وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْأَسَاكِلِ وَالْمَحْرُومِ . وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُؤْمِنِينَ . وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ . ۲۱-۱۵ ﴾ .

۲- شتیکی ئاشکرایه که ئینسانی مسولمان و ئینسانی نامسولمان چند جیاوازی به کی گرنکو بنه ره تی یان له نیواندا هه به ، که سه ره کی ترینیان ئه وه به ئینسانی مسولمان خاوه نی لایه نی مه عنده ی ئه خلاقی به ، به لام بابای نامسولمان له و باره وه پووچ و بوشه . جادیاره هه تا ئینسانی مسولمان ئه لایه نه ی تیدا به هیزتری و زیاتر تیدا گه شه بکات زیاتر چاکتر له خه لکی بی دین و نامسولمان جیا به بیته ره ، هه تا لایه نی ناوبراوشی تیدا لاوازترو بی هیزتر بیت به پیچده وانه وه ده بی ، هه ربویدش ده بینین له کاتی که دا خوی به ره و ردگار و یستیستی و سه فو پیناسه ی کومه لی مسولمانان بکات ئه لایه نه رووحی به رووبه ریکی ژوری بو ته رخان کراوه ، بووینه : له سه ره تای سووره تی (المؤمنون) دا که ته رخان کراوه بو پیناسه ی برواداران ، خوی زانا فهرموویه تی : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ . الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ . وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّفْوَ مَعْزُومُونَ . وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ . ۱۰۰ ﴾ . هه ره ها له کو تای سووره تی (الفرقان) دا که دیسان بو وه سه فو ناساندنی بنده چاک و هه لبزارده کانی خوا دیاری کراوه ، فهرموویه تی : ﴿ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا . الَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا . وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا . ۱۰۱ ﴾ .

که واته بائه و لایه نه له خومان دا توخترو قولترو به هیزتر بکه یین که ده بیته مایه ی نزیکتربوونه و هه مان له خوا و دۆسته کانی و دوورتر که وته و هه مان له شه ی تان و شوینکدوتوانی .

۳- بیگومان ته زکیه ی نه فس خالیکی هاو به شی هه موو مسولمانانه و تاقده و ی رزگاری و سه رفرازی یانه وه خوی مه زن فهرموویه تی : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا . وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾ الشمس (۱۰) ، هه ره ها فهرموویه تی : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴾ الأعلى (۱۴) ، به لام ته زکیه ی نه فس و به هیزی لایه نی مه عنده ی بو که سانی که سه رگرمی کار و خه باتی ئیسلامین و له گه ل کومه لگه دا تیکه لی و هه لبس و که وتیان زیاتره ، له هه موو کس پتویست تر و چاره نووس سازتره ، چونکه بابای و هه میشه و دایم ده که ویته بهر فشار و ته ئیری کومه لگا و ده رووبه رو ئه گه ر له و رووه وه زور قایم و دامه زرا و نه بی له خسته ده چی و

هډه خلیسکې، جابویه ښانسې او هم بڼ پاریزانی له هډه و لادانو خلیسکانو هم بڼ کاربوئاسان بوونو بهر چاروونو زیاتری زور زور پیوستی به ته زکی بهی نه فسی هډه، خوی زاناو میهره بانیش به پیغه مبه رمانی فرمووه: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا . . ﴿المزمل (۱-۷)﴾ .

۴- په واندنه وهی چنده ښکالیک:

ښه واندې که ره دار که ری شه وئ (حاطب اللیل) چاكو خرابی (تصوف) په فرزه که نو له جیاتی به پیژینگی قورئانو سونهت له پیژینگی بده نو چاکی قبول و خرابی فری بده، بی سئو دوو زه رب له هم مووی دده نو. به حسابی خوین بهم به لگانه خوین ټیقنا ده کن:

(ا) هه بوونی بیدعه و شتی ښه واندې له بهرهم که له پووری (تصوف) دا.

(ب) هه بوونی به ناو فرموده (حدیث) ی هه لسه ستراو (موضوع) له کتیبو سرچاوه کانی (تصوف) دا.

(ج) سوود لی بیترانو (استغلال) کردنی هه ندیک له سهرانی ښه هلی طه ریقت بڼ لیدانی ښاسلی په سدن له لایه ن ناحه زانی دینه و له رابردو و ښاستاشدا.

(د) وشه ی (تصوف) وشه کی داهتر او بیگانه یه.

ښه ناوا وه لای ښو ښکالانه دده ینه و زور به کورتی:

به کم: ښه د ښه ده به لمینین که گه لیک کتیبو سرچاوه ی (تصوف) و بیرو هوشی زوریدی هره زوری ښه هلی طه ریقتیش پرېرن له شتی بیدعه و ښه واندې و ناشه رعی و بیرو بزوونو و فلسفه ی یونانی و هندی و بروذایی به گشتی و ښینی شیو تر او ی مه سیحی به تایه و چ له بواری عقیده وه چ عبادت و چ ښه خلاق و ښادابو. . هتدا دا، به لام؛ هه ره که چو ښو جوړه کتیبو سرچاوه هډ، کتیبو سرچاوه ی تریش هډ که زور پاكو پوخته نو جی ی متمانه و یاوه و، و هتیکه ل بوونی ښو جوړه شتانه به بهرهم که له پووری زانایان نابې و امان لی بکا که له خیرو چا که کانیا بې بهش بین. چونکه ښه و هه کتیبو سرچاوه کانی (تصوف) ښی که تووشی ښو دهره بو و، به لکو هه ره که سیک شاره زایی هډی ده زانی که کتیبه کانی (تفسیر) و (فقه) و (عقیده) و (تاریخ) یش به و دهره چوونو ښه گه له بهر هه بوونی هډو که هر کوری و زیمان لی بهتین زیانیک ی که جبار زلمان لی ده که وئ که هیچ که سیک یومان فرم و نا کتوره.

دووه: پاسته كټيبو سهرچاوه كاني (تصوف) هندیكپان خالي نين له بدنار فدرمووده د
دانراو لاواز، به لام زاناياني فدرمووده ناسي (محدث) فدرمووده بدنار فدرمووده يان ليك
هه لاواردوون، بو ورتنه (عراقي) حه ديسه كاني (احياء علوم الدين) ي غزالسي
زورباش (تخریج) كردوه، دياره هيچ كه سيكيكش بو (احاديث) له كټيبه كاني
(تصوف) يان (فقه) دا ناگه رڼ چوونكه ده زاني كټيبو سهرچاوه كاني (سنه) شوني
پيدا كړدني (حديث) ن!

سني يه: مه سه له ي (استغلال) كاني هندیك له سه راني (تصوف) له لايه ن ناحزو
دوژمناني ئيسلامه وش شتيكي نكولي لي نه كراوه، به لام وه له خالي پينجه مدا باسي
ده كدين، پتريسته ئيمه (تصوف و تركية) وه لايه نتيكي گرنكو ره سن له ئيسلام له گه
رپبازه كاني ته صووف (طرق التصوف) تيكه نه كدين، ديسان ئاگاداريش بين كه نه گه
هه نديك له بناو سهراني (تصوف) هه لويستي ناره سنو بي شه رعيان هه بووه و هديه گول له مستي
ناحزاني دين بوون، كه له پياوي زوريشيان تيدابوونو ئيستاش كه ميك هه ن كه نموونه ي
مهر دايه تي و پهرتريپاكي و خدات و فيداكاري بوونو هه نديك جار رابه رو سهر كرده ي گه ليك
شور شو و راپه ريني ئيسلامي ش بوونو! ئنجابتيگومان (استغلال) كرانيش ته نهاله سهر ردين سپي و
سهراني (تصوف) تا پر نه كراوه و خه لكي تريش هه بووه و هديه .

چواره: مه سه له ي ناویش، شتيك ني يه بو نه وه بشي بكرپسته به لنگه و بيانووي
ره فز كړدني (تصوف) چوونكه :

ئيمه بهر گري له (مسمي) ي (تصوف) ده كدين كه نه و هه موو كټيبو سهرچاوه زور
زه و ندانه ن كه زاناو پيشه واياني پايه بهر زمان له كوزن و هاوچه رخ له بواي لايه نني مه عنه وي و
نه خلاقي دا بهر هه ميان هيناون، كه هه موويان بریتين له شهر ح و ليك دانه ووه و نوون كړدنه ووي نه و
ده قانه ي قورئان و سوننه ت كه په يوه ندي يان به لايه نني (تركية النفس) وه هديه ، چ له پروي
عه قیده و چ عيباده ت و چ نه خلاق و ئادابي تاكي و خيتراني و كومه لايه تي يوه، نه مه له لايه كده
له لايه كي ديكه شوه نه وه هه ر وشي (تصوف) نيه كه زانايان بو پيتاسه و ناوونيشاني لايه نني
مه عنه وي و روحي به كاريان هيناوه و كتر دويانه ته زارواه (مصطلح) يك، به لكو هه ر كام
له زاناياني هه موو له كاني تري زانباري يه شهرعي يه كان هه رايان كردوه، ئايا هيچ كام له م
وشو و زارواه له سدرده مي پيغه مبهرو خه ليفه راشيدينه كانيدا بار بوون: (علم التفسير) و (علم
الفقه) و (اصول الفقه) و (علم الكلام) و (التجويد) و (علم الجرح والتعديل) . . . هتد؟

۵- (تصوف) و رپیازه کانی ته صووف (طرق التصوف) لیک جیان :

هرچی (تصوف) ه- که ئیمه وای به پیه سندن ده زانیین له جیاتنی وشه ی (تصوف) وشه ی (تزکیه) به کاربیت، چونکه هدم وشه یه کی قورئانی یه و هدم هیچ که سیش لئی ناسله میتشه و به گومانده سیری ناکات- به ئی هرچی (تصوف) ه بریتی یه له و به ره م و که له پورو ئاداب و ریو ره سمانه ی که زانیانی پسر (متخصص) له پهره رده کردنی ئینسان و چاره سهر کردنی دهرده نه خوشی یه کانی دهر وونی دا، له بهر تیشکی قورئان و سوننه تا دا بویان به جی هیشووین، به لأم رپیازه کانی ته صووف ئه و داموده زگایانه که به هه ق یان به ناهه ق به ناری (تهزکیه نه فس) وه له ئیو کومه لگای مسولماناندا ده ست به کارن بو خزمه تی ئیسلام و مسولمانان له و بواره دا که تییدا پسر و شاره زاو کارامه ن. که واته ئینسانی مسولمان به بی خویه ستنه وه به هیچ کام له رپیازو دامو ده زگا کانی ته صووف ده وه- ماده م قه ناعه تی به ره سته نایدی یان نه بی- ده توانی له ده ریای پر گه وه ری عیرقان ته صووف به هره مهنه بی و به ته له و داوی هیچ زه شیخیکی دل نه خوشی وه که میتخیشه وه نه بی.

۶- هه لویستی زاناو پی شه وایانمان له باره ی (تصوف) وه :

هیچ زانییه کی رچو و (راسخ) به رامهر به مه سه له ی (تصوف) هه لویستیکی عاتیفی و سهرکی لانه ی نه بووه، نه به باری سلبی نه ئیجابی دا. به لکو هه موویان (کا) و (دان) یان لیک هه لا و اردوه و (راست) یان قبول و (هه له) یان ره فز کردوه نه که هه له (تصوف) به لکو له هه موو جو ره که له پورو به ره مه کانی تری زانیاندا له هه ر باری که وه بووی هه روایان کردوه.

بۆ وینه: هه ر کام له (نووی) و (العز بن عبدالسلام) و (ابن تیمیة) و (ابن قیم) و (سیوطی) و (ابن الهیتمی) و (ابن حجر العسقلانی) له پی شه وایان و (حسن البنا) و (سید قطب) و (ابوالحسن الندوی) له ها وچه ر خه کانیان، هه م ره خنه و تی بینی زوریان ئا راسته ی هه له و په له و خوا و ختیچی یه کانی (تصوف) کردوه و، هه م هه دح و ستایشی زوری لاینه راست و به که لکو سوو د به خشه کانیان کردوه، شه مه سه بارت به و زاناو پی شه وایانه ی که هه ره زاناو پی شه وایان سارون هه رچه نده توخترین و پته وترین و قولترین حاله تی تهزکیه و عیرفانیان تی دا بووه، ئه وانه ش که به (تصوف) شو ره تیان ده ر کردوه هه رچه نده زانی زور پایه به رزیش بووون، دووایان لئی به نمونه دیتینه وه: ا- (عبدالقادر) ی گدی لانی، به- (الإمام الربانی).

هرچی یه که میانه ره نگه که م که س هینه دی وی داکوکی له سه ر

خوابه یه کگرتن (التوحید) کردبئ ، بؤرینه سدرنجی کتیبی (الفتح الرباني) بده ، که بدره می خۆیه تی و کۆکراوه تده .

دووه میشیان ، ئه و نه ده بده بؤ پابه ندی زۆری بؤ سونه تده که له کتیبی (مکتوبات) ه کهیدا به راشکاوی فەرموویه تی : بیدعەت هه مووی خراپه و (حسنة) ی نیه .

شایانی باسیشه که (عبدالقادر) ی گه یلانی به رابه رو بنیاده نهری رېبازی (قادری) داده ندرئ که شوینکه وتووانی له کوردستانی ئیمه دا به ده رویش ناسراونو ، (سید احمد) ی سدره ندیش که به ئیمامی ره بانی ناسراوه گه و ره ترین رابه ری رېبازی (نه قشه بده ندی) یه که شوینکه وتووانی له کوردستاندا پێیان ده گوئری (صۆفی) .

۷- بېروړای بده ده رباره ی به کاره یتانی وشه ی (سه له فی) یان (صۆفی) بؤ پیتنابه کردنی مسوڵمانان :

(تصوف) لایه نیک و به شیکه له ئیسلام ، یان راست تر بلین : (تصوف) به رهم و که له پوړو رو ئ و ره سمیکه ته عبیر له یه کیك له لایه نه کانی ئیسلام ده کات ، که لایه نی مه عنه وی و ئه خلاقی نه ، جادیاره که ئینسانیش به گرتنی به شیک و لایه نیک له به شو لایه نه کانی ئیسلام نابیته مسوڵمانی ته و او عه یار ، وه له راستیدا هیچ جیاوازی له نپوان : صۆفی فلان و نوێژ که رفلان و پوژو و گ رفلان و جیهاد که رفلان و حاجی فلان و . . . هتد دا نیه ، که هه رچه نده له به ر بارپیوه گرتن و راهاتن هه ندیک له و شتانه مان وه (صۆفی فلان) و (حاجی فلان) پئ سدر نیه ، به لام ئه وانی ترمان پئ سه یره .

(سه له فیه ت) یش که چه مک و واتای راست و ئی هه له یشی هه یده ، راسته که ی بریتی یه له شوین پئ هه لگرتنی زانا و پېشه وایانی پېشین (سلف) له چۆنیه تی تیگه یشتن و وه رگرتن و پیاده کردنی ئیسلام دا ، چ له پرووی عه قیده و چ له پرووه کانی تری ئیسلام ده . چه مک و واتا هه له که شی که له پوژگاری ئیستامان دا ئه میان باوتره ، بریتی یه له جهخت کردن له سه ر هه ندیک مه سه له و بابته تی فەرعی و جوزشی له عه قیده و عیبادته و ئاداب و هه لئ و که و تدا که زۆر به بیان مشت و مړو جیاوازی (خلاف) یان له سه ره ، وه لاف لیدانی وه لانانی مه زه ده ب و ئیجته هادی پېشه وایان به که سه ر هه لپێنجان له قورئان و سونه ت به بئ شایسته تی و . . . هتد .

بدئ . . . (سه له فیه ت) یش وه (تصوف) ناگونجی بکریته سدرچاوه ی هه لپێنجانی (نار) بؤ ئینسانی مسوڵمان ، چونکه هه روه ک چۆن ئینسان به س به گرتنی لایه نی (تصوف) و به ره مه نده بوون له و که له پوړوه ی که به و ناوه وه یه ناتوانی بلئ ئه و مسوڵمانه کد خوا و پېغه مبه ره که ی له قورئان و سونه تدا و یستوویانه ، به هه مان شیوه ش

ته نهابه و نه دهی که به دوای پئی وشوئینی زانایانی پیشین (سلف) ده که وئو له که له بوورو به ههمو بیروبو چوونه کانیاان به هره مه ند ده بی، کاری ته وای نابیو له خدم نار ه خسی، چونکه ئه وای هه رچه نده زور به رزو به ریزو شاره زا بوون، به لام هه رباسی ئه و مه سه له و بابنه تانه یان کردووه ته نها به و جوره شه رح و ته فیسیری قورئان و سونه تیان کردووه که له رزو گاری خویندا پیوئستی کردووه، به لام ئیستا رزو گارو بارودوخ و ئه حوالیکی تر له گورئ دایه، که پیوئست ده کات ئیمه ش ئیجتهادی خوئمانی بو بکه یین و یاسا و حوکمی تری تازه و پر به پیستیش بو مه سه له و رووداوو کاره ساته کانی هه لته یجین، و پرای به هره وهر گرتن له بدره ههمو که له بووری زانایانی پیشیمان .

که واته : ده بی مسوئمان هه موو به ش ولایه نه کانی ئیسلامی تیدا ره نگه بده نه وه ههم (سه له فیه ت) ههم (ته زکیه) ههم (شه رع زانین) ههم (جیهاد کردن) ههم . . . هتد، به لام هیچ کام له م لایه نانه ی ئیسلام ناگونجی بکرتنه ناوو درووشم بو ئیسانی مسوئمان، چونکه مسوئمان ئه و که سه یه که پابه ندی سه ره له به ری ئیسلام بی، به لام هه رکام له ناوه کانی (سه له فی) و (صوفی) و (فقیه) و (مجاهد) ته عبیر له به شیکی ئیسلام دده نه وه نه که هه مووی، ته نها له حاله تیکدا به کاره یینانی هه رکام له و ناوانه بی ئیشکال ده بی، ئه گهر له به ر زانکردن (تغلیب) ی ئه و شیفه ته بی له بابای مسوئماندا به سه ره باقی لایه نه کانی تری دا، به لام ئه و کاته ش درووست نیه ده مارگیری (تعصب) ی تیدا درووست بی بو ناوه که ی خووی پاشانیش بیکاته بناغه ی دوستانیه تی و دوژمنایه تی (الولاء والبراء)، چونکه ئه و کاته هه ر زور به سه ته له و لای له قه لهم ده درئو، مسوئمان جگه له ناوی (مسوئمان) نابی (تعصب) و (ولاء وبراء) ی له سه ر هیچ ناویکی تر بی، خوی زاناش (جل جلاله) له و باره وه فه رموویه تی: ﴿هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا﴾ الحج (۷۸)، وه بائه و جوره به ر کردنه وه هه لایه له میشگی خوئمان ده رهاوین که بی وایه مسوئمان یان ده بی سه له فی بی یان صوفی! له لایه کی دیکه شه وه یان ده بی مه زه به ی بی یان قورئان و سونه تی! چونکه هه رکام له م ناوو وه سفانه چه ند روویکی یه که حقیقه تن و به هه موویان و گه لیک گه لیک وه سفو ناوی تریش وه (عابد) و (سیاسی) و (فقیه) و (مقاتل) ئه و جار ده توان ته عبیری ته وای له مسوئمانه تی بده نه وه پیئاسه ی مسوئمان بکه ن . پوخته ی قسان . . .

هیچ کام له سه له فیه ت تیدا بوونو، ته سه ووف هه بوونو، پابه ند بوون به مه زه به ییکی فیه یی به ره و، پابه ند نه بوونو، سیاسه ته داربوونو، جهنگاوه ربوون . . . به دیل نین بوئه کترو بگه ره ته واکه ری یه کتریش . ئه گهر بابای مسوئمان به وئو بتوانی که سایه تی یه کی ئیسلامی هاوسه نگوو هه مه لایه نه و تیرو ته وای هه بی .

۸- بۆچی ئم کتیبم نانا (رینگای صالح بوونو بهره و خوا چوون) ؟ !

وهك سەرنجی ئو ئایدەتو فەرموودەو شۆیتەواران (آثار) ەمدا كەپەییوەستەن بەلایەنی مەعندوی پاكوچاك (تركیة) كردنی نەفسەو ، بۆم دەركەوتو بەتەجرەبەو ئەزمونی كردهیی خۆشم زیاتەر حالییوم ، كەئامانج لەپەرەوێدە كێردن تەز سەكردنی نەفس دوو شتە ، یەكەم : چاكوپاك شایستەبوونو بەكەلكەهاتن و ئامادەبوونی بۆ نزیكبوونەو لەخوای مێهرەبان و پەرەوێدگار ، دووهم : شادبوونو گەشتنی بەدیداری پڕ خێرو خۆشی و پیت و پیتی خوا- سبحانە و تعالی- كەلەدنیا دا بریتیە لەناسینیکی ئوتۆ كەچاكترین جۆرە بەندایدەتی و پەرستنی ئی پەیدا دەبێو ، لەدواڕۆژیش دا بریتیە لەگەشتن بەبەهەشتە رازاوو نەبەرەكەو دیتنی و تەوێمانی بەچاوی سەر ، وهك فەرموویەتی : ﴿ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرٌ ، اِلٰى رَبِّهَا نَاضِرَةٌ ﴾ القیامە (۲۲- ۲۳) ، پێغەمبەری خواش ﷺ فەرموویەتی : ﴿ اِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ عِیَانًا ﴾ (۱) ، هەرۆهە فەرموویەتی : ﴿ اِذَا دَخَلَ اَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، يَقُولُ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰی : ثَرِيدُوْنَ شَيْئًا اَزِيدْكُمْ ؟ فَيَقُولُوْنَ : اَلَمْ تَبْيَضْ وَجُوهُنَا ، اَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنْجِنَا مِنَ النَّارِ ؟ ! قَالَ بَلٰی . فَيَرْفَعُ الْحِجَابَ فَيَنْظُرُوْنَ اِلٰى وَجْهِ اللّٰهِ فَمَا اَعْطَاوْا شَيْئًا اَحَبَّ اِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ اِلٰى وَجْهِ رَبِّهِمْ ، ثُمَّ ثَلَا : لِّلَّذِيْنَ احْسَنُوا الْحُسْنٰی وَزِيَادَةٌ ﴾ (۲) .

هەربۆیەش خودای دادگەر دەربارەو کافرو لاری بووانی تاوانبار فەرموویەتی : ﴿ كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفَجَّارِ لَفِي سَجِّينٍ . وَمَا اَدْرِيكَ مَا سَجِّينٌ ؟ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ . وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ . الَّذِيْنَ يَكْذِبُوْنَ يَوْمَ الدِّيْنِ . وَمَا يَكْذِبُ بِهٖ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ . اِذَا ثُلُثَ عَلَيْهِ اَيَّامُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ . كَلَّا بَلْ رَاٰنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ . كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمْحَجُوْبُوْنَ . ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوْا الْجَحِيْمِ . . . ﴾ المطففين (۷- ۱۶) ، وهك دەبینین : خوای دادگەر دواي ئهوی باسی ههلوێستی چهوتی بێ پروایانی خراپه کار ده کات له ئاچار بهرنامه که ی دا که بریتیه له بههه فسانه له قهله مدانی ئایه ته کانی قورئان ، ئه و راستی به گرنه ده خاته روو که ئه و کافره تاوانبارانه له سوڤنگه ی کرده و ی خراپ و شوومی خویانه و ده و ده روونیان په رده ی ره شی تاوان دایه و شیه و گوناخ و خراپه کاری ژهنگه و که مری له سه ر دلایان په یدا کردوه . ئه جا به تهوره یی و تبه خورینه و ره رای گه یاندوه که ئه و بێ پروا چه توون و نه گبه تانه له رۆژی دوا یی دا په رده پۆش ده کری و له دیدار و دیتنی خوای مێهره بان بێ بدش ده کری و ، ئاخه چۆن خوا وه ن دل و ده روونیک شیای دیتنی خوا به که له ژبانی دنیا ی دا به ژهنگه و که مری و چلک و چه پهری تاوان و خراپه کاری ئه و ده روونه ی خوی رزاندوه و بێ خێرو بیری کردوه .

(۱) رواه البخاری .

(۲) رواه مسلم عن صهیب .

تُجَا جِي سَهْرَنج تَهْرِيه كِه خَوای پَهْرَه رَدْگَار سَزای (بِي بَهْش كِرَان لَه دِيْدَارِي خَوَا) ي پِيْش سَزای (چوونَه نِيو تَاگَرِي دَوْرَه خ) خَسْتَوَه ! ﴿ كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَمَّحْجُوْبُوْنَ . ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوْا الْجَحِيْمِ ﴾ ، به لَي مَادَام به پِي فَهْرَمَايشْتَه كِه ي پِيْتَه مَبَهْر ﷺ كِه (مَسْلَم) گِيْرَابُوْر هَوَه پِيْش تَوْرِيْك نُووَسِيْمَان ، هِيْج شِيْكَ چَاكْتَرُو خُوْشَه وَيَسْتَر نَه بِي لَه لَايَدَن تَه هَلِي به هَه شْتَه وه لَه (دِيْتَنُو به دِيْدَارِي خَوَا شَادَبُوْن) ، دِيَاْرَه بِي بَهْش بُووْنِيْش لَه وَ نِيْعَمَه تَه هَهْرَه به رَزُو مَهْرَنَه لَه هَمُو تَازاَرُو سَزَاو تَه شَكَنَه جِيْدَك بِي رَه زَاتَرُو تَه سْتَه مَتَرَه .

جَانِيْمَه تَه رَسْكِيْتِيْبَه مَان نَاوَنَا (رَنگَاي صَالِح بُووْنُو به رهو خوا چوون) چُوْنَكِي تُوْمِيْدَمَان وَايَه هَهْرَه كِه سِيْكَ چَاك تِي بَغَات وَ رَه فَعْتَارِي پِي بَكَات كِه م وَ زُوْر پِي صَالِح وَ چَاك دَه بِي وَ ، لَه تَه نَجَامِي تَه وَ صَالِح بُووْنَه شَدَا شَايَسْتَه بِي تَه وه پَهِيْدَا دَه كَات كِه به رهو نَاسِيْنِيْكَ قُوُو وَ رَه سَهْنِي خَوَا هَه نَكَاو بِنِي وَ ، لَه دَنِيَا دَا به چَاوِي عَهْقَل وَ دَلُو ، لَه دَوَارِوْزِيْش دَا به چَاوِي سَهْرِي خَوَاي بِي وِيْتَنَه بِنِيْنِي وَ به دِيْدَارِي به رَزُو پِيروْزِي شَادَبِيْت . به لَي ، هَهْرَه ك چُوْن پَاكِي وَ چَاكِي مَهْرَجِي چوونَه به هَه شْتَه ، وه ك خَوَاي كَارِيَه جِي لَه سَهْر زَمَانِي فَرِيْشْتَه كَانِي به به هَه شْتِي يَه كَانِي دَه فَهْرَمُوِي : ﴿ وَ سَيِّقِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ اِذَا جَاءُوْهَا وَفُتِّحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خَالِدِيْنَ ﴾ الزمر (۷۳) به هَه مَان شِيْوَهْش چوونَه نِيو به هَه شْتِي نَاسِيْنُو پَهْرَسْتِي خَوَاوه پَه كِي لَه سَهْر تَه وَ چَاكِي وَ پَاكِي يَه كِه وَ تَوَه .

تِيْدِي به هِيْوَاي تَه وه كِه به هَوِي صَالِح بُووْنَمَانَه وه شَايَسْتَه ي تَه وه بِيْن كِه وِيْرَاي به هَه شْت سَهْرَهْوِي خَوَاش لَه دَنِيَا به مِيْرَات بَغْرِيْسَنُو وه بَهْر تَه وَ مَزْدَه يَه ي خَوَا بَكَهْوِيْسَن كِه دَه فَهْرَمُوِي : ﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اِنَّ الْاَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُوْنَ ﴾ الْاَنْبِيَاء (۱۰۵) .

سځ تېبېښنې ی گړنگ

۱- مده سله ی خوږا کړدنه و له خوړو څخه بده ده کان (الرزائل) و خوړا زانده و به خوړو څخه سله ته پسه سده کان (الفضائل) که له زارو څخه خوړا نندا (تزکیه) ی پی ده گوتړی و له زارو څخه غیر فانی (تصوف) بشدا (التخلیه والتحلیه) ی پی ده گوتړی، باسینکی به کجار گړنگ و مده زده نه گدر بوستړی به تېروته سله ی له ئاستیکې به زده و به شپوه به کی وردو قوول بتویریته و، ده بی سده دان لاپه ری له سدر بنووسرین، به لام (مالایدرک کله لایترک جلده)، ئیمه مه به ستمان نه و به بو که به م کتیبه بابتی ناویرا و به شپوه به کی کورت و گوشر او له ئاستیکې ئاسایی و ساده دا بڅه ښه و، بو شونکه و توانی پټبازی پیغه مېر علیه السلام به گشتی، هله به ته قناعه تی ته و اویشم له سدر نه و هله به که هدر که سیک بتوانی به ته واری له م کتیبه حالی بیت و په فتاری پی بکات، پیوستی به که م سدر چاوان ده مین و تانه دازه به کی چاک تیدا به مراد ده گات، چونکه ئه م نامیلکه به له گد کورتی و که م قه باره ییشی دا زوړ به هدره زوړی مه به سته بنسچینه پی و گړنگه کانی (تزکیه النفس) و، هه م و پایده و به په ته سهره کی به کانی ری و بدره و خوا چوون (السیر إلى الله) ی تیدان.

ئجا ئاشکرایه که هدر که سیکیش ئاستی هینده پیله لاچو و که به م کتیبه قناعه نه کات و تینسورایه تی نه شکنی، نه و ده شتوانی بوخوړی راسته و خو له سهر چاوه و سده و مده زده کانی (تصوف) و هه هله ښنجی و، بابایه که ده سستی بگاته ده ریایه حه و جی پی چومیلکه و گو مېلکان نابی.

۲- من نه ئه م نوو سراوه و نه هیچ نوو سراویکی دیکه شم به بی هله دانانیم، چونکه هدر به گه که به سه هو ناچی! به لام خو پنه ران دلنیا ده که م که ئه م نوو سراوه گولای و ده ده سته پترو له چه مدان چه پکه گولی راپازنه راوی باغی خواناسی و ته قوا و غیر فانه و، زاده ی نه زمون و ته جره به به کی واقعی و زاتی به و، لی به هره م ندبوونی- خوا پشتیوان بی- شتیکی مسو که و حده می به، به م هر جیک به ویزدانه و به دلنیکې ساغو سافو بی غه زه و سدرنج بدری و په فتاری پی بکری.

۳- نه و که سانه ش که له ده می سدرنج دان و تیره رمانی به ره مه کانی به بنده، یان هدر که سیکې دیکه شدا، په رده به کی په ش و تلخ به به رچاوی خو یانه و ده گړنو پاشانیش و که ئه نجامیکې سروشتی و چاره وړانکراو، نه گدر به فری به که شه و شیان بیت به رچا و هدر به په ش و تلخ دیت به ر نیگایان، چاکترین چاره سدریان نه و به به که په رده په شه که ی سدر چاریان لاده و، بو نه و هی شتان به په رنګی سروشتی و نه سلی خو یان ببین و، چیدی زو لم له خو یان و واقعی جوان و گدش و راز و ه نه کد.

دی خوشکردن

مسولمانی بدریزو شیرین!

گومانی تیدا نیه که هه موو ده مئی گبیرو گرتی مسولمانان له خودی خویان و جۆری مسولمانه تییه که یانه وه پیدایا ده بیئت، نه که له ئایین و بهرنامه که یان.

جائو و گبیرو گرتیه چ چه وساره یی و زه بوونی و که ساسی بی، چه سته و خرابه و ره و شت نزمی بی، چه چینیایه تی و قری و بری و بری و بی دادی بی، چه پهرته وازه یی و تا قه ماقمینه و بی سهره و بهر یی بی.

که واته ری چاره سهرمان هه ره ئه وه به که زۆر به ته وای و بی خلتی له بهرنامه ی خودا حالی بین، ئنجا زۆر به وردی و قوولی چا به خۆماندا بگتیرین و خۆمان بپشکین، وه هه رجۆره بیررو بووون و خووخده و هه لۆیستیکی هه له و له گه ئیسلامدا نه گونجاومان له خۆماندا دی له خۆمانی دابرنین. به واته که دیکه: قورئان و سونه تان بکهینه بئزینک و پاک پاک خۆمان له بئزینک به دین، هه تا هه ست ده که دین که بیرو هوش و دلو ده روون که سایه تیمان هیچ جۆره سهر کویر و خلت و خالکی پیوه نه ماوه.

ئنجا ئه م کتبه ش ته ره خان کراوه بو روون کردنه وه و توێژینه وه ی چۆنیه تی ئه و خۆپاک کردنه وه و خۆله پیژینگه دانه ی که باس کرد.

به لئی له م کتبه دا به کورتی بهر یی به نده- رنگای صالح بوونو بدره و خوا چوونو کامل بوون له شه ش قوناغاندا خراوه ته روو: قوناغی به که م بریتی به له (تۆبه کردن و پاک بوونه و) چونکه خودا پاکه و پاک ی خوش ده وئو ئینسان هه تا خۆی له چلتو چه بهر ی خرابه و تاوانان پاک نه کاته وه ری ناکه وئ هه ره بدره و خواش بچی چه جای ئه وه ی لئی و نه زیک بکه وئ یان به دیداری شاد بی!

وه قوناغی دووه م بریتی به له (زاتی و چا روون بوونه و) چونکه خودا له بهر تیشو رووناکی زانیاری و شاره زایی دا ده ناسرئ و ده بهر سترئ، دیسان یایی رتیوار دوی خوشردن و ئاماده بوونی بۆ سه فه ری، نابج هه تا ته و له و رییدی پیدایا ده واته شاره زان ته بی و بهر چاری خۆی نه بینئ بکه وئ ته ری.

قوناغی سه یه میش بریتی به له (ئیخالسو به کلا بوونه و) چونکه تیا زی پاک ی خوا بی مه به ست بوون بو هه ره ئیش و کار تیک بناغه به، کا که هه وئته، هه تاره، که واته یایی رتیوار (سالک) ی ری بهر وخوا چوون نابج یه که شقار هه لئین، هه تا ته و له و دلتیوار مسۆگه ره نه بی که رووی دلی بهس له خودایه و، جگه له ره زانه تی خودا هیچ تیا زو مه به ستو ئاواتیکی دیکه له ئاواتیه دی دایا نیه.

ئنجا نۆره ده گاته سهر قوناغی چواره م که جه رگه و هه تاوو کا کل و نیه و رۆکی هه رشه ش

قۇناغە كانە ئەوئىش (پارێزكارى و وردبوونەو) يە ، بەئێ بەدەست پێکردنى برىنى قۇناغى چوارەم باباى رېبوار دەكەوتتە سەر خەتى راست و بهرەو ناسىنى خودا و پەي بردن بەناو و سىفەتە بەرزو پەسندە كانى و دىتتى جوانى و ھەيەتى (الجمال والجلال) ى دەست دەكات بەدەنكاروان !!

ئىنجا پاش جىگىر بوونى خەسەلتى (پارێزكارى و وردبوونەو) لەدەر و دەروونى باباى مسوڵماندا ، قۇناغى پىنجەم دىتە پىش كەبرىتى يە لە (ئىحسان و بەرزبوونەو) چونكە دواى پەيدا بوونى خەسەلتى پارێزكارى (التقوى) لەئىساندا ، ئىسان دەست دەكات بەپتەلاچوون و كامل بوون و لەخوا نزىك بوونەو . . . ھتە .

وە كۆتايى ئەو سەفەرە بەرزو پىرۆزەمان بە (دەوام و ساردنەبوونەو) ھىناو كە قۇناغى شەشەم كۆتايى يە ، چونكە دەوام و پشودرێژى و ساردنەبوونەو كۆلنەدان ، مەرجى حەتمى بەئاكام گەيشتى ھەركارىگە .

ئىنجا پاش روونکردنەوى ئەو سەفەرە شەش قۇناغى يە لە (۱۵) خالاندا تووشوى رینگاش خراوەتە روو .

جاعەزىم !

ئومىدەوارم و لەخوداى بەرزو بەخشر داواكارم ، كەتۆش وەك خواناسان و رېبوارانى خواويستى راستەقىندى بەگرو تىن و عەزىمۆلايىن و دلپەر لەئەوين ، سەفەرى خىرت بى و ئەم شەش قۇناغە يەك لەدواى يەك ھەلبۆيرى و لەئاكامدا ببىە مسوڵمانىكى كاملى بەمراد گەيشتوى بەزىدارى خودا شادبوو ، سوور سوورىش بزانە كەدرووست بوون و پىنگەيشتى تۆ ھا و وىنانت سەرچاوەى لاچوونى گىروگرفتەمانە ! چونكە خودا گەفت و بەئىنى داو و فەرموويەتى : ﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴾ (الأندبياء ۱۰۵) ، واقتە : وەبىگومان لەپاش تەورات لەزەبووردا نووسىومانە كەزەوى ، بەندە چاكە كانمان بەمىراتى دەگرن .

بەئەندازەى ئەو ھەيەتەمە خۆمان (صالح) دەكەين ، خودا (إصلاح) ى حالى خەلكىمان پى دەكات ، بەتەعبىرىكى دىكە ؛ بارتەقاي خۆگۆزىنمان ، واقىعو خەلكمان بۆ دەگۆرئ وەك خودا فەرموويەتى : ﴿ . . . إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ﴾ (الرعد ۱۱) .

دەجا ھاودىنى شىرىم !

ئەگەر دەمانەوى خودا لىمان رازى بى بەھۆى جى بەجى کردنى ئەرکى سەرشانمانەو ، باھەتا زوو لەچاك کردنى خۆمان وەخۆبکەوين بەشکم وەبەر موژدەى خوا بکەوين و زەوى خوا بەمىران بگىرن !!

وما ذلك على الله بعزيز

• • •

قوناغای یه کهم

توبه کردن و پاک بوونه وه

بهائی مسولمانی بهریرز!

قوناغای یه کهمین و یه کهم شه قاوی بدهرو خوا جوولانت نه وه یه که توبه یه کی راست و ساغ له گهل خودا بکه ی و پدیمانی به ندایه تی له گهل نوئ بکه یه وه به لینیکی راستی پی بدهی که له هه مو هه له و پهل کانی رابردووت پاکت بکاته وه و بتشات و بتباهه ریزی نه و که سانه ی که خودا له وه سفیاندا فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿البقرة (۲۲۲)﴾، واته: بیگومان خوا توبه کارانی خوش دهوین، ههروه ها خوپاک که ره وانیشی خوش دهوین.

ئبجا که نه مهت کرد مانای وایه یه کهمین خه سلته تی نه و کومله بهروداره هه لبارده یه ت له خوت دا هینا وه ته دی، که خوا هه لیان ده بهریرز بۆ نوئ کردنه وه هینانه وه ی ئایین و بهرنامه ی خوی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ...﴾ ﴿خوا خوشی دهوین.﴾
جا ئیستا بهرله وه ی بهجینه سهر روونکردنه وه ی چوئیه تی و ماهیه تی نه و گه رانه وه (توبه) یه، وای به چاک ده زانم نه ختیک گرنگی و بایه خی بخه یه پروو: عه زیزم:

ههروه ک چوون هه تا ده ست نوئیزت نه بی و جهسته و جل و بهرگت و نه وشویندی که له سهری پاده وه سستی پاک نه بی بۆت نیه نوئیزت بکه ی، وه ههروه ک چوون هه تا له له ش پیسی خوت پاک نه که یه وه، ری ئی چوونه نیو مزگه وت و ده ست له قورئاندانت نیه، وه ههروه ک چوون جوتیار هه تا زه وی یه که ی نه کیلی و هه لی نه نوئیزت هیجی تیدا ناچینتی، به هه مان شیه وش هه تا له بی ده ست نوئیزی سهر گهرم بوون به دنیا وه، له له ش پیسی خراپ و تاوته کانو، له گزو گیاو چرپو چاللی سیفه ته به ده کانو خووو خده پیسه کان پاک نه بیه وه، هه ردای بدهرو خوا چوونو له خوانزیک بوونه وه ت نیه، چونکه به دیداری خواشاد بوون ئامانج و مه به ستیکی به کجار بهرزو

پیرۆزه لم لايمسسه إلا المظهورون لم الواقعة (۷۹) ، پاكبوره وان نديج دهستان ناگانتي (۳) ..
 هديزه خوي زانو ميهريه بان تزيه كردني بديه كه مين خهسله تي سهره كي شو برودارانه
 داناره كه سهره مالي خويان به خوا فرۆشتوره : لم ان الله اشترى من المؤمنين أنفسهم
 وأموالهم بأن لهم الجنة... القاتلون... لم التوبة (۱۱۲-۱۱۱)
 ديسان هديزه پيتمهري داتامان ﷺ فدرموويه تي : لم الظهور شطر الإيمان لم (۴) ،
 واته : پاكي نيوي بروايه . ههلبهته ليره دا وشي (ظهور) شه گهر پاكي رواله تيش
 بگريته وه ، زياتر پاكي مهندي مدهسته ، چونكه ده گونجي مرۆف رواله تي له هه مو كهس
 پاكو خاوي تربي و هته دي ده كه خه رته له به كيش برواي له دلدا نديج چ جاي نيوه ! (۵) .

نيستاش له چنده خاليكدا نيوه رۆكو چۆنيه تي تۆبه ده خه ينه روو :

(۳) به كيك له خواناسي دلبيدار له وبار وه فدرموويه تي : كيف يشرق قلب صور الأكو ان من مطبعة في مرآته ؟ أم
 كيف يرحل قلب إلى الله وهو مكبل بشهوته ؟ أم كيف يدخل الحضرة ولم يتطهر من جنابة غفلاته ؟ أم كيف يفهم
 دقائق الأسرار وهو لم يتب من هفواته ؟ !
 واته : چۆن دليك رووناك ده بيته وه ، كه رتي درووستكراوه كان له ناوتي كهيدا تۆماركراوه ؟ واته سهر گهرمي دنيايه و
 له بهر خورما نايه رۆني سهر خوا . يان چۆن دليك كه به كۆت و زنجيري ئاره زووه كان دايته چراوه ده تۆاني بهره و خوا
 بچي ؟ يان چۆن دليك رۆي ده كه وي به چيته خه مته ديداري خودا كه جاري خوي له له ش پيسي كه مته رخمه مي به كان
 پاك نه كرده وه ؟ يان چۆن به ته مايه له نهيني به . ورده كان حالي به كه جاري له ورده هه له كان نه گه راوه وه ؟
 برواته : (يبقاظ الهمم في شرح الحكم) ب ۲ ، ۴۶۲ .

(۴) منقذ عليه .

(۵) رۆرو ده چي كه مدهست له فدرمووده به (الظهور شطر الإيمان) ته وه به كه له زاره وي (تصوف) و
 (تزكية) دا به دي ده گوتري (التخلية) واته : خه خالي كردن له سيفهت و خووه به ده كان (الذائل) چونكه هه روه ك
 زاناياني دلبيدارو هوشيار فدرموويانه كاكي مسولمانه تي و خواناسي دوو شته :
 ۱- خوپاك كرده وه له خۆدا نيني سيفهت و خووه ئاژه لي و درنده بي و شهيتاني به كان كه به ي
 ده گوتري (التخلية) . وه ئيمامي غه زالي به و خهسله تانه ده لي (المهلكات) واته : فده تبه ره كان .
 ۲- خوپاك كرده وه به و خهسلهت و خووه په سنده پاكو چاكانه . كه له فرشته كاندا هه دن ئيمامي غه زالي
 به (المتحیات) رۆگار كه ره كان نارايان ده بات ، نه مده له زاره وي (تزكية و تصوف) دا به ي ده گوتري (التحلية) .
 وه به هه ركام له (تخلية و تحلية) (تزكية) پيك ديتن ، (تزكية) ش وه خودا فدرموويه تي لم قد افلح من
 زكاها لم الشمس (۱۰) . كه واته :

(تزكية) له به كاكتا ماناي (تخلية و تحلية) هه ر دوو كيان ده گه يه ني ، چونكه هه ماناي پاكبونه وه هه ماناي
 گه شه كردني ده گه يه ني . برواته : (مفردات ألفاظ القرآن) ي راغب الأصفهاني ، ۲۱۳ .

۱- تۆبه یانی چی ؟

(تۆبه) گه پانهوه ، به پیتچهوانه ی لی حالی بوونی زۆربه ی خه لکی یه وه بریتی نیه له وشه یه که به زار ده گوێی ، چونکه وشه ی (التوبه) له شه سلێ زماندا یانی گه پانهوه ، وه شه رعیش هه له سه ره شه سلێ واتا زمانه یه که یه به کاری هه ناوه ، به لام تایبه تی کردوه به گه پانهوه به لای خودا (جل جلاله) .

به لێ . . تۆبه یانی وازه یان له گوناخ و تاوان و خو و خه وه ره فتاری خراپ و ، به دل به شیمان بوونه وه ، به زمان دان به تاوانباری خودا هه ناوه ، پانه وه و داوی لیبوردن کردن و ، پیراردان له سه ره نه گه پانه وه سه ره تاوان و خراپ وه ، به ره وه وام بوون له سه ره خوا په رستی و کرده وه ی چاک ، وه به شه ندامه کانیش جی به جی کردنی شه و پیراره و سه لماندنی راستی شه و په شیمان بوونه وه .

شه وانیه به زمان ده لێن (استغفر الله) به لام به کرده وه و حال هه ره به ره وامن له سه ره حال و وه عی پشوو یان ، به س زمانیان گوێانی به سه ردا هاتوه ، ده نا شه ندامه کانیان هه ره له سه ره به زم وه زمی پشوو یان به ره وامن ! شه وانه له راستیدا نه که هه ره به تۆبه کردو له قه لهم نادرین ، به لکه به گالته کردو به تۆبه له قه لهم ده درین !

چونکه تۆ به کێک بانگت بکات بۆلای خۆی و بلی : بگه رپوه لام تۆش به زار بلی : شه وه گه پامه وه . . یان شه وه ده گه رپمه وه ! ! به لام به کردار هه ره به ره وام بی ، دیاره شه و جۆره ره فتاره ت جگه له گالته پێ کردن هه یج ته فسیریکێ دیکه ی نیه . جائیستا که مه عناو نیوه وۆکی تۆبه مان بۆ ده ره کهوت ، بابزاین داخوا تۆبه چۆت ده کریت ؟ !

۲- چۆن تۆبه ی ده که ی ؟

په مه ره ﷺ فه رموویه تی : ﴿ مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيُتَطَهَّرُ ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدُنْكَ الذَّنْبِ إِلَّا غُفِرَ لَهُ ۖ ﴾ (۶) ، واته : هه ره که سیك تاوانیک بکات ، پاشان هه ده ستی خۆی پاک بکاته وه - خۆی بشوات یان ده سه ت نوێژی بگه رێ - ئه نجا دوو رکات نوێژ بکات ، داوی داوی لی خوش بوون له خوا بکات ، بگه رمان خوا ده به خشی .
که واته :

خوێنه ری شیرین ، مسو لمانی به رپز ! شه گه ره ته وێ زنگی صالح بوون و به ره و خوا چوون بگه ر ! شه و هه نگاوی یه که مه ت شه وه یه که به نیاز ی تۆبه کردن و گه پانه وه لای خوا ، خۆت بشوی ،

بشوی، یان نه گهر بۆت رینه کدوت دهست نوژیکی پوخت بگری، ئنجا بچوو دوو رکات نوژی تۆبه بکه .

ئنجا ههتا دهتوانی سوپاسو ستایشی خوا بکهو سه لاتهو سه لام بو پتغه مبهرد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بنیره، ئنجا چاوبهرا ببردووی خۆتدا بگێرهوهو هه موو ئه و تاوانو خراپانه ی که به دلو زمانو چارو گوێو دهست و لاقو زارو گه دهو . . . ههتد کردووتن وه بیر خۆتیان بینهوهو، به گهردنی که چ و رووی زهردو چاوی فرمیسکاوی دهنگیکی کزو به لالانهوهو کپروزاندهوه یه که به یه که له خزمهت خوادا بیانیو دانیان پتدا بینهو، پاشان به شهرمه زاری و کپروزاندهوهو فرمیسک باراندانهوه دهست بهرز بکهوه، یان کپرووش بهرهو بلتی:

خوا به من هه موو ئه و تاوانو خراپانه و زۆری دیکهش که من یان له یادم نه ماون یان هه ر نه مزانیون، کردوومن و لییان په شیمانم دان به هه له و ناته واوی خۆمدا دیتم . به لام لیم روونه که تاوانو خراپه کانم هه رچهنده زۆربن، لیپوردنی تو زۆرترو، هه رچهنده گه ره بن، به زه یی تو مه زنترو، جاخوا به داوی لیپوردن و چاوپۆشیت لی ده که م، تۆش نا ئومیدم مه که و به لوتف و به زه یی خۆت بمبوره، چونکه نه گهر منیش شیای به خشران نه بم، تو شایسته ی لیپوردن و به خشیانی !!

ئنجا پاش ئه وه جارنکی دیکه چاوتکی ورد به لیسته ی گوناچه کانتدا بگێرهوه و به زانه چهنه دیان په یوه ندی یان بهس به خواوه یه، ئه وه ئومید وایه نه گهر تۆبه و گه رانه وه که ت به راستی بووبی خودا له هه قی خۆی ببوری، به لام ئه و تاوانو خراپانه ی که په یوه ندی یان به خه لکه وه هه یه و مافی خه لکیان خستویه سه ر، ئه وه ئه و جۆره گوناخانه و پرای ئه وه ی که گوتمان چهنه شتیکی دیکهش هه ن ده بی ره چاویان بکه ی نه گهر به وئ ئه وانیشته بو بسپرتنه وه و په کجاری رزگارت بی.

جا ئیمه له خالی سی یه مدا ئه و مه سه له یه روون ده که یه نه وه :

۳- چۆنیته ئس تۆبه کردن

له و گوناخانه ئس که په یوه ندی یان به خه لکه وه هه یه :

(۱) چاو بهرا ببردووی خۆتدا بگێرهوه و زۆر بهوردی سه رنج بده و به زانه داخوا هه رله کاتی با لغبوونتده ههتا ئه و سه عاته ی ئیستات که تۆبه ی تیدا ده که ی، داخوا چ که سی که مافیکی به سه رته وه هه یه و زیانیکت پی گه یانده وه، جا چ غه یبه ته ت کردبی، چ بوختانت پتیه کردبی، چ سه سوودیت پی بردبی، چ خۆت به سه ردا هه لکیشایی، چ دلت شکاندبی، چ گالتت پی کردبی، چ مالت خواردبی، چ گو مانی به دت پی بردبی، چ درۆت له گه ل کردبی . . . هتد .

ئنجا که هه موو ئه و که سانه ت وه بیر خۆت ههتا وه که مافی که یان چهنه مافیکیان له و جۆره

مافانه له سدرته ، به دلتیکی غه مگین و چاریککی به گریانو ره نگی زهر دو هه لبر کاوه وه ، ده ست به رزبکه وه و بویان ده ست بکه به پارانده وهی گهرم به کول و ههول بده چاکترین دوعای دنیا و دواوژیان بۆبکه ی ، به تاییه تی له و باره وه که خوت به قهر زداری ده زانی ، واته :

ئه گهر بۆیه غه یه ت کوردبوو که له ئابروو (سمعة) ی که م بکه یه وه له پله و پایدی نیو جه ماوه ری داشکینی ، داوا له خوی به رزو مه زن بکه که ناو و پله و پایدی به رزبکاته وه و حورمه ت و پیزی زیاد بکات . وه ئه گهر بۆیه حه سوودیت پی بردوو چونکه زانیاری و تیگه یشتنی له تو زیاتره و ره وشت و خوری له ئی تو به رزترو جوانتره ، له خوا به یاریه که زانیاری و تیگه یشتنی پتر بکات و ره وشت و ئاکاری به سندر بکات . وه ئه گهر له بهر ده و له مه ندی و دارایی رقت لی ی هه ستاوه و هه ولی زیان لی دانیست داوه ، داوای بۆ له خوا بکه ، که رزق و مالتی حه لالتی بۆ زیاد بکات و . . . وه ههروه ها .

به لام گرنگ ئه وه یه به دلتیکی ساغ بۆ ئه و خاوه ن مافانه به یاریه وه له قوولایی دلتوه حه زبکه ی خوا چی خیر و چاکه یه بویان بکات ، نه که له ده می پارانده و هه شدا شه یسانی به دو پیس فیلت لی بکان و هه روا ها که زایی و سه رسره کی دوعایان بۆبکه ی ! !

ئهنجا دوا ئه وه ، به یه بکه وه به زانه کئی و اهیه که به ت بوغزینی ، یان گومانی به دت پی به ری ، یان غه یه ت بکات ، یان ئازارت به دات ، یان حه سوودیت پی به ری . . . یان . . . هتد ، دوا ئه وه ی یه که یه که ئه وانه ت له ئاوینه ی خه یالتدا ئاماده کردن ، به دلو و به کول بویان له خوی میهره بان و به خشنده به یاریه و به لی :

خودای پهروه ر دگار ! تو لی بوورده ی و لی بووردنت خوش ده وئ ، له بهر ئه وه وامن له هه موو ئه و که سانه بووردم که به هه ر جوړیک و شیوه یه که بی ئازارو زیانیکیان تووش کردووم ، جاداوات لی ده که م تووش به لوتف و به زه یی خوت بیانه خشی و چاوپوشی یان لی بکه ی (۷) ، ده جا خواهه گیان ههروه که چون من له مافه کانی خۆم بووردم و گهر دنی ئه وانه م ئازاد کرد که ئازارو زیانیان تووش کردووم ، تووش به میهره بانی و به خشنده یی خوت من به خشه و مافی خه لکیم له سه ر لابه ره و له چلک و چه پهری ئه و جوړه خراپه و گوناخانه قوتارم بکه .

(۷) هه لته ته وه به س بۆ که سانه یه که م سولمان ، چونکه پارانده و بۆ نامسولمان درووست نیه ، مه گهر دوعای هیدایه ت بۆ داوا کردن .

(ب) دوايي همدول بده همدك سېك (۸) كډبه همد شتو بهدك زيات ليد او دلت نازدار او، دواي ليدوړدونو كډون نازايي لي بكي و، نه كډر يگونجتي و بزاني زياتي پتر نابي، دهقي نه و نازارو زياته شي يو بگه ريتو، نه كډرنا پتويست ناكات .

(ج) وه همدول بده مالي همد خاوهن مافيني زيندوت له لايه بيده وه، نه كډر مردبش بيده يده ميرانگره كاني، نه كډر نه شگونجاو مسولمانايش (بيت المال) يكي راسته قينديان همدو، يو يخي (بيت المال) وه، نه كډر نه شبوو يو بكي به خيرو چاكو يو بيده خسه . جامسولماناني بدريز !

نه كډر بيت و نه و شتانهي گوتران همدويان يدي بهديكو مويده موو جي به جي بكي، نه وه مسوگره و دلنبا به نه كډر بيت و به دليكي راست و ساغ نه و توبه دت كډر و، بيديكه له پرازي كډرني خواو يو پا كډر نه وه له خوا نزيك بوونه وه هيچي ديكه له دل نه كډرني، نوميده وايه كه تاوان و خرايه كانه همد چونيكي و همد چنديكي بن، خواي ميهره بان به تاو و تهرزه و به فري لووتف به خشي خوي ليت بشوات و، وهك قوماشيكي سپي چاك شور او پاك ببيتو وه .

پيغمبري پيشه و امان ﷺ فدرموويه تي : ﴿ التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ ﴾ (۹) ، واته : توبه كډر له تاوان و نه و كډر وايه كه تاواني نين .

۶- نيشانهي كډر انه و هني ساغ (التوبة النصوح) چل يه ؟ !

ننجا مسولمانني عزيز ! دواي نه وه ي بهو شتو بهدي به كورتني خرايه ورو توبه دت كډر، رهنگه بته وئ بزاني داخوا توبه و گه پانه و كډر لي و همدويان نا ! همد به ته همد قيشته و زور جي خويته كي كه همدولي زانيني و همد گيران و همد نه گيرانني توبه كډر بهدي، بوته و ه ي نه كډر بزاني توبه كډر و همد نه گيراوه، لي ي پانه و همدني و جاريكي ديكه سدرله نوئ توبه كډر دوو باره و سني باره و چندي باره بكيده وه، همد ده گديه دلنيابي ته و او، كه توبه كډر و همد گيراوه، چونكه همدو هك گوسمان مديست و سامانج له توبه كډرندا شوران و پاك بوونه و ه ي، جاهدرو هك چون نه و كډر سدي كډر شتيك ده شوات، نه كډر بزاني به دده ستيكي پاك نه بته و، ده بكا ته دوو دهست و همدو همد همد خاويي ده كاته و، نيمدش پيويسته همد مسوگر

(۸) نه كډر ده ته وئ به تير و ته سدي له م مديلهي (حق الناس) په تډر نه و و چونيته خورزگار كډر له و مافانه حالي ي به وړدي سدرنجي كيني (الزواج في إقتراف الكبار) ي ابن حجر الهيتمي به، باس (الكبرى) ۴۶۳، (ترك التوبة من الكبيرة) ب ۲، ۱۸۱۵ .
(۹) رواه ابن عاجة والطبراني والبيهقي مرفوعا ورجاله ثقات .

نه بین واز نه دین و کۆل نه دین .

ئیتاش بابینه سهر نیشانه ی وهرگیرانی تۆبه :

پیشه کی ده لیم خودای گه وهره فرمویه تی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ . . . ﴾ (التحریم (۸) ، واته : ئه ی ئه وانه ی بروتان هیناره ! بگه ریتده بۆلای خوا به گه رانه ویه کی ساغ- بی خلته- دلتیابن (۱۰) که په وهره دگارتانه به هزی تۆبه ی ساغه وهره- خراپه کانتان لی بسترته وهره، و به تانخاته چهند باغیکه وهره که پروواریان به ژیردا ده رۆن . . . له م ئایه تده وهره ده ده که وئ که تۆبه ی ساغ و راست ، حه تمدن خوی گه وهره به لوتفه به زه بی خوی وهری ده گرئ و ده شی کاته مایه ی شوران و پاکبوونه وهری ئینسان له خراپه و تاوانه کانی و شادبوونی به به هشتی به رین .

مادام وایی ههر کاتیک تۆبه به شتیه ویه کی راست و ساغ و بی خلته کرا، ئه وهره مسۆگه وهره گیرئ ، که واته بابزانین تۆبه ی راست و ساغ و بی خهوش چی یه و نیشانه کانی چین ؟ !

ده توانین له چهند خالیکدا نیشانه کانی تۆبه ی راست و ساغ وهرگیرا و به خه پندروو :

۱- له قولایی دلیه وهره بپاریکی قول و پته و به کجاری بدات :

به که م : له باره ی رابردوویه وهره ؛ ههر گوناح و تاوان و خراپه یه کی کردوویه تی زۆری له سهر به شیمان بی و نه گه ریتده وهره سهری ، و هه مافی هه موو خاوه ن مافیک بداته وهره ، یان گه ردنی خویان پئ ئازاد بکات .

وه ههر چاکه و پتووستی و ئهرکیکی که چوواندوویه تی زۆری پئ ناخۆش بی و بپرای وایی که گه وهره ترین زیانی لی که ووتوه .

دووه م : له باره ی ئیتستایه وهره ؛ ده ست له هه موو خراپه و تاوانیکه ی وردو درشت هه لگرئ و ، قول له جی به جی کردنی هه موو ئه رکو پتووستی به کانی سهرشانی هه لکات ، و هه ره چی له رابردوودا چوواندوویه تی بپگرتیه وهره .

سێ یه م : له باره ی داها تویه وهره ؛ دلی قایم بی له سهر نه گه رانه وهره سهر خراپه و

(۱۰) چونکه زانا یان فرمویانه : (عسی) من الله واجبة ، واته : هه ره چنده (عسی) له زمانی عاره پیدا به مه عنای ره نگه و له وانه یه دئ ، به لام که خوا به کاری هینا مه عناکه ی ده بیته حه تمی و مسۆگه ر ، چونکه هه ره وک گوتراوه (إن من عادة الكريم انه إذا أطمع أعطى) .

تاوانه كانو بدرده و ام بوون له سدر چاكه و جی به جی كردنی پتویستی به كان (الفرائض) .

۲- ههول بدهات ههروهك چۆن كاتی خۆی بههۆی شتی حهراهمهوه ، یان بههۆی گوناخو تاوانانهوه ، یان لایهنی كهم بههۆی تههیدلئی یهوه ، گۆشتو بهزی وه سهرتك ناوه و خۆی قهله و كردهوه ، له مهولا بههۆی خوا به درستی و خۆماندرو كردنو گریانو خهفه تخواردنو ئازاردانی نهفسهوه ، ئهو گۆشتو بهزه بتوینینهوه و بهمه عیای وشه خۆی قان بکاتهوه .

۳- دهه بی پاش تۆبه كردن ههست بکات كه گوناخو تاوانه كان وهك زه قهه مووتی تالو ناخۆشنو ، ئه وه پری تامو چیتیش له خوا به درستی و كردهوه چاكه كان وهه بگریئ .

۴- دهه بی له خواردنو خواردنه وه نووستنو قسه كردنو تیکه له بوونی خه لکی بگریتهوه . (پاشان پتر ئه م باسه ده توینینهوه) .

ئه مانه هه ندیک بوون له درووشمو نیشانه سه ره کی یه کانی تۆبه و گه رانه وه ی راستو ساغ .

جامسولمانی عه زیز !

دوای ئه وه ی به م شیه وه یه ی گوتم تۆبه ت کردو ئه و نیشانه نه ی خرا نه پرووش له تۆبه که ت دا دیترا ن ، ئه وه دلبابه ئه گه ر خوا حه ز بکات تۆبه که ت گیرا بووه و ، چاك چاك پاك بوویه وه .

مانای وایه ئیستا وهك بابایه کی به ده ست نوێژ بۆت هه یه نوێژی له خوا نزیك بوونه وه دابه ستی و وهك بابایه کی له ش پاك بۆت هه یه به چیه خه زمه ت مالی خواو ده ست بۆ کتیبی خوا به ری .

وه وهك جو تیاریك كه زه وه ی یه که ی ده کیلئو به زاری ده کات و هه لی ده وێژ ئی ، تۆش به گاسنی تۆبه یه کی راست زه وه ی دل و ده روونی خۆت کیلا وه له گژو گیار به چك و پالی گوناخو تاوانه كان هه لئو وێژا تروه و ئاماده ی شت تیدا چاندن كرده وه .
مادا واش بی ئه و جار به چۆ سهر قۆناغی دووه مو هه نگای دووه مو هه لئینه وه .

قۇناغى دووهم

زانبارى و چا و روون بوونه وه

مسولمانى بهرېزو خوشه ويست !

هواى ئه وهى قۇناغى يه كه مى بهره و خواچوونت بهرې و تۆبەت كردو پاك بوويه وه ، ماناى وايه ئيستى و هك رېبوارىك واى كه كهلو بدل و توتشوروى رېيى شاماده كردوه و ئه و جار ده يه وئ بكه ويته رى ، به لام هيچ گومانىكى تيدا نيه هيچ رېبوارىكى ژيرو فاميده ناكه ويته رى و مى رى نيه ناگرى هتا تها و له پيچ و پناو كون و قورنى ئه رى يه شاره زان نېي كه ده يه وئ پييدا پروات . كه واته پتويسته توش ئيستى - پاش گه رانه وه و پاك بوونه وه تده سهر گهرمى ئه وه بى داخوا سروسشى رى له خوا نزيك بوونه وه و بهره و خواچوون چونه و پتويسته چ بكه وى و چنه كه وى ، ده نا ئه گهر خوانه خواسته به بى زانبارى و شاره زايى و پيش بهر چا و روون بوونه وه بكه ويه رى ، زور نيزيكه رېگات لى و ن بى و شه يتانه كان گيرودى كه نده لان و هه لدير و شوئى عاسيت بكه وى به مراد نه گه وى .

وه زور چاك بزانه زۆره وى هه ره زۆرى ئه وانه وى به نه زانى و بى ئاگايى بهرې وى بهره و خوا چوون دا كه و توه نه رى ، نه كه هه ره نه گه يونه جى ، بگره زۆره يان سهريان له زنده قه و لا رى بوون و گومرايى يه وه ده رچوه ! هه ربويه ش ئيمامى ماليك فهرموويدى : « من تصوف بدون فقه فقد تزندق ، ومن تفقه بدون تصوف فقد تفسق ، ومن جمع بينهما فقد تحقق » . واته : هه ركه سيك به بى شاره زايى و زانبارى بيه وئ خوى ساف بكا ته وه ئه وه بهره و بى دينى ده چى ، وه هه ركه سيك به بى خوساف كردنه وه بيه وئ زانبارى پيدا بكات ئه وه بهره و بى به نديو بارى و تاوانبارى ده چى ، به لام هه ركه سيك كۆيان بكا ته وه ، ئه وه هه قى پيكا وه .

هه لبه ته خواى زاناش به ئاشكرا فهرموويدى : ﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ الْإِسْرَاءُ ﴾ (۳۶) ، واته : وه به دواى شتيك مه كه وه كه زانباريت ده باره وى نيه .

ديسان فهرموويدى : ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ ۚ يٰ يٰسَافِرُ ﴾ (۱۰۸) ، واته : بلئ ئه مه ريبازى منه ، له بهر رۆشنايى دا بۆلاى خوا بانگه وازى - خه لك ده كه م .

جائيتسا رهنگه بلئى باشه ئه وه قه ناعه تم هينا كه به بى زانبارى و تيه گيشتن و به چاوى خو ديتن ناگونجى مروف بهره و خوابجى ، به لام ئاخر ئه و زانبارى و شاره زايى به چونه و چنده و له كوى ده سگير ده بى ؟ !

لهره لآمدا ده لئین :

لهره پاستیدا مده ستمان لهو زانیاریو شاره زایی به تنگه یشتو حالی بوونه له ئیسلام ، که به هژی لیکۆلینه ده دربارهی قورئانو سوندتو لهو کتیبانه ی شرحو لیکدانه وهی وانن ده سنگیر ده بی . جابینگومان نه مهش به کم کدس هه لده سووپی ، که واته ده بی لای کم (حد اقل) ی نهو زانیاریو شاره زایی به دیاری بکدین که ده توانین بلتین بریتی به له :

۱- شاره زایی دربارهی بنچینه کانی تیروانین (تصور) ی ئیسلامی سه بهارت به بوونه وهرهو زیانو ئینسان .

۲- شاره زایی دربارهی پایه بندره تی به کانی بیروباره (عقیده) ی ئیسلامی .

۳- شاره زایی دربارهی کاکل و نیوه رۆکی خواپهرستی (عبادة) به گشتی و ، دربارهی پیچ درووشمه کانش (نوێژ ، پۆژوو ، زه کات ، حه ج ، زیکر) به تایبه تی .

جائیتمه سوپاس بوخوا هه م له کتیبی (بهرنامه ی فیکری کاری ئیسلامی) که (۱۲) به شهو ، هه م له کتیبی (مسوئمانی کامل) نه م چوار مه سه لانه و گه لیک باسو بابه تی تریشمان توێژینه وه (۱۱) ، که هه تا راده یه کی باش ریتوارانی رینگای بدره و خواچوون له هه ر کتیبو سه رچاوه یه کی دیکه بی ئیحتیاج ده کن .

جامسوئمانی به رتیزو خو شه ویستم !

دوای نه وه ی نه م قو ئاغی دووه می (زانیاریو چاو پروون بوونه وه) شت بپی ، چه به هژی سه رچاوه ناربراهه کانه وه چه به هژی هه ر سه رچاوه یه کی تره وه ، نه و جار خو ئ گورجو گۆل بکده و بدره و قو ئاغی سی یه م هه نگا و بنی که :

(ئیخلاص و یه کلابوونه وه) یه .

(۱۱) شایاتی باسه که (بهرنامه ی فیکری کاری ئیسلامی) ئینتا له ژۆیر چاپ دایه و ، (مسوئمانی کامل) به که ماوه یه ک ده ستروسه که ی بزر بوو بو دوای رووداوه کانی مانگی (۱۲) ی (۱۹۹۳) ، ئینتا چوون ی چیه .

قوناغی سانیهم

نیخلاصو یه کلابوونه وه

مسولمانی عزیزو شیرین!

دوای ئه رهوی قوناغی دوو هست بریو له ئایینی خواو ری ئی به رهو خواچووندا زانا بووی و
به رچاوت پۆن بووه و زانیت ئه و ری ئی به ته مای برینی چی یه و چۆنه و ده بی چ بکه ی و چه که ی و
چۆن بکه ی هه تا بتوانی بیبری و بکه یه مه نزل و بییه مسولمانیکی ته و او کامل، مانای وایه ئیستا
به س په کت له سه ر ئه وه که و تووه که ناوی خوا ی لی بی ئی و یه که مین شه قاو هه لی ئی و بکه و یه
ری، مادام و ابی سه بری بگره و خۆمه جوو لی ئه و یه که شه قاریش هه له مه ی نه هه تا ئه م قوناغی
سی یه مه ش ده بری که بریتی به له (ئیخلاصو یه کلابوونه وه). چونکه به ده ردی شاعیریکی
فارس گووتویه تی:

عبادت به اخلاص نیت نیکوست

وه گرنه آید زبی مغز پوست؟

اگر جز به حق میرود جادهات

در آتش فشاندن سجادهات

واته: خواپه رستی به نیازو مه به ستیکی بی خلتیه وه چاکه، ده نا تو لکی بی کاکل چی لی
پهیدا ده بی؟ ئه گه ر پنگه ت به لای غهیری خوادا بروات، به رماله که ت لی ده ئاگری دۆزه خ
داوین.

به لی خواوه که م! ئه گه ر کرده وه کان تۆ و بنو ته مه ن زهوی بی، ئیخلاصو
خواپی مه به ست بوون (ئو) و بنگومان هیچ رووه کی کیش به بی ئو ناو و ئی و گه شه
ناکات، که واته هیچ کرده وه یه کی چاکیش به بی خوا پی مه به ست بوون نایه ته دی و هه نا گیرئ.

به لی هه ره وه که چۆن (شیر) هه تا (هه وین) ی تی نه کرئ نامه یی و نابیتنه ماست، هیچ جمو
جۆل و چالاکی به کیش به بی هه ویتی ئیخلاص نامه یی و به که لک نایه ت. هه ریویش پیته مبه ری
ابهرمان ﷺ فهرموویه تی: ﴿ كُلُّ امْرِئٍ ذِي بَالٍ لَّمْ يُبْدَأْ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَهُوَ

أبْتَرُ ﴿ ۱۲ 〉، واته : هدر ئیشیکى گرنګ که به ﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ دهستی
پینه کرابی ئوه دوا براو و بئ خیره !
چونکه له ده می (بسم الله) کردندا پیوسته مروف سئ شتی به دلدا بئ :

یه کدم : ئهم کاره بهس بو ئوه ده که م که خوا لیم رازی بئ و به ناوی ویدوه ده یکم .

دووه م : ئهم کاره به هیزو ده سلا ت و شان و شه و که تی خوم نایکه م و به یاریده و توانای خوا
نه نجامی ده دم .

سی ییم : ئهم کاره به پیی ئهم شرعو به رنامه یه نه نجام ده دم که خوا نار دووید تی .

نجا گومانیشی تیدا نیه که هدر کاریکی خیر یه کیک له م مهرجانه تی تیدا نه بن ، خاوه نه کدی
سه پانی پوروشی یه و ماندووی بئ به رهمه .

دیسان هدر بیهش له سهره تای نویره و و پیش خویندن فاتیحه پیغمبره مان ﷺ فیری کردوون
که بلین : ﴿ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ . . . ﴾ ، واته : رووی خوم له و
زاته کرد که ئاسمانه کان و زهوی بنیاد ناو .

بیگومان لیږده م به ست له رووی خوم (وجهی) نابئ رووی ماددی و رواله تی بئ ، چونکه
مروف له کاتی نویره دا رووی رواله تی به روه و قیبله یه و ، دیاره خوداش (جل جلاله) نه له لای
که عبه و نه له هیچ شوینیکى دیکه ش (۱۳) نیه ، که واته م به ست له (روو) لیږده دا رووی
دل و ده روون و نیازو م به ست .

جامسولمانی خروشه ویست !

توش ئیستا به رله رهی بجوولئ و ههنگاو بنئ رووی دل و نیازو م به ست بکه قیبله یه هره
به رزت که خوی به رزو م دزن و به خشه رو داهینه رو خاوه ن لوتف و به زه یی یه و ، ته واز ته واز دلت
ساغو یه کلا بکه و و بیجگه له (له خوا نریک بوونه و و به روه و به رزایی به رزبوونه و و به رزه زامه ندی
خوا شاد بوون و کامل بوون و تیگه یشتن و پیگه یشتن) هیچ نیازو م به ست و ناوات و ئامانج و
خولیا یه کی دیکه له دلتدا مه یل و پاک پاک نیازه کانی دل و ده روون به پیژینگى قورئان و سونه ت
دابیره و ، بیجگه له ده غلئ کا کل دارو ساغی خوا مه به ست بوون و به روه و خوا چوون ئه وری دیکه
همووی فری بده .

به لام چاوه که م بی ! زور زور وریای خوت بی بازیوان و بن ژیل و گهنمی کوپرو لیدراوی نیازو

(۱۲) روه ابو دلد .

(۱۳) م به ست (لیون) ی ماددی به رهمه ، چونکه خوا نه له زاتی و نه له سیفه ته کانیدا وه
دروست کراوه کانی ناچئ ﴿ لیس کینه شئ ﴾ .

مه به سته کانی دیکه هرچی به کی بن فیلل لئنه کدو خوت لئ به گهنم پیشان نه دهن، چونکه نه دفسو شهیتان فیل و فدره جیان گه لئ زورن !!
شجا باله کوتایی ثم باسدا چند قو له ناموز گاری به کیش بکهم:

به که م: نه گهر هم مو کس فیل لئ بکړی فیل له خوا ناکړی، چونکه خودا وه پیشه و امان
فدرموویدی: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ** (۱۴)
، واته: بینگومان خوا نه ته ماشای له شر لارتان ده کات وه نه ته ماشای دیمه نتان، به لکو ته ماشای
دله کانتان ده کات.

که واته عه زیم پدله به لو تالوو که مه کدو هدا ته و او دلنیاو مسوگر نه بی که رووی دلت
جنگه له خوا له هیچ شتیکی دیکه نیه، ثم قوناغه به جی مه هیله و مه که وه ری،
چونکه (شیر) هر چنده زور چاک بی به بی هوی. نامه یی و دهرشی و، نه گهر دنیا یه ش به توووی
داچینی به بی (نار) سه وزنابی، که واته هدا رووی دلت له گهل خوا دا راست راست نه که ی و
ته و او ته و او خوت بخوا خاوین و یه کلا نه که یه وه هیچ مه که، چونکه دیواریک له سهر زبلی
دابندری سهره نجامی هدر رووخانو هرهس هیتانه!

دووه م: هم موو جمو جوړ و چالاکی و رهنج دانیکی بابای مسولمان به مه به سستی نه وه یه که خوا
لئ و هر بگری و پاداشتی بداته وه و به به هه شتی به رین و رهامه ندی خوی شادی کات، ده جا خودا
به پراشکاو رای گه یاندوه که کار و کرده و ی هیچ که سیک شعیباری پی ناکړی و ورنه ناگیر جگه
خواناسانی راسته قینه و پاریزکار وه که ده فدرموو: **إِنَّمَا يَذْقِبُلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ**
المائدة (۲۷)، واته: بینگومان خوا بهس له پاریزکاران ودرده گری!
که واته بابر له وهی هه ناگاریک بنیین ته و او له خو مان ودرینه وه و بزاین داخوا واین که خوا
لیمان وهر بگری یان نا !!

سی یه م: خوی میهره بان له فدرمووده یه کی قودسی دا فدرموویدی: **«أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي**

بې « (۱۵) ، واته من به گوږه ی گومانو بیر کړنده و ی بډنده که مم سه بارت به من .

که واته مسولمانی به ریز !

زورچاک بزانه به بې بؤخوا ساغ بوونه و هېچ شتیکت لی هه لئاوړه ی ، چډنده مه به ست خوا
بې و چډنده په زامه ندی خوات له دل دابی خوداش هینده توی مه به ستو هینده توی ده و ی !

به کورتی (خوا له لای تو چوون بې ، توش له لای وی ئاوی !)

ئیتاش دوی ئه و ی ته و او دلت بؤخوا ساغ و یه کلا بؤوه و بیجکه له وده ست هینانی
په زامه نی وی و لی نزیک بوونه و ی هېچ ئاوات و مه به ستیکتی دیکه ی ماددی و مه غه ویت له دل د
نه ماو جگه له خوا هېچ شتیکتی دیکه له ئاوتنه ی دلت دا به دی ناکه ی ، ئه معجار ناوی خودا بیته و
خوت گورج بکه و بډره و گرنه گرتین و کاریگه رترین قوئاغی ئه م سډه وری بډره و خواچوونه برؤ
که برتی به له قوئاغی چواره م (پاریز کاری و وردبوونه وه) .

قۇناغى چو ارەم

پاريزكارى و وردبوونه وه

مسولمانى بهرېزو خۇشەويست !
ئىستا كه قۇناغى سىيەمت هەلبوردووه و بهتەواى رپوت لەخودا كرددوه ، جگه له ئامانجى بهديدارى خوداشادبوون و كاملىبوون هيچ نيازو مەبهستىكى ديكەى مەعنەوى وەك مەدح و بېهه لاگوتران و پله و بابه وەدەست هينان و روى خەلكى به لای خۇدا هينان ، يان ماددى وەك دەسلەت و پارە و سامان و ئافرەتى جوان لە ئاوينەى دلتدا نابىنى ، ئەمجار خۆت گشت و وشت بکە و بچو قۇناغى (پاريزكارى و وردبوونه) وه .
ئىجا بابەرله وهى بچينه سەر روونكرندن وهى چۆنيهتى پاريزكارى و وردبوونه وه پېناسه يەكى كورتى پاريزكارى (تقوى) بکەين و برېك دەر بارهى گرنگى و بهرهمه كانى بدويين :
سەرجه مى قسه و تويزينه وهى زانايان سەبارەت به چه مەك و واتاى وشەى (تقوى) دەچيئە وه سەر ئەوه كه (تقوى) يانى (وريايى و ئاگالە خۆبوون و خۆپاراستن) ، بۆويئە (راغب الأصفهاني) گوتوويهتى : « وصارالتقوى فى اصطلاح الشرع حفظ النفس عما يائىم » ، واتە : وه تهقوا له زاراوى شرعدا يانى (خۆپاراستن له هەر شتيك كه تاوانبارى تيداىه) .
به لئى . . . (تهقوا) له كوردىدا (پاريزكارى) بۆ داندراوه ، يانى چاوديرىى خۆكردن و وريايى و بيدارى و هوشيارى و خۆپاراستن له هەر نياز و مەبهست و قسه و وتار و كرده وه و رهفتاريك كه ناره زايى و رهنجانى خوى تيداىه . ئو نياز و ته و كرده وانهش كه ده بنه هوى ره نجاندى و ناره زايى خودا سى جوون :

يه كه م : نه كردنى شتيكى په سन्दو چاك .

دووهم : كردنى شتيكى ناپه سन्दو خراپ .

سىيەم : زياته روپي كردن له شتى حەلال و موباحدا .

هەر بۆيهش يە كېك له هاوه له بهرېزه كانى پيغەمبەر ﷺ خوا لايان رازى بى له وه لامي يە كېكدا كه لئى پرسى تهقوا چى به ؟ گوتى : « هل سلكت طريقا ذا شوك ؟ » ئاياهيچ جارن بهرېزه كى دركاويدا نه روپوى ؟ گوتى : با ، گوتى : « فماذا فعلت ؟ » له و كاتيدا چيت كرده ؟ گوتى : « شمرْتُ و اجْتَهَدْتُ » خۆم گرج و گۆل كرددووه و ئاگادارى خۆم بووم ، گوتى « فذلِكَ التَّقوى » ده ئاوه تهقوايه !

ئىجا پاش ئه وهى تاراده ديدك زانيمان ته قوا چى يه ، بانه ختيگيش ده ربارهى گرنكى و بدهرو
ده سته و ته كانى بدويين :

۱- ته قوا ده بيتته هوى زانايى و چاو روون بوونه وه : ﴿ يَاءَ يٰهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا . . . ﴾ (الأنفال ۲۹) .

۲- ته قوا واله مرژف ده كات كه خواى له گهل بيت : ﴿ . . . وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ
الْمُتَّقِيْنَ ﴾ التوبة (۳۶) .

۳- ته قوا ده بيتته هوى له قورئان حالى بوون : ﴿ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هٰذَا
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴾ البقرة (۲) .

۴- ته قوا واله ئيسان ده كات كه خوا خوشى بويت : ﴿ . . . فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴾
ال عمران (۷۶) .

۵- ته قوا هوى چوونه به هه شته : ﴿ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴾ القمر (۵۴) .

۶- ته قوا مايهى ليكرانه وهى ده رووى خيره : ﴿ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا . . . ﴾
الطلاق (۲) .

۷- ته قوا مايهى كاروبار بو ئاسن بوونه : ﴿ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴾
الطلاق (۴) .

۸- ته قوا ده بيتته هوى پاداشتى مەزنو سړانه وهى خراپه كان : ﴿ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَكْفُرْ عَنْهٗ
سَيِّئَاتِهٖ وَيُعْظُمْ لَّهٗ اَجْرًا ﴾ الطلاق (۵) .

۹- ته قوا قه لغانه له بهرانه بهر فيل و پيلانى دووژمناندا : ﴿ . . . وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوا
لَا يَصْرُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا . . . ﴾ آل عمران (۱۲۰) .

۱۰- هدر ئيش و كارئك له سهر بنچينهى ته قوا دابه زرى هه رهس نايه نى : ﴿ اَفَمَنْ اَسَّسَ
بُنْيَانَهٗ عَلَى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ
فَانْهَارُ . . . ﴾ التوبة (۱۰۹) .

۱۱- سهره نجامى خير له كرده وهى ته قواداران دايه : ﴿ . . . اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴾
هود (۴۹) .

ئىجا بابزانين پاريز كارى و ورد بوونه وه چى يه و چوونه و چوون ده سته گير ده يى ؟ !

باشترين رېښگای وه ده سته هينانى پاريز كارى و ورد بوونه وه ئه وه يه كه ئيسان هدمو و روژئك به بى
بواردن به گويړه وه ئه وه پديمانه پينچ به ندى يه رهفتار بكات كه زانايانى دل بيا ارو هو شيارو
پاريز كار بو بدهرو خوا چوون و كامل بوون دايان ناوه له سدرى ريك كه رتوون .
ئه وه پديمانه پينچ به ندى يه ش به كورتنى ئاوايد :

۱- مهرج له گهل دا گرتن (المشاركة) .

۲- چارديزي کردن (المراقبة) .

۳- سهرکونه کردن (المعاقبة) .

۴- لي پرسينه وه (المحاسبة) .

۵- سزادان (المعاقبة) .

چونيه تي ره فتار کردنيش به پهيمني ناوبراو بدم شيوه يه يه :

ههنگاهي يه كه م: مهرج له گهل دا گرتن:

هه موو پوژي به ياني زو كه له خه وي هه ستاي به عه زميكي پته وو پولاينه وه خوت بدوينه و مهرج له گهل نه فسي خوتدا بگره كه ناگاداري خوي بي و وريار بيدار و وردبي و نه يه لي گيرروده ي هيچ خراپه و بي شرعي به ك يان ره فتاريكي پوچ (لغو) و ناپه سند (مكروه) بي .
نه و ناگا له خوبوون و هوشباري و وربوونه وه يش به پاراستي حدوت شتان ديته دي (۱۶):

۱- وشه كان (الكلمات) : هيچ وشه يدك نه لي و نه بيستني كه تاوان بي يان لاني كم پوچ و بي سوود بي .

۲- سهرنجه كان (النظرات) : سهرنج نه داته هيچ شتيك كه حه رام بي يان لاني كم پوچ و بي سوود بي .

۳- نيازاه كان (الخطرات) : هيچ بيرو نيازتيك به دلي خوي دا نه يه ني كه خراپ يان لاني كم ناپه سند بي .

۴- تاوه كان (اللحظات) : هيچ ده ققه يه كي ته مه ني له بي شرعي يان پوچي (لغو) دا به ري نه كات .

۵- ههنگاهه كان (الخطوات) : به ره و هيچ كاريكي خراپ يان ناپه سند لاق هه نه يه ني .

۶- پارووه كان (اللقمات) : هيچ پاروويك يان لوقميكي وا له گه رووي تاوا نه كات كه نه ك هه حه رام به لكو جي شوبه يش بي .

۷- جم و جو له كان (الحركات) : هيچ جم و جو ليك به هيچ كام له نه ندانه كاني نه كات كه حه رام يان ناپه سند (مكروه) بي ، وه كه ته سبيح راوه شاندن و په نجه ته قاندين . . .

(۱۶) ناشكراو به لگه نه ويسته كه خه سلتي پاريز كاري (تقوى) بهس به وه نه نه نايه ته دي كه نيسان ناگاداري خوي بيت دوو چاري هه له و تاوان نه بيت ، چونكه (بهرد) يش به بهر دايه تي خوي هيچ گوناخان ناكات ، به لام هه بهر ده و بهس به مه نايي به هيچ . كه واته ته قواي راسته قينه نه وه يه كه ويري خوله خراپه پاراستن خوست له چا كه دا سهر گهرم بكه و هه ول بده ي ده ققه يه كيش چي به له كيست نه جيت .

ههنگاوې دووهه م: چاودېړې کړدن:

دواى نډهوى بدو شپږه يدي كه له ههنگاوى يه كه مډا باسماڼ كړد مهرجت له گډل خړت دا گرتو بډلينيكي پتهوت له گډلدا مؤر كړد، ئنجا دهست به جى دوا بډه دواى نډه چاودېړى و پشكنينيكي وردو بډه دوا م بخه سډر خړت و زور چاك ئاگادارى وشو وړسته كاني زمانت و، وړانين و سډرنجه كاني چاوت و، نياز و مه به ست و خولياو خه ياله كاني دل و ميتشكت و، چركه و ده ققه كاني ته مډت و، پي نډه لپتانو و شفاوه كاني لاقانت و، قمه خوار دڼه و و پاره خوار دڼه كاني زارو، جم و جولى نډه نډامه كانت بدو نډه لى ته گډر لاني كه م خوداشيان پي له خړت پازى نډه كى بېنه مايه ي شهرمه زارى وړه نج به خه سارى و قدر زدار بوونده و! !

هه لڼه ته نډم چاودېړى و ئاگا له خو بوونو خو پشكنينه ش تايهت نډه به كات و شو نينيكي تايهت و ديارى كراوه و و، پيويسته هډر له ده مې بيدار بوونده هډا كاني پيش نووستن بډه دوا م پي و يډه تاو له خو ي بې ئاگا نډه بې، چونكه شپيتانو نډفس هه مېشه بو مرؤف له بو سډه دان و هډر چاوه پي هډر دهرغه تيكن!

ههنگاوې سډيه م: سډر كونه كړدن:

ئنجا دواى نډهوى هډر له ده مې بيدار بوونده هډا كاني سډر جيگه ي خه و تن به وړدى بې پسانه ووه چاودېړى خوتت كړدو چارو گوي و زمان و زارو دل و ميتشك و گډه و ده ست و لاقو باقى نډه نډامه كانت كړدنه جى سډرنج و تيره پامانو و رډبوونده و خړت، شوي كه چورته سډر جيگه ي نوستني، مډنو هډا چاويكي وردو قوول به هډل و كه و ته كاني نډو وړزه ت دا نډه گيږه و. جانه گډر خيرو چا كه يه كت دى، سوپاسى خواى له سډر بكه و سوور بزانه كه به ياريده و پشنگيږى خودا كړد و ته و، ته گډر خوا نه كړده خراپه يه كيشت به چا كه و ته نډه ده سته جى لى ژيوان بډه ووه بگه پيو لاي خوا و داواى لى بووردنى لى بكه و سوور سوور بزانه كه نه فست به قدرمانى شپيتانى به د تووشى نډو چورته مې كړدوى و به و دهرده ي بډروى، مادام و ابې زور جى خړه تى كه ده ست بكه ي بډانه ليدانو لومه و سډر كونه ي نه فست.

ههنگاوې چوارم: لى پړسپينه ووه:

پاش نډهوى هه موو پيش خه و تنانتيك لومه و سډر كونه ي نه فسى خړن كړد له سډر هډل و تاوانه كاني، ته گډر زانيت نه فست به و سډر شكاندنه ووه خړ لى تورره كړدن و سډر كونه كړدنه چاك بووه و نډه و ب شرمى پيدا كړد ووه نډه چاك، ده نا له گډلې بگوازه ووه بو ههنگارى چواره م بډين بډين هډر خه و تووى جارتيك ده ست بكه به لى پړسپينه ووه يه كى زور توند و وړدى نه فست و سډر دهرزى ياتيشى له سډر حيساب بكه و يډه توز به زه بيت پييدا نډه ته ووه، چونكه نډو بډه يى بډتو دا

نه ها تو ته وه و یستوو یه تی له پئی ئه و تاوان و خرابانه وه دوو چاری توو پیه یی خوداو ئازارو ئه شکه نجه ی دنیاو دواژژت بکات !!

ئجنا ئه گهر له ئه نجامی ئه و لی پرسینه وه یه دا هه ست کرد که نه فسی خراپه کارت شایسته ی سزاو جدره بده ، ئه وه یه کسه ر له گه ئی بگوازه وه بۆ هه نگای پینجه م .

هه نگاوێ پینجه م : سزادان :

وه ک گوتمان دوا ی لی پرسینه وه یه کی وردو قوول ئه گهر بۆت ده رکه وت نه فست شایسته ی سزاو جه زه بده و هه و جی ی ته مبی کردنی یه ، به یی سه له مینه وه و دوو دلی به رۆکی نه فست بگه ره زه بریکی پر به بیستی تی بسره وینه و له خه و ی سستی ته وه زه لی و قالب گرانی وه خه بده ی بیته و ئه و کۆت و زنجیره ی که شه ی تانی به د خستوو یه ته ده ست و پی و گه ردنی یه وه به شم شیر ی شه ر هه لا هه لای بکه و بی بیته .

هه لبه ته جۆرو چۆنه تی و ئه ندازه ی ئه و سزادانه ش تو یژینه وه ی دوورو در یژ هه لده گری که لیره دا مه و دانان نیه ، به لām میانه ره و ی (وسطیة) ره چاو کردن له هه موو شتی که دا نیشه به ئینسان ده پیکتی . که واته هه رکاتی که له سه ر تاوان و خراپه و کاری که ناپه سند و یست سزای نه فست به ده ی له لایه که وه زه بریکی وای تی بسره وینه که ئیشی پی بگه یه نی و پی بگوتری سزا ، له لایه کی دیکه شه وه با ئازاردان و سزادانه که به جۆری که هینه ده سه خت و بی ره زا نه بی که به نه تووی خوی نه کاته وه و زیانی له قازانجی یتر بی (۱۷) .

ئه گهر بیته و ئه وه ی له و په یمانه پینج به ندی یه دا خراپه روو ، له گوێ و دل بگری و په فتاری پی بکه ی ، ئه وه مسۆ گه ربه به پشتیوانی خوا خه سه له تی به رزو په سند و مه زنی (پارێزکاری) ت تیدا په ییدا ده بی و قو ناغی چواره میش هه لده بویری ، ئجنا پتر خۆت گشت و وشت بکه و سه رت هه لیره و به ره و لوتکه ی هه ره به رزو پیروزی خوا په رستی و مسۆ لمانه تی که په لی ئی حسانه بروانه و بی که به جی خولیا و ئاواتی به رزت .

(۱۷) شایانی باسه که مه رجه نیه سزادان هه ر لیدان و پیدادان بیت ، به لکو هه شکه که بیته مایه ی ته مبی کردن و سه رشکانده و ی نه فس سزایه ، وه ک برسی و بینو و کردن و هه پس کردن به هزی ئی عی کافه وه . . .

قۇناغى پېنجه م :

ئىحسان و به رزبوونه وه

مسولمانى سەنگىن !

ھەر كاتىك قۇناغى رابردوت بەتەواى ېرى و خەسلەتى پارىزكارى و رەزبوونە رەت تېدا بوو بەشتىكى دامەزراو بىنەرەتى ، ماناى واىە كەوتورپە سەر خەتى راست و بەرە و ئامانچ بەرپى كەوتووى و ەنزىكىش كەوتووى ، بەلام بەس بەۋەندە قەناعت مەكەر خودا لوتفو بەزەپى و بەخشى زۆرر زەۋەندەپە بەكەمى واز مەپەنە ، ديارە ئاۋاتى گەۋرەشە كەپيارى گەۋرە دروست دەكات ، بەلام ئاۋات و مەبەستى بەرزىش رەنج و خەباتىكى لەقەدەر خۆى دەۋى ، چونكە (اذا كانت الآمال كبارا تعبت فى مرادها الأجسام) ! ! بەلئى براى شېرىم !

دواى ئەۋەى لەئەنجامى ھەلبوردنى چوار قۇناغى پېنشودا گەيشتە پەلو پاىپەى پارىزكاران (المتقين) ، ئەگەر لەخۆت رادەپىنى بەۋەندە مەۋەستە ، بەدەرەۋام بە لەسەر رپى بېرىن بەشكەم ئەۋە خواپە بتوانى بەلوتفى خوا خۆت بەگەپەنە پاىپەى ئىحسان و بېچىپە رپى چاكە كاران (محسنين) ەۋە !

ئىچا ھەر ھەمان رېنگار چۆنەتى كە (پارىزكارى) ت پېن ەدەست ھېنا ، پەلو پاىپەى ئىحسانىشى پېن دەستگىر دەكرى ، ئەگەر خوا مەپىلى لىپى ، بۆپە بەپىۋىستى نازانم چۆنەتى گەشتەن بەپاىپەى ئىحسان (مقام الإحسان) بتۆۋمەۋە . بەلام واى بەچاك دەزانم بېرىك چەمك و واتاى (إحسان) روون بەكەمەۋە .

(ئىحسان) لەئەسلەى زماندا يانى چاكەكارى ، بەلام لەزاراۋى شەرەدا بەبەلندترىن پاىپەى خواناسى و بەرزترىن لوتكەى رپى بەرە و خوا چوون دەگوتى .

بەلئى ئىحسان ئەۋە ھالەتە بەرزو پېرۆزەپە كەھەر كاتىك مەۋف پېنى گەشت ھەموو ئەركىكى ئىسلامى بەچاكترىن و راستترىن شېۋە ئىنجام دەدات ، نۆپزە كەى لەۋپەرى چاكى و تەۋايدا دەپنى ھەم لەلاپەنى رۋالەتەپەۋە ەك قورئان خۆپىندەن ركوۋو كېرئوش بېردن تەحياتە كەى ، ەۋە ھەم لەلاپەنى دەروونى پەۋە ەك گەردن كەچى و خۆپەكەمزانىن و خوا بەگەۋرە پاك گرتن و بەدل لەخواۋە پامان و دلپېروون لەشەرم و رپى . .

ۋە جېھاد كەندە كەى بەتەۋاترىن شېۋە دەپى و سەر مالى لەسەر لەپى دەشتى دادەنپى لەپىناۋى بەرز كەندەۋى ناۋى خواۋ بوزانندەۋى بەرنامە كەيدا بى ئەۋەى چارەپى سۈپەكەندە چاكەدەۋەى ھېچ كەسك بى بى جگە لەخوا . .

ۋە ھەررەھا خور و رەۋشت و پۆرر و زەكات و خەز زىكرو ھەموو شىكى دىكەى بەھەمان شېۋە .

که واته ئیحسانیش وه که ته قوا هه موو ئه رکو فەرمانه کانی ئیسلامو گشت نیازو و تهو کرداره کانی ئینسانو سەر له بهری لایه نه کانی ژبانی ده گریته وه، ئه وه نده هه یه چ نه جیاوازی به کی ورد له نیتوان ته قواو ئیحسان دا به دی ده کرین

۱- ته قوا خه سه له تیکه مرۆف له خراپه و تاوانه کان ده پارێزێ و به رهو چاکه کاری هانی ده دا، به لām ئیحسان خه سه له تیکه مرۆف له وشپوه خوا به رستی به ده پارێزێ که شپوه به کی چاکتر له وی هه یه .

۲- ته قوا بو ئه وه یه مرۆف له دۆزه خێ قوتار بکاو به رهو به هه شتی ته یار بکات، به لām ئیحسان ده بیته هو ئه وه ی که مرۆف له زیاتر پته له لا چوونی پله به رزه کانی به هه شتی دا سەر گهرمی پیشبر که (مسابقة) بی!

۳- به کورتی ته قوا به رستی خوا به ، به لām ئیحسان چاک به رستی خوا به . بابای پارێز کار (متقی) هه و له ده دات هه موو ده می له نیتوان چاکه و خراپه دا چاکه هه لێزێ، به لām بابای چاکه کار (محسن) هه و له ده دات له نیتوان چاکه و چاکتر دا، چاکتر هه لێزێ!

وه که گوتمان ئیحسان له هه موو شتی که دا هه یه و وردو درشت ده گریته وه، به لām ئیحه لێره دا به هیتانه وه ی دوو ده قی قورئان و سونه ت که یه کیان په یوه ندی به لایه نی بیرو باوه ره وه هه یه و ئه وی دیکه شیان په یوه ندی به جوړی په یوه ندی مرۆف وه هه یه له گه ل خه لکی دا، واز له توێژینه وه ی ئه م قوناغه دین:

یه که م: پیغه مبه ری سه ره وه مان ﷺ سه باره ت به چۆنیه تی ئیحسان ئه وه یه ری چاک- له به روا به خو بوونو خواناسی دا فەرموویه تی: ﴿الْإِحْسَانُ أَنْ تُعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَمَا تَهْ يَرَاكَ﴾ (۱۸)، واته: ئیحسان ئه وه یه که به شپوه یه که خوا به رستی که ده بیینی، خو ئه گه ر تۆش ئه و نه بیینی ئه و تۆ ده بیینی!

بیگومان ئه و حال ته ش هه روا به سانایی بو ئینسان نایه ته دی و زۆری پی ده وی تا کو ده یگاتی، به لām مه حالیش نیه و هه ر که سی که به راستی هه و لی بو بدات به لوتفی خوا پی ده به خشری.

دووه م: خوی به خشه رمان فەرموویه تی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكَافِلِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (آل عمران (۱۳۴))، واته: ئه وانه ی له فەرمانی ته نگانه دا مالیه ده به خشن، وه رقی خو قوت ده ره وانو له خه لکی بووردان، وه خوا چاکه کارانی خو ش ده وین.

به لئی مال به خشن له کاتی ده و له مه ندی و خوشی و هه رزانی و فەرمانی دا زۆر که س له ده ستیان دی، به لām هه موو که س ناتوانی له کاتی ته نگه ده ستی و نه بوونی و شپزه بیی دا پاروو له زاری خوی و

خیزانی بگریته وه و له پری خوادا بیبه خشی!
وه که سانیك هه که بتوانن له ده می تووره پی و رق هه ستاندا به سهر خویاندا زالین و ئاگری
تووره پی خویان کپ بکدن، به لām به ده گمهن هه لده که وئ و زۆر که من ئه وانهی که سهره پای رقی
خو قوت دانه وه و خو مه رزه م کردن و تۆله نه ستاندنه وه، ههستن ده ست له ملی کابرای تا و تابارش
بکدن و لیشی ببورن و داوی لیبور دنیسی بۆ له خوا بکدن!! (۱۹).

ئجنا له کۆتاییدا تی بینی به کی گرینگ ماوه هه ده بی بگوتری:
که سیک رۆژنیک له رۆژان به هه لکه وت پاروێک له زاری خوی و خیزانی بگریته وه و بیبه خشی، یان
خو به دخت جارنیک له جارن به خوی بویر و تاقه تی به نه فسی بشکی و رقیقینی خوی قوت داته وه و
له کابرای خراپه کارهش ببورن، ناگونجی که گومانی ئه وهی پی ببری که گه یه وه پایه ی
ئیحسان، چونکه گه یشتنه پایه ی ناوبرا به وه ده بی که ئه و جۆره خه سلته و هه لویستانه ی تیدا
دابمه زین و بۆ بیبه (ملکه) و عاده ت، ده نا هه وری درۆزنی هاوینانیش جار و بار گرم و هۆریکی
ده که ن و ئاورشیتانیس وه دی دین، به لām مه گهر مشتاخ و به ربوو می هه لخواوی هه زارنیک
ته ربکات، ده نا چه وهی یان تیرا و ناکات!
جاها و پروای خو شه وستم!

وه که پیشتر گوتمان پله و پایه ی ئیحسان چله پۆیه و له تکه ی هه ره بلیندی
مسولمانه تی یه و، له داوی وی پله یه کی دیکه نه، که خوی بۆ بکو تی، ئه وه نده هه یه هه رکام
له پاریز کاری (تقوی) و چاکه کاری (إحسان) له زاتی خویاندا له چهندان پله پینک دین، ئینسان
هه تا له پایه ی ئیحساندا پتر رۆبچی زیاتر به ره و پله بلینده کان به رزه ده بیته وه و به رزه ده بیته وه...

(۱۹) ده گێرنه وه جارنیک کابرایه که جینۆ قسه ی ناشیرین به یه کیك له خواناسانی پایه بلند ده دات، ئه ویش
را ده وه ستن هه تا جینۆه کانی ته واره ده کات پاشان پی ده لئ: کاکه گیان! نه گهر راست به کی خوا له من
ببورن، وه نه گهر درۆش به کی خوا له تۆ ببورن!!

هه ره ها جارنیک دیکه کابرایه که قسه ی خراپی به خواناسیک گوتن، ئه ویش پی گوت: براهی خۆم! نه گهر من
دۆزه خی بم شیای له وهش خراپترم که تۆ گوت، وه نه گهر به ده شتی بم قسه کانی تۆ زیانیکم لئ ناده ن، برۆ خوات
له گه ن!

تی بینی:

هه لیه ته ئه م ره وه شه به رزه به س له گه ن مسولماناندا ره فتاری پی ده کوئ، به لām له گه ن دۆژمن و ناحه زاندا به تایبه تی
له کاتی جه نگا ئه وه یاسای «فمن اعتدی علیکم فاعتدوا علیه بمثل ما اعتدی علیکم» البقرة (۱۹۴) و «وليجدوا فيکم

قوناغی شه شه ده وامو ساردنه بوونه وه

مسولمانی شیرین !

وهك پيش تاويك گوتمان پايه ي ئيحيان مه نزلگاي كوتايي سدفهري به ره و خوا چوونه و له دواي وي قوناغيكي ديكه نيه ، كه خواناسان له دنيا ههولئ بژ بدن ، به لام ئيمه بويه (ده وامو ساردنه بوونه وه) مان كرده قوناغي شه شه مي سدفهري به ره و خوا چوون (السير الى الله) چونكه هيچ شتيك به بي پشوو دريژي و به رده وامي و ساردنه بوونه و نايه ته دي .

به لئ ئينسان به كۆلنه دان و پاشه كشه نه كردن و ساردنه بوونه وه و پشوو دريژي و خوراگري و به رده وامي له هه ر شتيكدا كه ههولئ بژ ده دات به مراد ده گات و بي شه وه هيچي بژاكرئ و داري ههولئ به ر ناكرئ !

هه ربويه ش خوي زانا له زور جي قورئاني دا مه دحي ئه وانه ي كردوه كه خوراگر (صابر) و خاوه ني به رده وامي (استقامه) ن ، بژ وينه فەرمويه تي : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ ﴾ . فصلت (۳۱-۳۰) ، واته : بيگومان ئه وانه ي ده لئين : په روه ردگارمان خوايه ، وه خوراگرو به رده وامي ش ده بن ، فريشته كان دينه سهريان پييان ده لئين . كه مه ترسو و دلته نگ مهن ، وه موژده تان لي بي به و به ده شته ي كه به لييتان بي درابوو ، ئيمه له ژياني دنيا و له دواړوژدا دوست تانين .

وه له به چهنه شوي نيكي دا فەرمان ي به پيغه مبه رمان كردوه كه پايه دارو به رده وامي ، بووينه : ﴿ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ ۚ ﴾ . هود (۱۱۲) ، واته : جاره كه فەرمانت بي كراوه به رده وامي به . . .

پيغه مبه ري زانا ي خوراگريشان ﷺ فەرمويه تي : ﴿ أَحِبَّ الْأَعْمَالِ أَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَدْوَمُهَا ﴾

وَأِنْ قُلْ ۖ (۲۰)، واته: خوښه ويست ترين كړډه وه له لای خواي بدرز بدره وامتريښه تی
نه گهرجي كه ميش بڼي.

جامسولمانی شیرینو سه نگیڼ!

هه تا ده توانی خور اگرو پشوودريزو بدره وامتريښه پهنه له و دلپه بدره وامتريښه و توره
وهربرگه كه شه و وړژ چكه چكیه تی و له اكامدا بدردی ره قوون ده كات، وهرپهنه له و دلپه
وردريلاندی بارانی وهربرگه كه سه دان پروبارو دهریای زل زل درووست ده كهن!!
وهرپهنه له و ميروولانه وهربرگه كه به هزی ټیش كړدنې بدره وامتريښه هه زاران ده نكه دانه وټله
وهرسريك ده ټين و بړ كاتی پټويستی په زمه نندی ده كهن!!
وهرپهنه له و ميشه نگوڼه چالاكانه وهربرگه كه به و زارو چه نگوڼه گچكانه دی خویان چهندان
شانه هه نگوڼی شیرین نه شيله ی گولان درووست ده كهن!!

به چي به ره و خوا بچين و پټه لاچين ؟

مسولمانی به پښتانه !

دواى شه وهى زانیت چوون بهره و خوا ده چیتو به چهند قوڼاغان دا تیپه و ده بیو که ننگی به ثامانجت ده گه یو کامل ده بی ، پیویسته بزانی شه وه سیله و بژیو تویشووه چیه که پښتانه ناوبراوی پښتانه ده بی ، جاله بهر شه وهی نیمه له کتیبی (مسولمانی کامل) دا به تیرو ته سلی ده برابره ی شه و بژیو تویشووه دواين ، لیته دا به پیویستی نازانم زوری له سهر پرېوم هه روا به کورتی و راپازنده راوی له چهند خانیکه دا مه به ست واده گه یه نم :

۱- نویژ :

نویژ گه وره ترين وه سیله و هوی بهره و خوا چوون له خوا نزيك بوونه وه یه و چاکترین تویشووی شه و سه فده مه زنه یه ، که واته هه تا پیت ده کرئ ټاگاداری به و بامه رجه وواله تی و په نهانه کانی تیدا بښه دی ، وه هه و لږ به هه موو جوړه نویژه سوننه ته کان بکي به تایبه تی په واتیبو و هترو شه و نویژ نویژی چیشته نگاو ، وه به کومه ل نه بی نویژه فده زه کان مه که .

۲- زیکر :

زیکر کردن به دل و زمان ، دواى نویژ چاکترین و کاریگه رترین هوی له خوا نزيك بوونه وه و گه وره ترين تویشووی پښتانه بهره و خوا چوونه ، جابنگومان زیکریش جوړی و زورن و هه جوړه بوقوڼاغ و حاله تیکی تایبه تی گونجاوتره ، بووینه زیکری (استغفر الله) به حاله تی توبه کردن ، زیکری (الحمد لله) به حاله تی هه ست به نازو نیعمت کردن . . . هتد . به لام شه ونده بزانه زیکر شه گه له دله و هه چاره نه گرئ جوولانی روتی زمان هیچ نیه .

۳- قورټان خویندن :

که گه وره ترين جوړی زیکره له هه موو جوړه زیکره کان ته نانه ت له (لا ېله لا الله) کردنیش که گه وره ترين وشه یه ، چاکتره و خیری پترو ، کاریگه رتیش ، به لام شه مه زیاتر بو که سیکه که لی حاله بی .

شه ونده ش بزانه که به شه ندازه ی له خوا نزيك بوونه و هت له کتیبه که ی حاله ده بی ، چونکه

هەتا زیاتر کەسێک بناسی پتر لە قەسەکانی دەگەیی !

٤- پۆژوو گرتن :

پۆژوو گرتنیش یەکی دیکە یە لەهۆو وەسیلەی هەرە کاریگەری لەخوا نزیک بوونەوە ، چونکە بەهۆی پۆژوو وە بەسەر نەفستدا زالی دبی و دلت پروون دەبێتەرەو سەرکیشتی و درنایەتی و ئارەزووی پەستی نەفست کەم دەبێتەرەو .

کەواتە سەپای پۆژووی فەرز هەول بەدە پۆژووی سوننەتیش بگەری ، وەک لەهەر مانگێ سێ پۆژ کەلای کەمی پۆژوو گرتنی سوننەتە ، یان پێنج شەممەو دوو شەممەنی هەر هەفتە یەک ، یان ئەگەر بتوانی هەر پۆژنا پۆژت ، کە پێغەمبەر ﷺ بە چاکترین جووری پۆژوو گرتنی لەقەڵەم داوەو فەرموویەتی عەدەتی حەزرەتی (داود) بوو ، علیە السلام ، وەک بوخاری گێڕاویەتەرە .

٥- یارمەتیدانی خەڵکی :

یارمەتیدانی خەڵکیش بە دەست و زمان یان بەمال و سامان یان بەهەر شیوەیەکی دیکە ، دەوریکی یە کجار گرنگو بەرھەمداڕ دەبینی لەبیرینی پێی بەرەو خوا چووندا ، چونکە یارمەتیدانی غیریو چاکە لەگەڵدا کردنی بەرزترین سیفەتی خوای میھرەبانو ، دیارە ئینسانیش هەتا زیاتر بتوانی سیفەتە بەرزو پەسندەکانی خوا لەخۆی دا بێنیتە دی زیاتر لەخوا نزیک دەبیتەرەو ، خوداش فەرموویەتی : ﴿ . . . وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ البقرة (١٩٥) .

٦- بێرکردنەو :

بێرکردنەو ش لەبوونەو و دیارە سەرسام کەرەکانی و لەنەفس و حالەتە سەیرەکانی و لەمیژوو و کارەسات و رووداو پەندبەخشەکانو لەناو سیفەتە بەرزەکانی خواو ئایەت و فەرموودەکانی ، یەکی دیکە یە لەتوێشوو هەرە بەنرخەکانی سەفەری بەرەو خوا چوون (٢١) .

٧- پارانەو :

پارانەو (الدعاء) کە پێرۆزترین جووری زیکرە بەمەرجێک ئێو ئەدەبو مەرجانەتی تێدا رەچاوبکرتن کە قورئان و سوننەت خستوو یاننەرۆو ، بەیەکیک لەهۆو وەسیلە هەرە گرنگو

(٢١) هەرۆهە بێرکردنەو لەمردن و کارەساتەکانی دواي مردنیش دەوریکی گرنگی هەبە لەصالح بوونو بەرەو خوا چوونی ئینساندا .

کارېگه ره کانی له خوا نزيك بوونده داده ندرئ .
 شه نندهش بزانه که گرننگ شهويه خوا جؤري پارانه وه کت فيربکا دنا وه لام درانه وه
 ئاسانه ، چونکه خودا به خشدر و ميهره بانه و هدرکاتیک جؤره پارانه وه که فيرکردی سورر بزانه
 به خؤرايی نه يخستوتته دلته وه و دهيدوی وه لاميشته بداته وه . وه بشزانه که جؤرو چؤنيدتی
 پارانه وه کت له گهل ئاست و قؤناغی بهره و خواچوونت دا گونجاو و پينکه لپيکه .

۸- حصه :

حصه جیش که جؤره خواپه رستنی به کی ږوخی و فيکری و سياسی و ثابووری و
 کؤمه لايه تی به ، ده ورړيکی به که چارمه زنو گرننگ ده بينی له بهره و خوا بر نی مرؤو
 بهر زکردنه وه دا بهره و پایه بلينده کانی ئيمان و ئسلام ته قواو ئيحيان .

۹- ئيعتکاف :

(اعتکاف) يش که بریتی به له (مانده له مزگهوت دا به مبه بستی عيبادهت به چهند
 مەرجيکی تايبه تی به وه) وه سيله به کی به که چار گرننگو کارېگه ره بؤ پاک بوونده وه که شه کردنی
 دل و دهروون و بهره و خواچوون (۲۲) .

۱۰- جيهاد :

جيهاد کردن له پيتناوی بهر زکردنه وه ناوی خودا نهك ناوی خوت ! وه له پيتناوی بووژانده وه
 ئيسلامدا ، به دل و زمان و قه له م و مال و گيان ، کارېگه رترین دهو ده بينی له پيته لابردي
 ئينساندا ، بهره و پله بهرزه کانی ئيسلام ، چونکه ئينسان له گهرمه ی جيهادی راست و ساغدا
 دوو چاری سهدان کؤسپو ته گهره و درده سهری و گرفتاری ده بی و هه زاره ها تال و سویری
 ده چيژی و نه مامی ده يان گرفت و ناسؤری به سفت و سو له زهوی دلیدا ده نيژی ، دياره له بهرانه بهر
 شه و شدا خوی بهر زو مدزن خراپه و تاوانه کانی ده سپرته وه و به چاکترین شيوه پاداشتی ده داته وه .
 ديسان له جهنگه ی خه بات و تيکؤشان و به شه ره اتن له گهل نه فس و شه يتان و ناحه زاندا پدی

به خه سلته و خوه بهدو خراپه کانی ههله و ناته وای به کانی ده بات (۲۳) .

۱۱- خو و ره و شتی په سندن :

په کی دیکه له و هؤ وه سیلانه ی به چاکترین و گرنګترین تویشووی سه فدری بهر و خواچوون داده نرین بریتی به له خو و ره و شتی بهر و په سندن .

به لئی خورازاندنه وه به خه سلته بهر و جوانه کان که له کتیبی (مسولمانی کامل) دا (۶۳) شه ست و سنی دانه مان لئی نووسیون ، وه ره فتار کردن به شتیه به کی راست و دروست و شهرعی یانه له گه ل دایک و باب و هار سه رو خیزان و دراوسچ و خزمان و دۆست و براده رو په ککه و ته و لئی قه و ماوو مسولماناندا کاریگه رترین ده وری هه به له پاک کردن وه و ناماده بوون و شایسته بوونی نه فسی دا بۆنزیک بوونه وه و بهر زبوونه وه و کامل بوون و به دیداری خوا شاد بوون .

۱۲- که م خور و که م خه و و که م دو و یی و که م نی که لئ :

هه ره له کۆنه وه زانایانی خواناسی دل بیتدار فدرموویانه بابای رېبویاری رئی خوا هه تا به سه ره چوار شتاند ا زال نه بی و نه دیان خاته ژیر رکیتی ئیراده ی خویه وه ، هیچی لئی چاره و روان ناکرئ :

۱- خواردن و خواردنه و (الأكل والشرب) .

۲- نوستن (النوم) .

۳- قسه کردن (الکلام) .

۴- تیکه ل بوونی خه لکی (الاختلاط بالناس) ،

چونکه ئه م چوارانه ههروه ک چون چهند داخوازی به کی بنه ره تی ژبان ، بنک و سه ره چاره ی هه موو خراپه و تاوانه کانیشن .

به لئی مسولمانی خوشه ویست !

برسیتی و شه و نخوونی و بی ده نگی و که نارگیری ، چوار هؤ وه سیله ی هه ره گرنګ و پیوینستن بؤ هه ره که سیل که به مسولمانه تی و خواپه رستی به کی ساده و عه و امانه قایل نه بی و خولیا و ثاوتی پته لآچوون و به دیداری جوانی و هه به تی (جمال و جلال) ی خودا شاد بوونی له سه ردا بی .
ئنجلا له تیکر ای ده قه کانی قورئان و سوننه تیش ده فامریتیه وه که هه رکام له که م خوری و

(۲۳) له کتیبی (مسولمانی کامل) دا هه رکام له (نویتو و رۆزو و زیکرو قورئان خویندن و هه جو جیهادو ماله خشین) تاراده په ک تویتراونه وه .

که‌م‌خه‌وی و که‌م‌دویتی و که‌م‌تیکه‌لی شتی چاکو په‌سندن (۲۴) .

ئه‌وه‌نده هه‌یه ره‌چاو‌کردنی خالیک مه‌رج و پیویسته :

۱- نابئی که‌م‌خو‌ری و که‌م‌خه‌وی‌یه که‌ی بگاته راده‌یه کی وا که‌بی‌هی‌زو لا‌وازو نه‌خو‌شی بکات ، مه‌گر له‌چهنده حاله‌تیک‌ی زور پیویسته‌دا بۆته‌مبئی‌کردن و سه‌رشکان‌ده‌وی نه‌فس ، هه‌لبه‌ته ئه‌وده‌میش هه‌رده‌بی به‌ئه‌ندازه‌یه کی مافوول‌بی و کاریک نه‌کات زیانی له‌قازانجی پتر بیته .

۲- نابئی که‌م‌قسه‌یی‌یه که‌ی وای‌لی‌بکات که‌له‌شاقار ناهه‌ق‌دا بی‌ده‌نگ‌بی یان مؤنو مه‌رج و بی‌تام بیته به‌ره‌چاوی خه‌لکی ، به‌لکو که‌م‌دویتی‌یه که‌ی له‌بواری گپ‌رانه‌وی زماندا بی له‌قسه‌ی خراب و ناپه‌سند .

۳- نابئی که‌م‌تیکه‌لی‌یه که‌ی به‌شی‌وه‌یه‌ک بی که‌سه‌دان جو‌ره ئیش و کاری خیر و چاک‌ی له‌قیس بدات که‌به‌بی تیکه‌ل‌بوونی خه‌لکی نا‌کرتین ، وه‌ک : لا‌بردنی زۆلم و خراپه و بی‌ش‌ه‌ری و چه‌سه‌پاندنی به‌رنامه‌ی خوا ، یاری‌ده‌دانی لی‌قه‌وماوان ، سه‌ردانی نه‌خو‌ش ، مردوو ناشتن ، به‌شداری‌کردنی شین و شادی دۆستان . . . هتد .

(۲۴) بۆیته‌خودا ده‌باره‌ی که‌م‌خو‌ری فه‌رمو‌یه‌تی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ الأعراف (۱۳) .

وه‌په‌غه‌مه‌بر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی : ﴿ مِمَّا لَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَتْلُو آيَاتِهِ وَيُزَكِّيكُمْ فِي الْمَنَاجِدِ الرَّجِيئِ رُوِيَ فِي الْفَرَاغِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : « مَا مِنْ شَيْءٍ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ مِنْ خُبْزِهِ وَيَتْرَكَهُ عَلَى رَأْسِهِ أَوْ يَأْكُلَ مِنْ خُبْزِهِ وَيَتْرَكَهُ عَلَى رَأْسِهِ أَوْ يَأْكُلَ مِنْ خُبْزِهِ وَيَتْرَكَهُ عَلَى رَأْسِهِ » . رواه الترمذی .

وه‌خودا له‌مه‌ده‌ی که‌سانیدا که‌له‌شه‌ویدا بیدارنو سه‌رگه‌رمی رازونیا‌زنو که‌م دو‌خه‌ن ، فه‌رمو‌یه‌تی : ﴿ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴾ الذاریات (۱۷) .

وه‌په‌غه‌مه‌رمان ﷺ ده‌باره‌ی که‌م‌دویتی فه‌رمو‌یه‌تی : ﴿ . . . وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا لَّكَ لِيَصْمِتَ ﴾ رواه البخاری .

وه‌له‌زۆر ئایه‌ت و فه‌رموودان ده‌فام‌په‌ته‌وه که‌زۆر تیکه‌ل‌بوونی خه‌لکی په‌سند نی‌یه ، بۆیته‌خودا فه‌رمو‌یه‌تی : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ . وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴾ المؤمنون (۳-۱) .

ده‌جا گه‌رماتی ئیدا نه‌ه‌گر بیت و به‌س ئه‌م ئایه‌تی : ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴾ جی‌به‌جی بکه‌ین ، خۆمان له‌تیکه‌ل‌بوونی زۆریه‌ی خه‌لکی و به‌ش‌داربوونی زۆریه‌ی کۆرو مه‌جلیسه‌کتیان ده‌پاریزین و که‌نار ده‌گرین ، چونکه‌مه‌گر به‌ده‌گه‌ن ده‌نا خه‌لکی هه‌ر سه‌رگه‌رمی قسه‌و بایه‌تی بو‌وج و بی‌که‌لکی !

تییبنس :

له راستیدا ئهم خالی دوازه یه مه یه کجار گرنگو کاریگه ره له بدره و خوا چوونو پینه لاچوونی ریبواری رئی خودا، که واته له بدر که مایه خنی نه خراوه ته ئیره، به لکو له بدر شه و بوو که بابای ریبوار کاتیک ده توانی که م خوری و که م خوری و که م دویی و که م تیکه لی به سهر تیر خواردن و زورخه وتن و زور دووانو زور تیکه ل بووندا هه لئیرئ، که به هوی نویژ کردن و رۆژوو گرتن و زیکرو قورپان خویندن و پارانه وه و بیر کردنه وه . . هته وه تاراده ده ک دلی روناک بوو بیته وه و روحی بی هیز بوو بی، و حاله تیکی وای بو ره خسابی که تام و چیر وهر گرتنی مه عنده ی به سهر تام و چیر وهر گرتنی ماددی دا زال بوو بیته . به واتایه کی دی : هه رچه نده ئهم مه سه له ی که م خوری و که م خوری و که م دویی و که م تیکه لی به به به ردی بناغه و بنچینه ی ده روون پاک کردنه وه (تزکیه النفس) و به رز کردنه وه داده نرئ، به لām له سۆنگه ی شه وه که حاله تی ناوبراو ئه نجام و به ره مه ی شه و شتانه ی پیشه وه یه، خستمانه دوا ی شه وانه وه .

١٣- دۆستایه تی و هاوه لایه تی کردنی ئینسانی صالح :

یه کی دیکه له و هزیانه ی که گه وره ترین ده وریان هه یه له یاریده دانی ریبواری رئی بدره و خوا چووندا، به تویشوویکی یه کجار گرنگی رئی ناوبراو داده نرئ، بریتیه له نیزیکی کردن و براده رایه تی گرتن له گه ل ئینسانی خواناس و پارتیزگاردا، هه ربۆیه ش پینه مبه ری پیشه و امان ﷺ فەموویه تی : ﴿ الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يَخَالِلُ ﴾ (٢٥) .

دوایین دوعا و پارانه وه ی (یوسف) یش علیه السلام ئاویه : ﴿ . . أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ یوسف (١٠١) .

زانایانی پیشینمان خوا لیبان خوش بی س بهاره ت به گرنگی براده رایه تی کردنی ئینسانی چاک زۆریان فەرمووه، بۆویته فەرموویانه : سه رنجه بده ! چۆن مانگ که خۆی له خۆیدا خڕۆکه یه کی تاریکو بی شه و قه، له بدره که تی براده رایه تی کردنی رۆژدا چۆن له فەیزو به خششی به هره مه ند بووه بۆته چراخان !

هه روه ها فەرموویانه : شه و نده به سه بۆ سه لماندنی گرنگی هاوه لایه تی چاکان که سه گی براده رانی شه شکهوت (اصحاب الکهف) که له ماهیه تدا هیه چ جیاوازی له گه ل سه گه کانی دنیا دا نه، به هوی نزیکی له و گه نجه خواناس و مه ردا نه وه، خوا له گه وره ترین کتیی خۆیدا ناوی هیناوه باسی ده وری ئیشکه گرتنی کردوه !

به تې ھاوه لايه تې چاكانو دوستايه تې كردنيان هويه كي يه كچار كاريگه رو ياريده دهره بو
بهرچاو وروني و وره بهرزي و تيزبوونه وه و پشودريژي ريبوارني رځي خواناسي، هدرېويه ش هدر
له ديزه مانده وخواه و دلاني بيدارو هوشيار ثايه تې: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ يان كردوته شيعاري خويان!

به لام نه وه كي كه گرنگو پيوسته نه وه يه كه له تېگه يشتني مدعناو مه به ستي
(پاريژكاري) و (له گډل راستان بوون) دا به هه له نه چين.

۱۴- مورتلا كودن و ناشنا بوون به ژيان و به سهرهاتي صالحان و خواناسان:

هويه كي ديكه له وانه كي كه كاريگه رترين ده وريان هديه له (له خوانزيك خستنه وه) ي
ئينساندا، بريتي يه له مورتلا و سدرنج داني ژيان و گوزه راني به قيمه تې مدردانو شېره ژناني رځي
خواناسي.

به تې... به سهرهاتي (بوخوا ژباوان) به ثاسماني بهرزي ميژووي خواناسي يه وه بو باباي
مسولمان، وه كه نه و نه ستيه پرشنكدارانه وان كه له شوي تاريكو ته له م دا بو باباي ريبوار ده بنه
نيشانه و ده ليل و جيگه و ريگه كي خويانيان پي ده دز نه وه و رځي لي تيك ناچيت، به لام گرنگ نه وه يه
وردو وريا هې و گوله نه ستيه و (۲۶) ئاوروو پچكه خوي لي نه كنه مانگو و ژړو نه ستيه و به دواي
كلاوي خوار نه كه وي، له تله و داوي ئينساني زړو ناله بارنه كه وي!
ئنجبا بوسه لماندني گرنگي شوپي هه لگرني صالحان چهنه ده كيكي قورشان به نمونه
ده هينمه وه:

يه كهم: له سووره تي (الانعام) دا خواي بهرزو مه زن پاش گيپانه وه ي به شيك
له به سهرهاتي (ابراهيم) عليه السلام، ناي (۱۷) كه سي له پيغه مبه راني پايد بهرزه هيناه
كه نه مانده ن:

(إِسْحَاقُ، يَعْقُوبُ، نُوحٌ، دَاوُدُ، سُلَيْمَانُ، أَيُّوبُ، يُوسُفُ، مُوسَى، هَارُونُ،
زَكَرِيَّا، يَحْيَى، عِيسَى، إِبْرَاهِيمُ، إسماعيل، أَلَيْسَ، يُونُسُ، لُوطٌ) عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ، ئنجبا پاش چندن رسته يه كه قهرمويده تې: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ

أَقْتَدِهِ . . ﴿ الْأَنْعَامُ (٩٠) ، واته : ئه وانه كه سانيكن كه خودا پيړوونى كردون ، ده جا توش به دواى رښتياى پروونى وان بگډوه . .
وهك ده بينين خواى مېهره بان ئاموزگارى پيښه مېهرى هه لېزارده ده كات ﷺ كډړئ وشوونى بډرزي ئه و زاتانه په چاوبكاتو بيانكاته سډمه شقى خوى !

دووهم : له سوږه تى (هوډ) يش دا پاش گيړانه وهى به سهرهاتى هډركام له (نوح ، هوډ ، صالح ، ابراهيم ، لوط ، شعيب ، موسى) دواى چنډ ئايبه تيك فډرموږيه تى : ﴿ وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ . . ﴿ هود (١٢٠) ، واته : وه له هډوالى هډركام له پيښه مېهران شتى وات بو ده گيړينه وه كډلتي پيښه چسپيښ . .
كه واته ئاگادار بوونو شاره زابوون به به سهرهاتى خواناسان مايه ي بړوا ياد بوونو باوه پښه بوونو سډره نجام دل چسپانو دامه زرانه !

سئ يهم : هډروها له كوټايبى سوږه تى (يوسف) داو دواى گيړانه وهى سډرگوزه شتهى ئه و زاته بډرزه فډرموږيه تى : ﴿ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ . . ﴿ يوسف (١١١) ، واته : بيگومان له به سهرهاتياندا پډنډ هيه به بوخواه و عه قلآن . .

كه واته : مسوئلمانى خو شه ويستو به پښ !

كاتيكى چاك له تډمه ننت تډرخان بكه بوخويندنه وه و موتالاي ژيانى خواناسان به م شيوه يه :

- ١- پيښه مېهرانى خوا به گشتى (عليهم الصلاوة والسلام) .
- ٢- پيښه پيښه مېهره خاوه و عډمه كان (نوح ، ابراهيم ، موسى ، عيسى ، محمد) به تايبه تى و ، پيښه مېهرمان موحه مډه ﷺ به تايبه تى تر .
- ٣- هاوه ل و شوينكه وتووانى پيښه مېهران به گشتى ، كه له قورئان و سونډه تى (صحيح) دا به سهرهاته كانيان گيړاونه وه ، وهك به سهرهاتى (مريم) و (أصحاب الكهف) و (طالوت) و (مؤمن آل فرعون) و (أصحاب القرية) . . . هتد .
- ٤- هاوه لائى پيښه مېهرمان (رضي الله عنهم) به تايبه تى و ، چوار خدليفه راشيده كان به تايبه تى تر .

- ٥- زاناو خواناس و ناودارانى ميژووى ئيسلام هډر له چاخى (تابعين) وه و تائيستا وهك : حسن البصري ، ابن سيرين ، عمر ابن عبدالعزيز ، ابن المسيب ، سفيان الثوري ، زين العابدين ، ابراهيم ابن ادهم ، جعفر الصادق ، ابو حنيفه ، مالك ، شافعي ، احمد بن حنبل ، حارث المحاسبى ، شيخ معروف

الكرخي ، شيخ جنيد البغدادي ، الغزالي ، الجيلاني ، العز بن عبد السلام ، بهاء الدين نقشبند ، جلال الدين الرومي ، ابن تيمية ، ابن قيم الجوزية ، الإمام الرباني ، عبد الوهاب الشعراني ، صلاح الدين الأيوبي ، ولي الله الدهلوي ، مولانا خالد ، حسن البنا ، النورسي ، المودودي ، سيد قطب ، محمد إقبال ، دكتور علي شريعتي ، خواله همو لايه كيان خوش بښ .

١٥- پابه ندى له فرموده موو بهرې و شوينې پيغه مېره وه ﷺ :

له راستيدا هم مه سله ليدمان له بهر كه مې مېه تې وه دوا نه خست ، بهلكو ويستمان قورښان فرموده نې ﷻ ختامه مسك ﷻ بڼو پارووي به لذت يو دواوه بڼو !
چونكه له راستي دا مه سله لې پابه ندى بونى نېسان به سوننه ته كاني پيغه مېره وه له همو حالاتي كدا كه وه ترين و گرنه ترين و كاري گره ترين و له ه مان كاتيش دا قورسترين شته له ژباني دا ، وه هم مه سله ليد ه موو ته ، مه سله لاي كه له (١٤) خالي رابردو دا خړانه روو ده نيوخو وه رده گرځي .

جاموسلمانې سه نكښ !

وهك رابهري بهرې زمان ﷻ فرموده تې زور به بايه خو گرنكي پيدانه وه پابه ندى رڼو شوينې پيغه مېره به ، دداني له سر رڼو گرځه ﷻ عَصُوا عَلَيْهَا بِأَوَاجِدِ ﷻ ، چونكه ه موو رڼو بهره لاي خودا به ستراون و هيچ رڼي دهك نانگه يه نيته ديداري خودا بيچكه له شوينې بهرې گرتي پيغه مېره نه خوښنده وار ، روحم به فيداي بڼو ، همې كه گوتيشم قسه ي گيرفاني خوښ نيه و ده قې قورښانه : ﷻ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ . . . ﷻ آل عمران (٣١) ، واته : ته ي موحه مېه د ! بلې ته گهر نيوه خواتان خوش ده وئ- وحزه له ديداري ده كه نه وه دوام بكه ون جاخوداش خوشي ده وښو له تاوانه كانيشتان ده بوورئ . . .

به لې كي ده يه وئ له خوا به نزيك بكه وئ و به ديداري شادي ، باخه ت و شوينې پيغه مېره بگرځي بهري نه دات ، چونكه ته و زاته ، روحم فيداي بيت ، ده ليليكي كارامه و شاره زايده و چو ته لاي خودا و گه راويشه ته وه : ﷻ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ . . . ﷻ الإسراء (١) .
كه واته زور چاك ده زاني به كويماندا بهرې و زورباش ده تواني رڼگامان يو وه سفېكات و سر راستو شاره زمان بكات و مسو گهر هره كه سيك به راستي داميني بگرځي و خوي ته تسليم بكات ، رڼي لي و ن نابي و به مېه نزلې ده گه يه نې ، خوداش فرمه يه تې : ﷻ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ . . . ﷻ الأحزاب (٢١) .

که وایی مسولمانی شیرین!

هه و ل بده پیغه مبهری پیشه و او ره ندو ئا کار په سندن، خواردنو خواردنه و هی، نووستی، قسه کردنی، هه ستانی، دانیشتنی، رویشتنی، چاگو چوونی، بهرگو پوښاکی، نویتزکردنی، رږزوو گرتنی، جهادکردنی، توره بوونی، لیبورردنی. . . هتد چوون بووه، توش وابه، چونکه بارتقه قای شه و هی که وهک وی ده چی کولای وی ده چی! ! (۲۷) بدئی مسولمانی به ریزو سه نگین! شوین پی هه لگرتنی پیغه مبهری ^{پیغه مبهری} چاکترین و کاربگرترین هوی به ره و خوا چوونو له خوا نزیک بوونه و هی، هه ربویش خوی میهره بان له فهرموده و هی کی قودسی دا فهرموده تی: ﴿وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْهُ إِلَّا أَنْ يَأْتِيََنِي بِشَيْءٍ مِنْ دِينِي﴾ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَجِبَهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي أُعْطِيَتْهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِذَّنَّهُ ﴿(۲۸)﴾، واته: . . . وه بنده وی من به هیچ شتی که له من وه نزیک ناکه وی که خورشه ویست تر بی له لام له و هی له سهرم پیویست کردوه وه به بنده وی من به رده و ام به هوی سونه تانه وه لیم نزیک ده بیته وه هتا خوشم ده وی، جائه گهر خوشم ویست ده به به شو گوئی ده که پی ده بیستی و، شو چاره وی که پی ده بیستی و، شو ده سته وی که پی ده گری و، شو لاقه وی که پی ده پروات، وه شه گهر داوی شتی که لی بکات دهیده من، وه شه گهر په نام پی بیستی په نای دهدهم! !

له فهرموده به رزو پیروزه چهند شتی که وهرده گیرین:

۱- مرؤف له هه موو شتی که زیاتر به هوی به جی هیئانی فهرزه کانه وه له خوا نزیک ده بیته وه، که واته پیویسته شو به پری گرنگی و بایه خ به به جی هیئانو یاراستنی فهرزه کان بدات و هتا شتی که فهرز له وی پی خوی به سونه تانه وه خه ریک نه کات، چونکه شه گهر له سووری تی دژاند له لای بوی تی هه ل نایه ته وه.

۲- هه ر که سیک فهرزه کان به ته وای جی به جی بکات دهه بو ده من پتر به هوی سونه تانه وه له خوا نزیک ده بیته وه دهیناسی و پیی ئاشناده بی، که واته شوین پی هه لگرتنی

(۲۷) چاکترین سهرچاوه که من لی به هره مند برویم بو شاه زابوون به خو و په وشتو حال و بال و وردو درشی پیغه مبهری مهن ^{پیغه مبهری}، کیتی (الشفا) په که (قاضی عیاض) نوو سوبه تی و له چوار بهرگان دایه و (ملا علی قاری) و (خفاجی) شهرحان کردوه.
(۲۸) رواه البخاری.

پېغه مېدرمان ﷺ چاکترین هوځی خواناسین و بروا پته و بوونو بدره و خواچوونه !

۳- له سؤنگه څه ټوټه ووهه (محمد) ﷺ چاکترین و خوښه ویست ترین بنده دی خواښه ، مروځ به هوځی پابه نندی موږ به موږ به سوننه ته کانی یوه ده بیته خوښه ویستی خوداو ، هه تا راده ی پابه نندی به کدی پتربې ، نه ندازه ی خوښه ویستی به که شی پتر ده یی .

۴- کاتیک بنده هینده به سوننه ته کانی پېغه مېدره وه ﷺ پابه ندبوو کد بیته خوښه ویستی خودا ، وای لیدئ ده بیته دؤست (ولی) ی خوداو ، نه و کاته ش چاوو گوئو ده ستو پئو باقی نه ندانه پنهانو رواله ته کانی بهس به فرمانی خوداو به پپی رهامه نندی وی ده جوو لئو ، هه موو ده می له خدمت خودا ده بی و هدر کاتیکش پدنا ی بو به ری پدنا ی ده داتو ده پیاروئی . مسولمانی عزیز !

نیستاش که زور به کورتی و راپازنه راوی له (۱۵) خالاندا وه لای پرسیاری (به چی بدره و خوا بچین و پینه لچین) مان دایه وه ، چه ند شاگاداری به کی گرنک ده خدینه پرو و کوتایی به باسی (رېځگای صالح بوونو بدره و خوا چوون) دینین :

چه ند ناگاداری به کی گرنگ

به کهم :

دلّی ساغ (قلب سلیم) تاکه ده ستمایه به که له پرۆژی دوایی دا ده فریا ئینسان دیت و ده بیتته هۆی له دۆزه خ قوتار بوونی و به به ههشت شاد بوونی ، وهك خرای کار به جی فدرمو به تی : ﴿ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴾ الشعراء (٨٩-٨٨) .

جاییگومان دلّی ساغ نیشانه ی زۆرن ، که واته بۆته وهی هه رکامیتمان تاراده به که ناگاداری ساغی و نه ساغی دلمان بین ، باچهند درووشم و نیشانه به کی دلّی ساغ به خهینه پروو ئه که رچی به کورتیش بی :

- ١- تام و چیژ وه رگرتن له نوێژو پۆژوو و زیکرو قورئان خویندن و پارانه وه . . . هتد .
- ٢- ههست کردن به تالّی و ناخۆشی هه ر گوناخ و خراپه به که هه رچهنده گچکه ش بی .
- ٣- نیشانه به کی دیکه ی دلّی ساغ ئه وه به که ئینسان به گشی ته نیایی پی خوشتر بیت له تیکه له بوونی خه لکی ، مه که له کاتی ئه انجام دانی ئه و ئه رکو کاره خیرانه دا که به کیان له سه ر تیکه له بوونی خه لکی که وتوه .
- ٤- پاکیی دلّ له بوغو . غه ره زو ئیره یی (حسد) و به سووک سه پرکردنی خه لکی .
- ٥- به زه یی و په رۆشو دلّ پی سووتان سه به رهت به و که سانه ی که ئازاری ده دهن و خراپه ی له که ئدا ده که ن ، وه دوعا بۆ کردنیان و ، داوی شیفاو چاک بوونه وه بۆ له خوا کردنیان .

ئه مانه پینچ نیشانه و به لگه ی بنچینه یی و به رچاری دلّی ساغ و سه لیمن ، خوا به قسمه تمان بکات و له فیزیو به خششی خۆی بۆمان زیاد بکات .

دووه م :

ئینسان ئه که ره به وێ به ره و خواناسین و به دیدار شاد بوونی (لقاء الله) ری بگرته به ر ، نابیی جگه له ناسینی خوا و په ی بردن به سیقه ته به رزو په سنده کانی و له نزیکه بوونه وه ی و ئه و شتانه ی که پاشکۆی ئه واندن وهك چوونه به هه شت و چه پاله دران له دۆزه خ هه یچ نیاز مه به ستیکی دیکه ی

هدهيت، تهنانت نابې مه بهستي له و بهر و خوا چوونه (بورژانده وې ئېسلام) يشيت !
چونكه ندفسو شهيتان له پهنای ئهم جوړه مه بهستو ئامانجه بهرزو پاكانه دا، گهراو توخمي
دهيان جوړه كه خوشي پيسو كوشنده داده نين .

سائل يه م :

بو قبول بوونو وهر گيراني ههركاريكي خيرو چا كه سي مدرج پيوستن :

- ۱- رياتيدانه بوون (عدم وجود الرياء) .
 - ۲- ههسته نه كردن به خو به سندی (عدم الإحساس بالعجب) .
 - ۳- دوو بوون له داهيتان (الإبتعاد عن البدعة) له بواري عياده تدا .
- به ئي . . . خوا پي مه بهست بوون (الإخلاص) و به شان و شهركه تي خو نه نازين و هه موو شتيك
له تفليق و يارمه تي خوا زانين ، وه شوين پي هه لگرتن (إقتباع) ي شدرع ، سي مدرجي بهر پي تين بو
وهر گيراني ههركاريكي چاكو ، به نه بووني ههركاميكيان ئينسان رنج به خه سار ده پي و ده پي ته
سه پاني پووشي . بدواتايه كي ديكه : (رياء) و (عجب) و (إبتداع) سي كرم و ميكروبي
پيسن ، ههركاميكيان چ جاي ههركاميكيان به كو پي ته ههركاريكي خيره وه ، وهك شيري هه لگه راو
گه نهي سنو كو پيروو ليدر او لي دي ت .

چواړه م :

ههركاتيك ويست بزاني داخوا له لاي خواي بهر و ر دگار چوني ؟ رامپنه بزانه ئو له لاي تو
چونه ، چونكه ئو له لاي تو چون پي ، توش له لاي وي ئاراي !
كه واپي :

- ۱- تو چهندهت خوا له لا به قدره ، ئو وېش هينده قه درت ده گري !
- ۲- تو چهندهت ئو خوش ده وي ، ئو وېش هينده !
- ۳- تو چهنده به تنگ ره زامه ندي وي يوه وي ، ئو وېش هينده !
- ۴- تو چهنده خيري دي ده كي له جي به جي كردني فرمانه كاني خودا ، ئو وېش هينده لوتف
ده نويني له و له لاه و ده دا وايه كانت !
- ۵- تو چهندهت ئو له ياده ئو وېش هينده : ﴿ فَاذْكُرُونِي أَنْكُرَكُمْ ﴾ .
- ۶- تو چهنده له سر وي نووړه ده پي ئو وېش هينده : ﴿ إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ ﴾ .
- ۷- تو چهنده عاده تي خوت بو وي تيك ده ده وي ئو وېش هينده (خرق العادة) ت بو

ده کات ، سه رنج بده چون عاده تی سووتاندن (اِحراق) ی له ئاگردا نه هیشت بۆ (ابراهیم الخلیل) !!

۸- تۆ چهنده پشی پی بهستی و تیپرا بیینی ، ئه ویش هینده پشت ده گریو به ده نگه وه دی !
۹- تۆ چهنده چاکه ی لی چاره روان بکه ی ، ئه ویش هینده ت چاکه له گه ل ده کات !
ئهمانه ش هه مووی له رسته ی : ﴿ اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي ﴾ ده فامرینه وه ، که بوخاری گێراویده وه .
به لām دووشت له بیر نه چن :

۱- چهنده خوا بناسی ئه وه نده ش لی ده ترسی و خوشت ده وئو گووانت به رامه ری
چاک ده بیت ، چهنده ش خوشت بوو و لی و ترسی گووانی چاک پی به ری ، ئه وه نده ش
به ندایه تی بۆ ده که ی ، وه ک رابه رمان ﷺ فهرموویه تی : ﴿ لَوْ أَحْسَنُوا الظَّنَّ لَأَحْسُوا الْعَمَلَ ﴾ (۲۹) .

۲- (چهنده) ی تۆو (ئه وه نده) ی وی یه کسان نیسن و پی که وه ناخه رینه
ته رازو پی که وه ، به لکو (چهنده) ی تۆله قه ده ر خوته و (ئه وه نده) ی ویش له قه ده ر
ری ! هه ربۆیه ش خوا له فهرمووده ی قودسی دا فهرموویه تی : ﴿ وَإِذَا أَقْبَلَ إِلَيَّ يَمْشِي أَقْبَلْتُ إِلَيْهِ أَهْرُولُ ﴾ (۳۰)

پێنجهم :

رئی به ره و خوا چوون کو تایبی نه ، چونکه خودا بی سنووره ، دیاره ده ریای ناسینی شی
بی سنووره ، وه (کامل بوون) ی مۆف شتیکی گویره بی (نسبی) به ، ده نا ئینسان قه ت به ته وای
له دنیا دا (کامل) نابێ ، چونکه ئه گه ر وابی جم و جۆل و به ره و خوا چوونی کو تایبی پی دئو
را ده رهستی !!

شه شه م :

هه ر که سیك ده یه وئ زیاتر به ده ریای بی بی ته صوفو عیرفان دا بچینه خوار ، با سه رنجی ئهم
سه رچاوانه بدات ، به لām ئاگاداری خه ته و خالیش بی ، به تایبه تی سه بهاره ت به یه که میان
که گرنگ ترینی شیانه :

(۲۹) رواه مسلم .

(۳۰) متفق علیه .

- ١- إحياء علوم الدين - غزالي .
- ٢- إيقاظ الهمم في شرح الحكم ابن عجيبة .
- ٣- الفتوحات الإلهية شرح المباحث الأصلية ابن عجيبة .
- ٤- مدارج السالكين ابن قيم .
- ٥- مذكرات في منازل الصديقين والربانيين سعيد حوى .
- ٦- كيميائى سعادت - غزالي .
- ٧- مکتوبات الإمام الرباني .
- ٨- مفتاح الرباني - الشيخ عبدالقادر الجيلاني .

له کونایى دا

ره ننگه يه کيک بهرسى باشه شه و رڼي به شش قونايى يه که تو ناول لى ناوله (رېنگای صالح بوونو بهره و خوا چوون) ، سهر به کام له رېباز (طریقه) ه کانی (تصوف) ه و شه گهر له رېباز به ناسراوه کانی سوفیایه تیش جوئ به ناوی چی به ؟

ثیمه ریزو حورمه تی زورمان بز هه موو شه و رېباز به راستو (٣١) ساغانه ی (تصوف) ه به به که ده لکيکی زوریان بهره و خوا گیراوه ته وه و ژماره به کیشیان لى به خودا گدیاندوون و ئیسلاميکی راستو ساغان تېگه یاندوون ، به لام شه و ی ثیمه لیزه دا به رېنگای صالح بوونو بهره و خوا چوونمان داناوله ، ناویکی تایبه تی نیدو ، راسته و خو له قورځان و سوننه ت و ته جره به ی راستو ساغی خواناسان وه رگیراوه ، شه گهر بگوننجی هیچ ناویشی لى بنسرتن ده لیسین : « رېبازی گورځان و سوننه ت » ، خو شه گهر بشته وئ پال بدرېته لای که سیک شه وه « رېبازی موحه مده دی » به .

(٣١) به لى . ثیمه ریزمان بز رېباز به راستو ساغ کانی (تصوف) ه به به ، به لام به داخده له میزه (تصوف) ی راسته قینه مه گهر به ده گمهن ده نا بى سهر و سواغده و زور رېچکه ی خوارو خیتچ و پر بیدعت و شه فسانه ش به ناوی (تصوف) وه هاتوونه گزری که له جباتی ته قواو دینداری و صفای دل و ... هتد ، هره چالک و چه بهره و قورای سهر کیشی و دینداری و ونگی ده روونی یان لى ده چزری .

پاشکو

۱- ثایا قوناغه کانی ریځگای صالح بوونو بدره وخواچوون هر ئه م شه شن ؟

۲- حیکمه تی ریځکرانی ئه م شه ش قوناغه بدم شیوه یه چی یه ؟

۳- مه به ست له برینی قوناغه کان به جی هیشتیان نی یه .

۴- ده (۱۰) یاسا ده رباره ی پریزی چاکو خرابه له ژبانی مرؤفا .

۵- ده (۱۰) وه سیله له پیدایستی یه کان (مستلزمات) ی ریځی بدره وخواچوون .

۶- ده (۱۰) پایده و بنچینه ی گرنگی ریځی بدره وخواچوون .

۷- ناوه چاکه کانی خوا چاکترین وه سیله ی صالح بوونو بدره وخواچوون .

۸- ده روولیکرانه وه بدره می بدره وام بوونه له سدر داوای لیووردن کردن .

۹- پەرچو کو سپه کانی سدر ریځی بدره وخواچوون .

• خراب حالی بوون له ئیسلام

• گوناچه رواله تی یه کان

• گوناچه ده روونی یه کان

• زیاد له پیوست گرنگی دان به ژبانی دنیا

• شوین که وتن ولا سا کردنه وه ی کویرانه ی پیشینان و ده رویدر

• بی ماموستایی و چاوساگی

• بی ٲاگایی (الغفلة)

• شه یتان

یه کهم :

نایا قوناغه کانی رنگای صالح بوونو به ره و خوا چوون هه ر نه م شه شه ن ؟

له وه لامدا ده لئین :

نه خیر ، به لام له سۆنگه ی شه وه که زاناو شاره زایانی لایه نی په ره وه ده و عی فانو ته سه ووف ، له نیتو خۆیان دا ده رباره ی پله و قوناغه کانی رنگای ناوبراو له سه ر ژماره یه کی دیاری کراو پێک نه که وتوونو (۳۲) ، له چۆنیه تی ریز کردنو ژماره ی قوناغو مهنزه کانی چاک بوونو به ره و خوا چوون دا بیرو پای جیا جیا یان هه ن ، که له نیتوه رۆ کدا یه ک ده گرنه وه ، منیش پاش ورد بوونه وه و نیتوه رمانی زۆرو به ته جره به ی کرده یی خۆشم بۆم ده رکوت که هه موو پله و قوناغه کانی رنگای صالح بوونو به ره و خوا چوون له م شه ش قوناغه دا کورت ده بنه وه ، جابه مه به ستی ئاسانه کردنی لی حالی بوونی مه به ستو زیاتو روون کردنه وه ی بابه ته که ، رنگای ناوبراو دابه ش کرد بو شه ش قوناغی گۆرین ، وات (تۆبه کردنو پاک بوونه وه ، زانیاری و چاروون بوونه وه ، ئیخلاص و یه کلا بوونه وه ، پارێزکاری و ورد بوونه وه ، ئیحسان و به رز بوونه وه ، ده وام و سارد نه بوونه وه) که له راستی دا هه موو پله و قوناغه کانی دیکه ی شه و رنگا به رز بوو رۆزه ده نیتو خۆیان ده گرن .

دووه م :

هیکه مه تی ریز کرانی نه م شه ش قوناغه به م شیتوه یه چی یه ؟

هیکه مه ت و هو ی ریز کرانی شه و شه ش قوناغانه ، که شه ش قوناغی سه ره کی و بنه ره تی رنگای

(۳۲) ابن قیم الجوزیه ره حمه تی خوی لی بی که چاکترین و وه فادارترین قوتابی ماموستای زاناو خواناس و شۆرشگێڕ (ابن تیمیه) یه ، له کتیی (مدارج السالکین شرح منازل السائرین) دا که به یروای من بوخت ترین کتیی (تصوف) ی راسته قینه ی پابنده به قورئان و سونه ته ، له و باره وه فرموویدی : « وقد أكثر الناس في صفة المنازل وعددها ، فمنهم من جعلها ألفاً ومنهم من جعلها مائة ، ومنهم من زاد ونقص ، فكل وصفها بحسب سيرة وسلوكه . . » پروهانه : مدارج السالکین ، ب ۱ ، ل ۱۲۲ .

چاځ بوونو بهره و خوا چوونن به و شيوه يه ي که لدم ټالقه يه دا ده بيندرئ ، ټه و يه که ټينسانى صولمان و ريځوارى ريځى با خؤداهاتنه وه و بهره و خوا گه رانه وه ، دواى ټه و يه بد لوتفو به زه يى خوا له خه وى شوومى لاړئ بوونو له خوا د وروبوون بيدار ده بيته وه ، د وروون ويزدانى پالئ پټوه دهنئ و هانئ ده دات که بهره و خوا بگه رپټه وه و به خؤيدا بيته وه ، به لام که تماش ده کات به پټلاوى پيسى تاوان و خراپه و بئ ټاگايى يه وه ريځگای نادريځ بچيټه نيو ميخراپى خوا به رستى و بهره و خوا چوونه وه ، بربار ده دات که به ټاوى په شيمنانئ و گه رانه وه يه کى راست و ساغ پاک پاک خؤى بشوات ، به م شيوه يه يه که مين پله و قؤناغى ريځگای خؤچا ککړدن و بهره و خوا سه فهر کړدن هه لده بوړئ .

ټنجا دواى که خؤى پاک ده کاته وه و بؤ وه ريځ که وتن خؤى سازده کات ، تماش ده کات ريځگای ناوبراو ريځيه کى سه سخت و دژوارو پېر که ندو له ندو هه ورازو نشيوه و ده يان جوړه جهرده و ريځگرى له سر دانشتوون و خؤيان ټنجا له بؤسه ناوه ، بؤيه سره نجام ده گاته ټه و قناعت دى که پټيسته بهرله وى وه ريځ که وئ قؤناغى (زانيارى و چاو وروون بوونه وه) ش بهريځ نه که کوپړانه ملي ريځيه بگرئ و به پټخواسى وه نيو بکه وئ .

ټنجا دواى ټه و يه تارادده يه که دهر باره ي ريځگای گؤرين شاره زا ده بئ ، جار ټکى ديه که هه لوه سته يه که دوکات و چاو ټک به د وروونى خؤيدا ده گيږيټه وه و وروى دلئ له گه ټ قبيله ي (بهس خوا بئ مه بهست بوون) دا راست ده کات و به قؤناغى (ټيخلاص و يه کلابوونه وه) ش دا ټيټه په ريځ . ټنجا پاش ته واک وکړنى پله و قؤناغه کانئ (په شيمنان بوونه وه و چاو وروون بوونه وه و يه کلابوونه وه) ، که هه رسيځيان ره که بنچينه و بناغه ي کوڅکى به رزى بهره و خوا چوون وان ، بئجگه له ديوار دانان چيدى ناميټئ ، ټيدى ټه و جار باباى ريځوار له گهر مه ي بريځى قؤناغى دريځو گرنکى (پاريز گارى و وروبوونه وه) دا ده ست به کار ده بئ .

پاش پټي وچوون (رسوخ القدم) يش به قؤناغى ناوبراودا ريځوار (سالک) ي ريځى صالح بوونو بهره و خوا چوون جگه له بهر زبوونه وه و پټه لاچوون به په يژه ي قؤناغى (ټيحيان و بهر زبوونه وه) دا هيچ کار ټکى ديه که ناميټئ .

ټنجا دواى ټه و يه ټينسان که وته نيو قؤناغ و پله ي (ټيحيان) وه ، که بهر زترين پله ي خوا ساسين و دوايين قؤناغ و مه نزلئ صالح بوون و بهره و خوا چوونه ، هه ر ټه و نه دى ده مينئ که ده ست بگه يه نيټه پله و قؤناغى (ده وام و سار دنه بوونه وه) و له سر بريځو ته واک وکړنى ټه و ريځا بهر زو پيروزه پشو دريځو بهر ده و ام بئ و بهره و دوا نه گه رپټه وه .

ساليه م :

مه به ست له برينی قوناغه کان به جی هیشتنیا نیه

به لئی مه به ست له برینو هه لېواردنی ئه و شەش قوناغه وهه موو قوناغه کانی دیکه ی رېنگای
 بدهرو خواچوون (طریق السیر إلى الله) به جی هیشتنی ئه و قوناغانه نیه ، بۆ وینه
 که ده لێین : بابای رېبوار قوناغی تۆ به کردنو پاک بوونه وه ی ته واکرد ، مه به ست ئه وه نیه
 که قوناغی ناوبرای بریوه به جی هیشته و لئی تیپه ریوه ، به لکو مه به ست ئه وه یه که له و
 قوناغه دازه قترین و بهرچاوترین حالته تی بابای رېبوار تۆ به کردنو داوی لېبوردن ردنو
 په شیمان بوونه وه و خۆ پاک کردنه وه یه ، ده نا قوناغی ناوبرا وه ک حاله تیککی دهروونی و خه سله تیککی
 بنچینه یی له هه موو قوناغه کانی دیکه ش هه ر بدهروامه ، ههروه ها قوناغه کانی دیکه ش به هه مان
 شیوه ، چونکه ئه گه ر وانده بی ده بی بلێین : ئه و ئینسانه ی که ده چیه قوناغی (زانیاری و
 چاوردن بوونه وه) وه ، ده بی حاله تی گهراوه یی (تائب) ی نه مابی و ، ئه و که سه ی
 له قوناغی (ئیخلاص و یه کلابوونه وه) دایه ، ده بی خه سله تی زانی و چاوردنی نه مابی و ، ئه وه ی
 که له قوناغی (پارێزکاری) دایه ده بی حاله تی ئیخلاصی فەوتابی !
 دیاره ئه مه ش شتیکی مه حاله و پیچه وانیه ی واقعی شه ، که واته وه ک گوتمان مه به ست له برینی
 ئه و پله و قوناغانه به جی هیشتن و واز لێ هینانیا نیه و ، مه به ست ئه وه یه که پیشتروونمان
 کرده وه (۳۳) .

چوارهم :

ده (۱۰) یاسا ده رباره ی به ریزی چاکه و خراپه له زیانی مرفدا

عه بدوللای کوری عه بباس خوا له خۆی و بابی رازی بی سه بارهت به ته ئسیری چاکه و خراپه

(۳۳) له کتییی (یادی خودا) له بهرگی یه که می دا ، ئه و مه سه له یه به دریزی توێژاره ته وه .

له‌ژیانی ئینساندا فه‌رموویه‌تی: ﴿ إِنِّ لِّلْحَسَنَةِ ضِيَاءٌ فِي الْوَجْهِ ، وَنُورٌ فِي الْقَلْبِ ، وَقُوَّةٌ فِي الْبَدَنِ ، وَسَعَةٌ فِي الرِّزْقِ ، وَمَحَبَّةٌ فِي قُلُوبِ الْخَلْقِ ، وَإِنِّ لِّلْسَيِّئَةِ سَوَادٌ فِي الْوَجْهِ ، وَظُلْمَةٌ فِي الْقَلْبِ ، وَوَهْنٌ فِي الْبَدَنِ ، وَنَقْصٌ فِي الرِّزْقِ ، وَبَغْضَةٌ فِي قُلُوبِ الْخَلْقِ ۚ ﴾ (۳۴) .

ئهم قسه‌یه به‌پێژه‌ی (ابن عباس) که‌به‌ئاشکرا رووناکی بنه‌ماله‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێوه دیاره ، ده (۱۰) یاسای گزنگی ده‌رباره‌ی ته‌ئسیرو شوێنه‌واری چاکه‌کردن و خراپه‌کردنی له‌ژیانی ئینساندا تێدان ، پێنجیان په‌یوه‌ندیان به‌به‌ره‌مه‌می چاک‌کی چاکه‌کردنه‌وه هه‌یه که‌ئه‌مانه‌ن :

۱- گه‌شی و ده‌ره‌وشانه‌وه‌ی روو ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ سَيَمَاهُم فِي وَجْهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ . . . ۚ ﴾ الفتح (۲۹) .

۲- رووناکی دڵ ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ . . . ۚ ﴾ الزمر (۲۲)

۳- به‌هێزی جه‌سته ، خواش له‌سه‌ر زمان‌ی (هود) علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابِعُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ . . . ۚ ﴾ هود (۵۲) .

۴- فراوانی بژێو و ژۆزی ، خواش فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَمَنْ يَدْعِي اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ ﴾ الطلاق (۲-۳) .

۵- خۆشه‌ویستی له‌دڵی خه‌لکی- مسوڵمان-دا ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۚ ﴾ مريم (۹۶) .

وه‌پێنج‌جیشیان باسی په‌رێزی شوومی خراپه‌کردن ده‌که‌ن که‌ئه‌مانه‌ن :

۶- په‌شی و تلخی ده‌موچاو ، خواش فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ . . . ۚ ﴾ آل عمران (۱۰۶) .

۷- تاریکی دڵ و ده‌روون ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۚ ﴾ البقرة (۱۵) .

۸- بێ-هێزی له‌ش .

۹- که‌مو کورتی بژێو ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا . . . ۚ ﴾ طه (۱۲۴) .

۱۰- بوغزێنراوی له‌دڵی خه‌لکی- مسوڵمان-دا ، خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ . . . ۚ ﴾ الفتح (۲۹) .

(۳۴) ئهم قسه‌یه (ابن القيم الجوزیه) له (الوابل الصيب من الكلم الطيب) دا گێڕاوه‌ته‌وه ، له‌گه‌لێک شریفی هیکه‌ش دا باسکراوه .

پینجھم :

دە (١٠) ۋە سیلە لە پێداویستی یەکان (مستلزمات) ی ڕۆی بەرەو خواچوون

خوێندەری خوشەویست !

شتێکی ئاشکراو بێ پینچ و پەنایە کە خۆی بەرەردگەر ئەم ژێانی ئیمە و تیکرای بوونە وەریشی بە پێی یاسای ھۆکاری (قانون السببية) دامەزراندوو و بەزێوی دەبات . کەواتە بۆ ھەر کاریک سازکردن و دابین کردنی ئەو ھۆیانە پێویستە کە پەکی لە سەریان کەوتوو و بەبێ وان نایەتەدی .

ئەجا مەسەلە ی صالح بوون و بەرەو خواچوونیش کە گەرنگترین و بەرزترین کارە ، ۋە کە ھەموو ئیش و کاریکی دیکە ھەو جێی چەند ۋە سیلە ۋە ھۆیەکی تاییبەتی یە ، کە بەبێ وان ئەنجامدران و بەزێو بەرانی مەحالە . جاپیغە مەبەری پێشەواو چاوساغمان ﷺ لە یە کە لە فەرموودە بەزێو کانیدا ، دە (١٠) ۋە سیلە ی گەرنگ و بنچینەیی بۆ دەست نیشان کردوون و فێری کردوون کە لە کاتی پاراندن و ماندا لە خۆی میھرەبانان داوا بکەن ، فەرموودە کەش ئەمە یە : ﴿ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الدُّبَاتِ فِي الْاُمْرِ ، وَالْعَزِيْمَةَ عَلَى الْرُشْدِ ، وَاَسْأَلُكَ شُكْرَ ذِمَّتِكَ ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ ، وَاَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيْمًا ، وَّلِسَانًا صَادِقًا ، وَخُلُقًا مُّسْتَقِيْمًا ، وَاَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ ، وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ ۝ (٣٥) .

ئە ی خوا ! من داوا ی چەسپاوی لە کاردا ، دڵ دامەزراوی لە سەر ھەقت ئە دە کەم ، ۋە داوا ی ئە دە کەم سوپاسی چاکەت بکەم و چاکت بپەرستم ، ۋە دڵیکی ساغ و زمانیکی راست و ڕەوشتیکی چاکت ئە داوا دە کەم ، ۋە داوا ی ھەر چاکە یە کت ئە دە کەم کە بۆ خۆت دە یزانی ، ۋە پەنات دینە بەر لە ھەر خرابە یە کە پێی زانی ، ۋە داوا ی ئە بووردنت ئە دە کەم بۆ ھەر ھەلە یە کە پێی ئاگاداری .

خوێندەری بەرێز !

ئەم فەرموودە یە چوار بەرگە (مقطع) ی سەرەکی یە کە ھەر کامیکیان بە (أَسْأَلُكَ) دەست پێ دە کات و لە ھەر کامیکیاندا چەند ۋە سیلە یە کە لە دە (١٠) ھۆ و ۋە سیلە گەرنگ و بنچینەیی یە کانی ڕۆی صالح بوون و بەرەو خواچوون باسکراون :
لە بەرگە ی یە کەمدا ۋە سیلە ی (٢ ، ١) کە بەریتین لە لاق چەقاندن و خۆراگری لە کاتی

(٣٥) رواه الترمذی والصابی وابن حبان ، وأخرجه الحاكم و (خلقا مستقيما) من روايته ، وقال : صحيح على شرط مسلم . برواته : (تحفة الذاكرين) ی ئیمام شەوکانی ، ٢٨٥١ .

به رېځه بردنی ئیش و کاردا، وه دل به هیڅی و دامه زراوی له سه رگرتن و هه لېزاردنې چاکه و هق، خراونه پروو. گومانیشی تېدا نیه، که لاقی چه سپاوو دلی دامه زراو بناغو و بنچینه ی هر ئیش و کاریکن به تابه تی کاری (به خوردا هاتنه وه و بهر و خوا گه رانده) !
له بر گه ی دووه میش دا وه سیله ی (٣، ٢) باسکراون، که بریتین له سو پاسکردنی چاکه و نیعمه تی خواو، چاکه پرستنی، هه لېته ته ئه مانیش تویشو و سه رچاوه ی وزه ی بابای رېځواری رېځی صالح بوونو بهر و خوا چوونن .

له بر گه ی سټیه میش دا هو ی (٧، ٦، ٥) خراونه پروو، که دلی ساغو زمانی راست و پاک و ره و شتی بهر و چاکن، دیاره ئه مانه میش له گرنگترین هو یه کانی برین و ته و او کردنی رېځگای ناو براون و بو بابای رېځواری رېځی گورین وهك و لاخی سواری و هه لگري تویشو و که ل و په ل و پید او یستی یه کانی ئه و رېځگایه تی .

پټیو یسته ئه وهش بگوترتی که هه تا دل ساغو وروناک نه بیت، زمان راست و پاک نابیت و، به بی دلی ساغو وروناک زمانی راست و پاکیش، ره و شتی بهر و چاک ده ستگیر نابیت. ئنجا له کورتایی دا له بر گه ی چواره م دا وه سیله ی (١٠، ٩، ٨) باسکراون که بریتین له سټی مه به سټی گرنگو، وهك چه ترو قه لغان و که ل و په لی خو پاراستن له سه رماو گه رماو درنده و جه رده و رېځگري رېځگا وان، که ئه مانه ن :

(ا) داوا کردنی هه رچی خیر و چاکه یه له خدا .

(ب) په نابردن له هه رچی شه و خراپه بولای خدا .

(ج) داوای لې بووردن کردن بو هه رچی تاوان و هه لیه له خوا .

ئیدی هیوادارم خوی بهر و مه زنو به خه رو میهره بان به لوتفی خوی هه ر کام له م (١٠) وه سیله و پید او یستی یه گرنگو و بنچینه یی یانده مان پټی به خشت .

شه شه م :

ده (١٠) پایه و بنچینه ی گرنگی

رېځی بهر و خوا چوون

له خالی پېشودا له بهر تیشکی فەر مووده یه کی پیغه میهر دا ﷺ (١٠) هو و وه سیله ی گرنگی رېځی صالح بوونو بهر و خوا چوون خراونه پروو، لیره شدا له بهر تیشکی فەر مووده یه کی دیکه ی ئه و زاته بهر زه دا ﷺ (١٠) پایه و بنچینه ی گرنگی ئه و رېځی پر پیت و فیره ده خه یه پروو :
پیغه میهر ﷺ له فەر مووده یه کی دا که به گه وره ترین شیوه ی داوای لې بووردن کردن (سید الاستغفار) ی داناره فەر مووده تی : ﷻ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ، خَلَقْتَنِيْ وَاَنَا عَبْدُكَ

وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبَوْءُ لَكَ بِذُنُوبِي عَلَيَّ، وَأَبَوْءُ بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ﴿ (۳۶) ، راته : ئی خوايه ! تو په روه رد گارمی ، جگه له تو هيچ خوا نين ، دروستت کردووم ، ره من بڼدهی تو ، وه من بڼی تو توانام هر له سر په یمان و به لئنی تو ، په نات دینمه بهر له چنگ خراپه ی شهوی که کردووم ، دانت بو پیدا دینم که چاکت به سر منده هیه ، وه پنی له هله ی خوم ده نیم جا لیم بیوره ، چونکه جگه له تو کس له گوناخان خوش نایست .

بهرله وهی ده ست بکام به نووسینو دهره ینانی شهو (۱۰) بنچینه گرنګه ی که پیشت باسم کردن له دهریای پر گه وه دری شهو فدرمووده یه پیغمبر ﷺ ، به پیوستی ده زانم راستی به کی مه زن بخمه بهر چاری خوینه ری به ریز :

هروه که چوون دهریا زله کان همیشه پر له نیچیری به نرخو گه وه درو مرواری به قیمه ت ، به لام له گد له شه شدا که زور کس به سر یاندا دئو ده چنی ، به س راوچی یانی کارامه و مدله وانانی زه برده ستو لیزان ، شهو نیچيرو گه وه درو مرواری یانه ده ستگیر ده کن ، ثایه ته کانی قورئانو فدرمووده کانی پیغمبر یسمان ﷺ به هه مان شتوه پر پر له حکمه ت و په ندو زانیاری و نه یننی قول و به سوود ، به لام مه رج نیه هه رجی له به ری کردن و مدعای ده قی وشه کانی زانین ، بتوانی پدی به هه موو شهو حکمه ت و زانیاری و نه یننی به گرنګو بایه خدارانه به ری ، هه لیه ت بیجګه له شاره زایی له زمانو شه ده بی عاره بی دا گه و ره ترین مه رجی به هره هه ندبون له حکمه ت و نه یننی به په نه انه کانی قورئانو سونه ت بریتی به له پاریزکاری (تقوی) ، هه ربیزه ش خوی زانا فدرموویه تی : ﴿ اِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا . . . ﴾ ﴿ الأنفال (۲۹) .

ثیستاش بابینه سر شه سلی مه به ستو ، شهو (۱۰) یاساو بنچینه گرنګو سهره کی به ی که گفتمان دابو بیان خینه پروو :

۱ ، ۲- دان هینان به په روه رد گارایه تی و به کتایی خودا : ﴿ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ﴾ . بیګومان خوا به مشوور خوړو گه و ره سهره و په روه رد گاری خو زانین و ، خوا به یه که گرتیش گه و ره ترین راستی (کبری الحقائق) نو ، گرنګه ترین پایه ی ری بډره و خوا چوونیش .

۳ ، ۴- دان هینان به به دیه ینه رایه تی خودا و به ندایه تی خودا ﴿ خلقتني ، وَاَنَا عَبْدُكَ ﴾ . شه مانیش دیسان دوو راستی هره بنچینه یی و ، دوو بنچینه و مه رجی گرنګی سهره که وتو به مراد گدیشتن بو ریباری ری ناوبراو .

۵- راګه یانندی چه سپاوی له سر په یمان به لئنی خوا به پنی توانا ﴿ وَاَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ﴾ ، به لئنی . . . نوئ کردن وهی به لئنی و په یمان له گد له خودا مه رجو بنچینه به کی هره گرنګو پیوستی بابای ریبار (سالک) ه .

۶- په نابردنه بهر خوا له چنگ خراپه و تاوان ﴿ اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ﴾ ، شه میش

هدهوك چۆن وه سيله و هۆي بدره و خواچوونه ، پايدو بنچينه ي ټو سدهره شه .
 ٧ ، ٨- دان هينان به چاكه و نيعمه تي خواو خراپه و هه لئى خوډا ډم اېوء لك بنعمتك
 علي ، و اېوء بذنبي ډم .
 ٩ ، ١٠- داواي لي پورردن له خوا كردنو ، ته ما پراو بوون له غه يري وي ډم فاغفر لي انه
 لا يغفر الذنوب الا انت ډم .
 ٩ ، ١٠- ټه مانيش وهك ټه وانه ي پيشه وه به دوو ټيعتياري جوډا هدم پايدو بنچينه ي رښگاي ناربراونو ، هدم
 وه سيله و هۆشن .

مه و ته م :

ناوه چاكه كانى خوا چاكترين وه سيله ي صالح بوونو و به ره و خواچوون

به لئى خوښه ي به ريز . . . باس كردنو ټيوه پامانى ناو و سيفه ته به رزو په سنډه كانى خوا چ
 له كاتى زيكرو پارانده و داو چ له حاله تي ټاسايي دا ، كه وړه ترين ده وري هه يه له ساف بوونه وه ي دل و
 ده ورونى ټينسان داو جوان بوونى خو و وړه وشتي داو له خوانزيك كه وړته ويدا . خواي به رزو مه زن له م
 باره وه فده رموويه تي : ډم وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا . . . ډم الْأَعْرَافُ (١٨٠) .
 پيغه مبه ريشمان ﷺ فده رموويه تي : ډم إِنَّ لَّكَ تَعَالَىٰ تِسْعَةً وَتِسْعُونَ إِسْمًا مِّائَةً إِلَّا وَاحِدًا ، مَنْ
 أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، إِنَّهُ وَتَرٍ يُحِبُّ الْوَتَرَ ډم (٣٧) ، واته : بيگومان خواي به رز نه وده و نو
 ناوي هډن سده جگه له يه كيك ، هه ركه سيك بيان ټميړي ده چي ته به هه شتي ، بيگومان ټو تاقه و
 تاقى خوښ ده وي .

ټنجا پيغه مبه رمان ﷺ له فده رموده يه كي ديكه ي دا كه (ترمذي و ابن حبان و ابن خزيمة و حاكم و
 بيهقي و ابن ماجه) گټراويانه ته وه ټو (٩٩) ناوه ي باس كړدوه كه ټيمه ليږده دا ده يان نووسين و
 به كورديش مه عنايان ليك ده د يه نه وه :

ډم هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ :

به به زه یی	١-الرَّحْمَن
به خشنده	٢-الرَّحِيم
سه رۆك ، پادشا	٣-الْمَلِك
پاك	٤-الْقُدُّوس
بئی عه یب ، بئی په له	٥-السَّلَام
دلنیا که ر ، به راست دانه ر	٦-الْمُؤْمِن
به سه رپا که یشوو	٧-الْمُهِمِّن
زال ، ده سه لاتدار	٨-الْعَزِيز
بالا ده ست ، ناچار که ر	٩-الْجَبَّار
خوبه گه وره زان	١٠-الْمُتَكَبِّر
درووست که ر ، بنیادنه ر	١١-الْخَالِق
به دی هینه ر	١٢-الْبَارِئ
وینه کیش	١٣-الْمُصَوِّر
لئی بوورده	١٤-الْغَفَّار
گه ردن که چ که ر	١٥-الْقَهَّار
به خشنه ر	١٦-الْوَهَّاب
رۆزی ده ر	١٧-الرَّزَّاق
ده روو که ره وه	١٨-الْفَتَّاح
زانا	١٩-الْعَلِيم
لئی گره وه ، ویک هینه ر	٢٠-الْقَابِض
له دوو ده ر ، فراوان که ر	٢١-الْبَاسِط
دانه وین ، نه وی که ر	٢٢-الْخَافِض
بلند که ر ، به رز که ره وه	٢٣-الرَّافِع
زال که ر	٢٤-الْمُعِزُّ
زه بوون که ر	٢٥-الْمُذِلُّ
بیسه ر	٢٦-السَّمِيع
بینه ر	٢٧-الْبَصِير
فه رمانه روا ، حوکمران	٢٨-الْحَكَم
داد گه ر	٢٩-الْعَدْل
چا که کاری په نهان ، وردبین	٣٠-اللطيف
شاره زان ، هه وال ده ر	٣١-الْخَبِير
هیتی ، ئارام	٣٢-الْحَلِيم
مه زن	٣٣-الْعَظِيم
لئی بوورده ، گونا هه پۆش	٣٤-الْغَفُور

ستایش کەر ، سوپاس گوزار	٤٣٥ الشکور
به رز	٤٣٦ العلی
گه وره	٤٣٧ الکبیر
پارێزه ر	٤٣٨ الحفیظ
بژیو گه یێن ، ده سه لاتدار	٤٣٩ المقتیت
لیپرسه ره وه	٤٤٠ الاحسیب
سیفده ت به رز	٤٤١ الجلیل
به ریز ، ریزگر	٤٤٢ الکریم
چاودێر	٤٤٣ الرقیب
وه لامگو	٤٤٤ المجیب
فراوان	٤٤٥ الواسع
کار به جی ، لێزان	٤٤٦ الحکیم
به نده دۆست ، خوشویستراو	٤٤٧ الودود
پایه به رز ، خاوه ن شکو	٤٤٨ المجید
زیندوو کهره وه ، نیره ر	٤٤٩ الباعث
ئاگادار ، ئاماده	٥٠٠ الشهید
پایه دار ، راست ، هه ق	٥٠١ الحق
کاربێ سپیروا ، پشت و په نا	٥٠٢ الوکیل
به توانا	٥٠٣ القوی
به هیز ، قایم	٥٠٤ الممتین
دۆست ، یاریده ده ر	٥٠٥ الولی
سوپاسکراو ، شایسته ی سوپاس	٥٠٦ الاحمید
ژمیرو	٥٠٧ المحصی
په یدا که ر	٥٠٨ المبدی
گێره ره وه ، زیندوو کهره وه	٥٠٩ المعید
ژیینه ر	٦٠٠ المحی
مرینه ر	٦٠١ الممیت
زیندوو	٦٠٢ الحی
مشوور گێر ، راوه ستاو	٦٠٣ القیوم
هه بوو	٦٠٤ الواجد
خاوه ن پایه ی به رز	٦٠٥ الماجد
یه ک	٦٠٦ الواجد
تاک ، ته نیا	٦٠٧ الأحد
حه وجی پی بوو ، جی ی مه ده ست	٦٠٨ الصمد

توانا دار	۶۹-القادر
خواهون سهرچاوهی توانا	۷۰-المُقْتَدِر
پیشخهر	۷۱-المُقَدِّم
دواخهر	۷۲-المُوْخِر
یه که مین	۷۳-الأوَّل
دوامین	۷۴-الأخِر
دیار ، ئاشکرا	۷۵-الظَّاهِر
ون ، په نهان	۷۶-البَّاطِن
سهرپه رشتی کهر	۷۷-الوَالِي
ززر بهرز ، خۆ بهرزگر	۷۸-المُتَعَال
چاکه کار	۷۹-الْبَر
توبه وهرگر	۸۰-التَّوَاب
تۆله سستین	۸۱-الْمُنْتَقِم
چاوپۆشی کهر	۸۲-العَفْو
میهره بان	۸۳-الرَّؤْف
خواهون ملّک	۸۴-مَالِكِ الْمَلِكِ
خواهون پایهی بهرزوریز	۸۵-مَذْوَاجِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
دادپهروهه	۸۶-الْمُقْسِط
کۆکه رهوه	۸۷-الْجَامِع
دهوله مه ند	۸۸-الْغَنِي
دهوله مه ند کهر ، بی نیاز کهر	۸۹-الْمَغْنِي
بدرگر ، پیشگیری کهر	۹۰-الْمَانِع
زیان گه ییتن	۹۱-الضَّار
سوود گه ییتن	۹۲-النَّافِع
رووناکی	۹۳-النَّوْر
رئ پیشاندهه	۹۴-الْهَادِي
داهینهه ، بی وینه	۹۵-الْبَدِيع
هه رماو	۹۶-الْبَاقِي
میرانگر	۹۷-الْوَارِث
کارزان ، شاره زاکهه	۹۸-الرَّشِيد
ئارامگر	۹۹-الصَّبُور

چهند ٿاگداري يهڪ دهر بارهه ٺاوهڪانس خوا

(۱) وهك لهو فدرموردانهوه كه رابردن دهرده كهوئى نارى (الله) جل جلاله
له پريزى (۹۹) ناهه كان نه ژميترراوه ، ده نا ده پكرده (۱۰۰) . بيگومان هه رواشه ، چونكه
فدرموروده كه ده لئى: ﴿ إِنَّ لَهُ . . . ﴾ كه واته ئه (۹۹) ناهه هه مويان سيفه تى (الله) نه
وه سفى ئه مويان بيگراوه .

(۲) مذهبست لهرستهی: ﴿من أحصاها دخل الجنة﴾ لهرسر رای زوربهی زانیان لهره کردن و تنگه بستر و بیریل کردنهوی شو ناره بهرزو به سندانده .

(۳) کاریگری شو ناوه بهرزو چاكانه بو چاكردنى ئىنسانو له خوا نزيك خستنه ويدها، لهو پرووه ويه كه خواى بهرزو مهزن پيى خوشه به ناوو سيفه ته بهرزو كاني مه دحي بكين، وه ههتا زياتر شى شو ناوو سيفه ته بهرزو چاكانى خوا له دل و ميشكى ئىنساندا جيگير بين و پتر بيرىان لى بگاته وه، زياتر كاره كنه سه ر دهروده روونى و له سيفه تى بهرزو په وشتى په سندا نزيكتر ده بيه وه و له ناسينى خوادا شاره زاتر ده بى و قاتر ده بيه وه (۳۸).

كهواته:

کئی دہہ ویں دہست لہ چاکترین و کاریگرترین و سیلہی بدرو خواچوونو صالح بوون گیریکات، بائم ناوہ بدرو چاکانہ بدروانی و ہمہ عنای روونہ و لہ بدربکات و سہرنجی وردو قولیان لی بدات، و لہ کاتی پارانہ و و رازو نیازدا پتیان لہ خوا بپاریتہ و، بہ لام گرنگ بیرلی کردنہ و و بدلدا هیتانی معناو مہستیانہ .

ماہنامہ ششہ ماہ :

ده رو و لنگرانه وه به رهه می نه رده وام یوونه له سه ر

د آواي لېسووردن کړدن

بِهَلْیِ یَغْه مَبْهَرِ یِیْشِه وَا مَانِ ۞ فَرَمُو یَه تَی : ۞ مَن لَزِمَ الْاِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللّٰهُ لَهُ مِنْ کُلِّ

(۳۸) له هه‌رکام له (الأذکار) ی نیمان نه‌وه‌و (تحفة‌الذاکرین) ی نیمان شه‌وه‌کشی‌دا، ناوه به‌رزه‌کاشی خوا
نه‌ف‌ل‌کراون. پ‌رواته: الأذکار، ۹۴ل، وه‌تحفة‌الذاکرین، ۵۳ل. شه‌وه‌نده‌ه‌یدله‌کشیی (الأذکار) ۱ا ناوی (الأحد)
که‌ژماره‌کشی (۶۷) ه‌ پ‌د‌یت‌راوه، جگه‌له‌ناوی (الله) ژماره‌ی ناوه‌کان (۹۸) ه‌، به‌لام (تحفة‌الذاکرین) به‌و
شی‌وه‌ی ه‌یناون که‌من نووس‌ی‌ومن.

هم فرجا ، وَمِنْ كُلِّ صُفِّيٍّ مَخْرُجًا ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ » (٣٩) ، واته : هدرکسی هؤگری داوای لیبوروردنکردن بیت ، خوا له هه موو دلته نگه یه ک پزگاری یه ک له هه موو سه غله تی یه ک دهرورویکی بو دهره خستیی ، وه بیئوهی پینیزانی پوززی ده داتی . به لئی خویندهری بهرئو !

هه چچی گیرو گرفتو دهرده سه ری و ناره حه تی ماددی و مه عنده ری یه ، به زوری هؤیه که یان له پئی لادانو خراپه وتوانی خو مانه ، وه ک خوا ی کار به جی فهرموویه تی : ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ ﴾ الشوری (٣٠) ، واته : وه هه ربه لایه کتان تروش دی به هؤی کرده ری دهستی خو تانه ویه . .

دیسان فهرموویه تی : ﴿ ظَهَرَ الْفُسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ الروم (٤١) ، واته : خراپه و ناشووب له ئیشکانی و دهریادا ئاشکرا بو به هؤی کرده ری دهستی خه لکی یه وه (دیاره مه به ست له خراپه و تاوانه کانیه) .

ده جا هه ره وه ک چۆن لاری بوونو له خوا دورو که وتنده و ما ک و سه چاره ی هه موو به لارو گرو گرفتیکه ، چاکه کردن داوای لیبوروردن کردن و گه پانه وه ش مه لحه می ساریژکهری هه موو برین و زامیکی ماددی و مه عنده ری ژبانی مرؤه .

هه ربویش ده بینین پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا ﴿ صلى الله عليهم وسلم ﴾ فهرمانیان به گه له کانیان کردوه که بوئوهی دهروری خیری ماددی و مه عنده ری یان لی بکریته وه ، بابگه ریته وه لای خوا داوای لیبورودنی لی بکن ، بوئیه :

(١) خوا له سه ر زمانی (نوح) علیه السلام فهرموویه تی : ﴿ قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا . . . ﴾ نوح (١١-١٠) .

(٢) وه له سه ر زمانی (هود) علیه السلام فهرموویه تی : ﴿ وَيَأْقُومِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ . . . ﴾ هود (٥٢) .

(٣) - یونس- یش علیه السلام ، داوای ئه وهی نه ههنگ قووتی دا بیجگه له دان به هه لئی خو داهیتان و خو به سته مکاردانانو داوای لیبوروردن کردن ، هیچ شتیکی دیکه ی له فیریا نه هات ، بو قوتار بوونو دهرور لی کرا نه وه ، وه ک خوا لیبورورده فهرموویه تی : ﴿ وَذَا التَّوْنِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاضِبًا فُظُنُّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُذْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾ الأنبياء (٨٨-٨٧) .

نویسم :

به رچ و کوسبه کانی سر ری به ره و خواچوون

خویندري خوشه ويست !

بيگومان رېنگای صالح بوونو بهر و خواچوون رېنگايه کي سخته و دژوارو پر مه ترسي يه و
کوسپو له مپهري زوري له سدرنو ، گه ليک جهرده و رېنگري جوړاو جوړ خويان له لايو نه ولاي نه و
رې يه دا مه لاس داوه ، هر له ده رفه تيك ده گه رېن بؤ زه هر پي بردني باباي رې يوار . جائه وه ليږه دا
له هه شت خالاندا زور به کورتي سر ژميږيکي نه و چه بهرو کوسپانه ده کيښ ، بؤ نه وه ي له لاماڼ
نامو نه ناسراو نه بن و له نه کاو به سهر ياندا نه کورين و نه زانانه له بؤسه ي به ديان نه کورين :

۱- خراب حالت بوون له ئيسلام :

له راستيدا خراب حالت بوون له ئيسلام که زور شت ده گريته وه و گه ليک شتان ده گه يه ندي
تر سنا کترين و به زه رترين کوسپو له مپهري سر ري نازبراه ، چونکه باباي ناتيكه يشتووي
خوبه تيكه يشتووزان دوو چاري ده ري نه زاني ئاريته (الجهل المركب) بووه و رې يه کي خواري
سر به هه لدير گه يه نه ري گرتو ته پيش و گومانيشي وايه به رې يه کي راست و ره واندا بهر و ئامانچ
ده روا ت !

جائده و ليږه دا زور به کورتي و گوشراي يه کيک له و مه سه لانه ده توږينه وه که خه لکيکي زور
تييدا به هه له داچووه و دوو چاري لاري بوون و هه تله بوون بووه ، نه و يش برتي يه له :
(مه سه له ي سه له في بوون و مه زه بي بوون)

گه ليک که س ليم مه سه له يه دا به هه له چو و ون دوو چاري زياده رږيبي و به زايه دان (افراط
و تفريط) بو و ن ، بؤ يته : ئي واه يه لافي سه له في بوون و شويکه وتي زاناياني پيشين (سلف)
لي ده دات و ده ليت : من ته قليد به ره و نازانم و يه کسر له قورئان و سوننه ته وه هه لديرچم و
به پيويستي نازانم و هر به درووستيشي نازانم و ده وای شافيغي و ماليک و نه بوو حه نيغه و
نه حمده (رحمهم الله) بکه و م ، به لکو وه ک چون نه وان ئيجتیهاديان کردوه منيش ئيجتیهاد
ده که م ، چونکه (هم رجال ونحن رجال) ! !

ئنجاي جي خه فدت نه وه يه که نه و جوره مسولمانانه نه که هر قورئان و سوننه ت و بهرهم
که له بووري زانو پيشه واياني پيشينيان مولا نه کردوه و تبيان نه گه يشتون ، به لکو نه وه نه دي من

ده یاناسمو پټیان ناشنام ژوربه ی هدره ژوربان ته نانهت راسته مه عنای ژوربه ی ټایه ته کانی قورټانو
فه رمووده کانی پیغه مبه ریش ﷺ نازانو، به ده گمهن نه بی له زانیاری به کانی
زمان (نحو، صرف، بلاغه) و (أصول الفقه) هینده کوټه وارو ده سته پاچهن که ناتوانن نه ک
لاپه ریه ک بگره دیږکی (تحفة المحتاج) و (جمع الجوامع) به راستی بخویننه وه، که بزیان
باسی (مطلق و مقید، عام و خاص، مجمل و مفصل، مفهوم و منطوق، عبارة النص و إشارة
النص، تعارض و ترجیح، ناسخ و منسوخ... هتد) ده کای، وه ک گوږانیان بژ بژمیری پټیان
وايه، هیچ له هیچ حالی نابن!!

به لآم ده ردی له هه موو ده ردان گرانتر ټه ریه به که له به رانبر ټه و جوړه (سه له فی) یانه داو،
له کاردانه وه (رد فعل) ی په فتاری ناقولایان له گد ل زانو پیښه وایانی پیشینمانو به رهمو
که له پووری قول و فراوانو په سنیاندا، کوټه ټکی دیکه ی به ناو مه ز به بی راست
بوونه وه، به ناو سه له فی به کان چنده یان ټه ده ب ده نواند له به رانبر زانو چاوساغو
پیښه وایاندا، ټه مانیش به ټه ندازه ی وان ریزو ټه ده ب پشان ده دن ده رباره ی قورټانو سوننه ت!!
به واتیاه کی دیکه هه روه ک چون خویه سه له فی زانه کان به بیانووی ریز له قورټانو
سوننه ت گرتنه وه، له سوڼگه ی نه زانی و ټیشکی یانه وه خوږیان دوو چاری بی ریزی نواندن به رانبر
به زانو پیښه وایان کردبو، خویه مه زه به بی زانه کانیش له سوڼگه ی سه ر کتلی و بیرته سکی یانه وه
به بیانووی ریز له زانو پیښه وایان گرتنه وه خوږیان گیروده ی بی حورمه تی نواندن به رانبر به قورټانو
سوننه ت کردوه!!

به لآم بیگومان هه رکام له و دوو کوټه ټه دژیه به که به ه ټه دا چو و ن، چونکه هه رکه سیټک
ریز له و زانو پیښه و په سدنو پیشینانه نه گری که خواو پیغه مبه ر ﷺ ریزبان لی گرتوزنو قورټانو
سوننه تیان بژ شهرح و تفسیر کردوین، مانای وایه ریزیشی له قورټانو سوننه ت نه گرت!
وه هه رکه سیټکیش ریزو حورمه تی ته و او بژ قورټانو سوننه ت دانه تی به هو ی سه رنچدانو سود
لی و هه رگرتنیانه وه، مانای وایه ریزیشی له و زانو چاوساغه به ریزانه نه گرتوه ک خوی
به شوینکه و توویان داده نی، چونکه ټه و به ریزانه ش هه ربه هو ی ریزو گرتنی ته وایان له قورټانو
سوننه ته وه قه درو حورمه تیان په یدا کردوه و، دیسان ټه و به ریزو پایه به زانه شوینکه و تووای
خوږیانان راسپاردوه به شوینکه و تنی قورټانو سوننه ت و ریزلی گرتیان!
که واته:

سه له فی یه تی زانیانه و مه زه به بی یه تی عاقلانه نه ک هه ر دژی یه ک نینو ټیک ناگیرین، به لکر
دوو رووی یه ک حقیقه تنو له نیوه وړکدا یه کن، چونکه:

(۱) - سه له فی یه - راسته قینه ده زانی که مه سه له به س ټه وه نیه وه دوی قورټانو
سوننه ت بکه وئ، به لکر مه سه له ټه وه یه که به شیوه یه کی زانیانه و راست وه دویان
بکه وئ، نه ک کوږانه و به پیخواسی وه نیو بکه وئ، بی ټه وه ی پداووستی یه کان (مستلزمات
) ی له قورټانو سوننه ت حالی بوونی ټاماده کردینو سه رنجی به رهمو که له پووری زانو
پیښه وایانی پیشینی دابی داخوا چوینیان لی حالی بو و ن، چونکه قورټانو پتی

فهرمووه : ﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ . . . ﴾ الإسراء (٤٦) ، وه پئی فهرمووه : ﴿ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ النحل (٤٣) .

(ب) وه - مهزه بهی - ره سن ده زانی که مه سه له هه بهر ونده نابریته وه بلئی : من بهیره وی له فهرمووه کانی شافیی و زانیانی دیکه ی مهزه بهی شافیعی یان هه مهزه بهیکی دیکه ده کهم ، به لکو ده بی بهو شیوه به ده وی شافیعی و هه زانا پی شه وایه کی دیکهش بکه وی که قورئانو سوننه و نهو زانا به ریزانهش بزیان دیاری کردوه !

که واته مسولمانی ژیرو تیگه یشتو له و پرووه که به پئی پتروونی به کانی زانیانی پشین ریز قورئانو سوننه تان ده گری له پیش هموو شتی که ده دایان ده نی ، سه له فی به . وه له و پرووه که به پئی پتروونی به کانی قورئانو سوننه ریز له زانا و چاوساغان ده گری وه که لیان به شه ده ب ده بی ، مهزه بهی به . به واته یه کی دیکه ؛ مسولمانی ژیرو تیگه یشتو نه به بیانوی سه له فی بوونه وه سه رگه ردان ده بی و نه ده ب فری ده دات ، نه به بیانوی مهزه بهی بوونیده وه عه قلی خوئی واز لی دینی و خوئی کوئ و زنجیر ده کات .

هه له به ته نه م مه سه له یه تو بیژینه وی زیاتری گه ره که ، به لام لی ره ده ده رفعت نیه و خوا پشیوان بی له داهاتوودا له نامیلکه به کی سه ره به خوئا به تیرو ته سه لی ده تیو بیژینه وه .

ئینجا باله بهر تیشکی نه م مه سه له یه ده سه رنج به دین داخوا خراب له ئیسلام حالی بوون چوون بوچی یه کینکه له کو سپه هه ره به ره زایه کانی ری زئی صالح بوون و بهره و خوا چوون ؟ ! !

جاری نه و که سه ی که به حیسابی خوئی به سه له فی ده زانی و پشی وایه (سه له فی) بوون بهس به و نه ده پیک دئ قسه و ده عوی زلزل بکات و هه ره به قسه خوئی به ریته ریزی ابو حنیفو سفیان الثوری و احمد و ابو ثورو ابوداد الظاهری و ابن حزم و ابن تیمیه و غزالی و . . . هته وه ئینجا به خه یالی خوئی و ابزانئ نهو زانا به ریزانه چهنده و چوئ له قورئانو سوننه حالی بوون و نه ویش هینده و ناوی بی که مو زیاد حالی ده بی و ، سه ره نه جام نهو بیر کردنه وه هه له و نه فسانه یی به به و نه نه جامه ی ده که یه نی که خوئی به حه وجی کتیب و به ره می هیچ زانی که نه زانی و کویرانه ری بگریته بهرو خوئی له و ده ریا ده و له مهنده پر که وه ره و مرواری به ی نهو زانا پی شه و به رزانه بی بهش بکات و وه نه و فقیه حالی لی بی که به نو بیژی نیوه رژی واز له تیشکی زی برنی خوئ دینی و شه مشه مه کویرانه ده چینه پشیرو ژیر خانیکی تاریک و ته له مه وه له ویدا به فیلده و چرا ره که به شوق و تفک ره شکه ره که ی خوئی قه ناعت ده کات ! !

وه نه و که سدش که پئی وایه به ده وی پتروونی زانا و پی شه وایان که و تو وه له ده ریای زانیاری و شاره زایی یان به ره مهنده بووه ، له مه وه به هاندی ده ست که و تو وه قورئانو سوننه تی پشت گری خستوو و ، وازی له و سه رچاره پروونه هیناوه که زانیانی ره سه نی لی تیرو بوون و له سه ر پیگه یشتوو ، به و جو ره خوئی له پیته و به ره که تی تایبه تی قورئانو سوننه تی به بهش کردوه و به کی خوئی خستوه ! !

به لئی بیگومان هدر کام لدم دوو جوړه کهسه له بهر نه زانی و ئیشکی و بیرته سکی خوځیانو خراب حالئ بوونیان له ئیسلام گه وره ترین کۆسپو چه په رو تانه یان له پئی خوځیان دا درووست کردوه و خوځیان گیرژده ی دوو دهردی (قهسوت و بیدعت) کردوه .

ئینجا شایانی باسه که مهسه له ی (سه له فی یه ت و مدزه بی یه ت) (۴۰) تاقه مهسه له یه ک نیه که خه لکیکی زوری تیدا به هه له چووه و ، به هوی ئه و خراب حالئ بوونه شه وه کۆسپو له مپدریکی یه کجار سهخت و بی زه زیان له ریگای صالح بوونو به ره و خواچوونی خوځیانو خه لکی دا درووست کردوه ، به لکو خراب حالئ بوون له گه لیک مهسه له ی دیکه ش هه مان په ریژو شوینه واری به دی له نیو خه لکی مسولماندا پیدا کردوه ، وه ک مهسه له ی (په روه رده) و مهسه له ی (جیهاد) و مهسه له ی (تصوف) و مهسه له ی (سیاست) و مهسه له ی (سدر به کۆمه ل و ریک خراویکی تایبه تی بوون) و . . . هتد (۴۱) .

۲- گوناخه رواله تی یه کان :

یه کی دیکه له کۆسپو په رچه کانی ریکای صالح بوونو به ره و خواچوون بریتی یه له گوناخو توانه رواله تی یه کان (الاثام الظاهرة) ، مه به ستیشم له و جوړه گوناخانه ئه وانه ک به هوی ئه ندامه رواله تی یه کانی وه ک : چاوو زمانو گوئو ده ست و لاقو گه ده و . . . هتد ئه نجام ده درین ، ههر له روانیسی حه رام (النظر الحرام) و فیکه کی شان و چه پله لیدان و جگه ره کی شان وه . که به پای زۆریه ی زانیان گوناخی گچکه نه بگره هتا درو غه بیه ت و بوختان و دوو رویی و قسه هیئان و بردن و گالتنه به خه لک کردن و مه یخواردنه وه و حه رام خوړی و قومارو دزی و زینا و قه تلئ به ناهق و کوفر کردن که به پای زۆریه ی هه ره زوری زانیان هه موویانو هاو ویتانیان گوناخی گه وره ن .

به لئی خوینه ری خو شه ویست !

هه ر کام لدم گوناخانه چ جای هه ندیکیان یان زۆریه یان کۆسپو ته گه ره له مپه ری پئی صالح بوونو به ره و خواچوون ، هه بۆیه ش خوی میهره بانمان فدرموویه تی : ﴿ وَذُرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ . . . ﴾ الأنعام (۱۲۰) ، واته : وه واز له گوناخه ئاشکراکان بیتن . . .
پیغه میهره یشمان ﷺ فدرموویه تی : ﴿ إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَتَ فِي قَلْبِهِ نَكْةً سَوْدَاءَ فَإِنْ هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ صَغُلٌ ، فَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تُعْلَوُ

(۴۰) دیاره لیره دا چه مک و واتای «شوتیکه و تنی قورئانو سوننت» بق وشه ی «سه له فی بوون» و «پیزگرتن و به ره مه ندبوون له به ره مه ی زانیان» بق وشه ی «مه زه بی بوون» له به رچاو گیراون که بیگومان ئم دوو پیره وه به م دوو چه مک و واتایه نک هدر دزو پیچه وانه ی په کتر نین ، بگره ته واکه ری په کتریش ، وه له راستی دا هه موو مسولمانیکی زانو ژیر پتوسته هه ر کام لدم دوو پیره وه (بتجاه) هی به م دوو چه مک و مه عابیه ی سه ری تیدابن .

(۴۱) له کیتی (به رنامه ی فیکری کاری ئیسلامی) دا که م وزور ئم جوړه مه له ته توئیراونه وه .

قېښه... ۴ (۴۲)

۳- گوناخه د دروونى په کان :

گوناخه په نېهانو د دروونى په کان بهرې زوږبه ی زوږى زانايان له گوناخه رواله تى په کان خراپترو بده زه پترن ، به لام ټيمه به قهستى خستماننه دواى گوناخه رواله تى په کانه وه ، له بده رته وهى له ههستېې کردن دا له دواى وانه وه دين .

ننجا شتيکى ئاشکراو روونه که سه رله بهرى تهو جوړه تاوانانه سه رچاوه که يان عه قل و دلى ئينسانه و په يوه ندى يان به نه ندامه رواله تى په کانى جهسته وه نيه ، وه پيوسته نه وه ش بگوتري که تهو گوناخو تاوانه د دروونى يانه ته سل و بنکى سه رله بهرى گوناخه رواله تى په کانين ، يو پينه : تو ته نيا کاتيک غه بده تى که سيک ده کهى که د دروونت بوغو کينه و حه سه دى بهرانه بهر بهوى تيدا جيگير بووې . - هله به ته هم ياسايه ريزه پرى تې ده کوند

ننجا گوناخه د دروونى په کانين مه گهر چونه کايى د هنا هه موږيان تاوانى گه وره (کبيرة) نو گچ که يان نيه ، نه مانده ش چند نمونه په کى هم جوړه تاوانانده :

کوفر ، نيفاق ، شيرک ، خو به زلگرى ، حه سو دى ، بوغز ، کينه ، خو په سندی ، رپا ، به د گومانى ، خه لک به که مزانين ، نازازى بوون به قه زاو قه ده رى خوا ، پر دى ، متمان به خودا نه بوون ، دنيا خوشتروستن له دواړو ژ . . .

به لى خو پنه رى بهرېز ! ته گهر ده ته وئ رى خو چا کى کردنو بده رو خوا چوون بگرېه پيش ، له پيشه وه هه وئ بده خوت له م گوناخو تاوانه پيسه د دروونى يانه قوتار بکهى که هه ر کاميکيان بهر به ست و کو سپيکى په کجار تر سنا که له و رى په بهر زو پير زه دا ، چونکه پيغه مېهر ﷺ قه رو موږه تى : ﴿ لَا تَدْخُلُ الْمَلَايِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كُنُفٌ وَلَا صَوْرَةٌ ﴾ (۴۳) ، واته : فريشته ناچنه مالېکه وه که سه گوتى (۴۴) تيداين .

جانه گهر نه چنه مالېکه وه که ته نيا سه گيک يان بتو سه نه ميکى تيدايت ، چون تيشکى برواو هيدايتى خوا به د لىک رازى ده بن که يه کيک يان پتر له و تاوانه د دروونى يانه تيدا نيسته جى بووېن ، که هه ر کاميکيان له سه گ پيسترو له بتو سه نه م بده زه پتر نه گريس ترن ؟ !

۴- زياد له پيوست گونگى دان به ژيانى دنيا :

به لى . . . هه رچه نده ژيانى دنيا خوى له خوى دا چاکترينو گه وره ترين چاکه و نيعمه تى

(۴۲) رواه الترمذى والترمذى وابن ماجه .

(۴۳) متفق عليه .

(۴۴) ديار ، رشدى (صوره) جگه له بتو سه نه م وينده ده گريته وه ، واته وينه په ک که به ده ست درووست گرايى .

خوايه بؤ ئينسان هه‌ربۆيه‌ش پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموويه‌تى: ﴿لَا تَسُبُّوا الدُّنْيَا فَنَعْمَ مُطَيَّةٌ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ (٤٥)، واته: جنيو به‌دنيا مه‌ده‌ن چونكه باشتري‌ن ولاخي سواري ئينساني بروداره...

به‌لام به‌ده‌ردى پيشينان ده‌لتن: هه‌موو شتيك به‌خوي، خويش به‌مه‌عنا، له‌كاتيكدان زيانى دنيا زياد له‌ئەندازەى پيرويست گرنگى پي‌ده‌درئو ده‌كرتته ئامانج، ده‌بيته بيته‌زاترين كو‌سپو چه‌په‌رى سه‌ر پئي صالح‌بوونو به‌رو خواچوون، هه‌ربۆيه‌ش خوي زانا خو‌شه‌ويستى و هه‌لبازاردنى زيانى دنياى كردوته‌ مايدى چوونه نيو دۆزه‌خ: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَلَأَنَّا الْجَحِيمُ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ النازعات (٣٧-٣٩)، وه‌كردوويه‌تى به‌درووشم و نيشانه‌ى كافرو بي‌بروايان: ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَىٰ الْآخِرَةِ...﴾ إبراهيم (٢-٣)

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر سه‌لماندى ئه‌و راستى‌يه. كه‌زياد له‌پيرويست گرنگى دان به‌زيانى دنيا كو‌سپو به‌ره‌به‌ستىكى گه‌وره‌يه له‌پئي ناوبراودا- زۆرن، به‌لام ليته‌دا ده‌رفه‌ت كه‌مه‌و ته‌نها ئاماژه بؤ به‌كيك له‌به‌لگانه ده‌كه‌ين:

له‌جەنگى (ثوحود) ١٤، دواى ئه‌وه‌ى تيره‌اوژه‌كانى سه‌رچيا فه‌رمانى پيغه‌مبه‌ريان شكاندو شوته‌كانيان به‌جى‌هيشتو به‌قه‌سى فه‌رمانده‌كه‌شيانان نه‌كرد، مسولمانان سه‌ر كه‌وتنى سه‌ره‌تاي جه‌نگه‌كه‌يان لئى بوو به‌تيشكان و حه‌قتا (٧٠) كه‌سه‌يشيان لئى شه‌يدكرا، جاخوای كاربه‌جئ به‌و بۆنه‌وه فه‌رموويه‌تى: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...﴾ آل عمران (١٥٢)

له‌م ئايه‌ته به‌پيژه‌دا خواوه‌ندى زانا ئاماژه بؤ چه‌ند هۆيه‌ك ده‌كات كه‌بوونه هۆى دۆراندى جه‌نگى ثوحود، به‌لام پاشان ئه‌سل و بنكى هه‌موويان به‌خوش‌ويستنى دنيا ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ داده‌نئى به‌م شيوه‌يه:

حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ — وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ — وَعَصَيْتُمْ — مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ — مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا !

به‌لئى... به‌هۆى زياده‌له‌پيرويست خو‌شويستن و گرنگى دان به‌زيانى دنيا تيره‌اوژه‌كان كو‌كردنه‌وه‌ى مال و غه‌نيمه‌تيان له‌جى‌به‌جئ كردنى فه‌رمانى پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌لا گرنگ‌تر بوو! بۆيه‌خر كردنه‌وه‌ى غه‌نيمه‌ت دووچارى فه‌رمان‌شكاندن (عصيان) ى كردن، به‌هۆى فه‌رمان شكاندن‌يشه‌وه‌ گيره‌وده‌ى ده‌ردى ناكۆكى (تنازع) بوون و سه‌ره‌نجام تيشكان (فشل) يه‌خه‌ى گرتن!!

۵- شوینک و تن و

لاساکردنه و هې کویرانې پېشینان و دهوړوبه

نوره که لاساکردنه و شوینک و تنی کویرانې پېشینان و دهوړوبه څو خوارو هله دهوړتکی گرنګی هدی له لادانو گټېرانه وې پېوارانې پټی صالح بوونو بهره و خواچووندا، پاستی به کی میژووی و واقعی و بهرچاره و خوی بهرزو مه زنیس له زور جی یان ټیشاره تی پټی کردو و پټیغه مېریش ﷺ له چنده فېرموده به کدا باسی کردو و، بونموونه خوی گه وره فېرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾ الزخرف (۲۳).

هروړه ها فېرموویه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ البقرة (۱۷۰).

پټیغه مېریش ﷺ فېرموویه تی: ﴿مِمَّنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تَنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جُمَعَاءَ هَلْ تَحْسُونُ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟﴾ (۴۶).

به ټی... بابو باپیرانو خه ټک و دهوړوبه دهوړتکی کاریگه ریان هدی به بوسه ټینسان چه به لای چاکه دا نه گدر چاک بنو، چه به لای خراپه و لاداندا نه گدر خوانه خواسته خراپه و لار بن، هره بزیه ش ټیسلام گرنګی به کی زور به چاک کردن (اصلاح) ی کومه ټگا ددات له هه موو لایه نه کانی فیکری و نه خلاقی و کومه لایه تی و تابووری و سیاسی بهره، چونکه هروړه ک چوون عه قلی ساغ له جهسته ی ساغ دایه (العقل السليم في الجسم السليم)، به هه مان شیوه ش موفی ساغ له کومه ټگای ساغ دایه (الإنسان السليم في المجتمع السليم).

۶- بل ماموستای و چاوساغ:

گرنګی و پیوستی رابره و پټی پشاندهر له هه موو بواریکی ژبانی ټینساندا مه سه له یه کی بوونو ټاشکرایه و مشت و مې له ټاگرئ. به لام له بواری صالح بوونو بهره و خواچووندا نه و نه گرنګی و پیوستی به زیاتر ده بیته مه سه له یه کی ټاشکراو به ټگه نه ویست، چونکه مه سه له ی صالح بوونو بهره و خواچوون وک له پټی شوه ش گوتمان یه کجار گرنګ و ټالزو دژاره و ټینسان زور وریا و بیدار نه بی گېر و ده ی سده و یه گېرو گرفت و کوسپو هه ټدیر ده بیته.

هه ټه ته من لیره دا مه به ستم نه و نه نیه بلیم: ټینسان به زه حممت ده توانی خوی چاک بکات و خواپه رستی بکات، چونکه ټینسان به سرووشتی خوی خواناس و خواپه رسته و، وک له خالی پټوړدا له و فېرموده یه ی پټیغه مېره ووه ﷺ ده رکوت که خستمانه روو: موفی به نه سل و

سرووشت چاڭو پاڭو خواناسه . به لڅو ښه وهی من لږه دا مه به ستمه ښه وهیه که نه گهر به کښک
بیهوئ زور به مه سه لهی خو چا کړدو خواناسین دا بچینه خواریو ، به چاکی و خواناسینیکي
ښاسیو ها که زایی و عه و امانه قایل نه بیو به کد می قناعت نه کاتو به رهو چاکترو به رزتر
پروات ، ښه ده بی زور وریاو بیتدار بیو ، مه گهر به ده گمده دنا مه به سستی ناوبراو به بی ماموستاو
چاوساغینکی راستو ته و او مه بسور نابیت ، ښجا بویه ده لیم ده بی زور وریایی چونکه ښه
به رهو لوتکه و دونه به رزه کانی عیرفانو خواناسی ده چیو ، دیاره ښینسانیش هه تابه رزتر
بیته وه ، هه مه ترسی که و تنه خواره وهی پتر لږه کړیو ، هه مه ښه گهر به که و تنه خواریش زیانی زیاتر
ده بیت .

هه ربویه ښه هلی عیرفانو ته و صوفی په سه ن ښه تی : ﴿ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴾ التوبة (۱۱۹) یان کړدو ته درو شمی رښپورانی ری ښه رهو
خواچوون !

به لڅو . . . هه به وهنده کارت پښک نایه که پاریزله خوا به کی ، به لڅو ده بی له گه
(راستان) یش دابی !

هه رهو که چوون قوتابی به که ده ده یوئ فیری زانیاری پزیشکی (علم الطب) بیت ، هه به وهنده
به مراد ناگات که کتیبو به ره می ښه زانیانه بخوینینه وه که له و ده ریاوه شاره زا بوو ون ، به لڅو
پیویسته له سدر ده ستی شاره زاو چاوساغانی ښه زانیاری به تی بگاتو پی بگات .

که واته : ښه قسه یه که ښامی غه زالی و زوری دیکه ش له زانو دل بیتدارانی عیرفانو
ته و صوفی له پیشینانی ښه رښپازیه یان گپراوه ته وه که ده لڅو : ﴿ مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْخٌ فُشِيحُهُ
الشَّيْطَانُ ﴾ ، ښه گهر وشه (شیخ) به ماموستاو چاوساغو ری ښیناندو لڅک به دینه وه ، ده زانین
که قسه ی ناوبراو هه تا راده ده کی زور راستی پښکاوه !

هه لڅه وشه (شیخ) یش کاتی خو ی هه به و مه غناو مه به سته به کار هښراوه به که سیڅ
گو تراوه (شیخ) که به زمانی حال و وتار له سدر بنچینه ی قورښانو سوننه و له بهر تیشکی شروح
ته فیسیری پیشینان (سلف) ی صالح دا له هه موو بو او لایه نه کانی ژیاندا خه لکی تی ده گه یاندو
پی ده گه یاندو چا که ده کردو به رهو خوا ده برد ، به لام دوا ی لاری بوونو له ښیسلام دور که و تنه وه و
ری لڅی تی که چوون ، وشه ناوبرا ویش وه که ده یان وشه زاراوه ی دیکه ی په سه نی ښیسلام دوو چاری
گوړانو شیوینران بوو .

۷- بڼ ښاگایی (الغفلة) :

له بیر چوونه وهو بڼ ښاگایی به کی دیکه به له کوسپو به به سته کانی سدر رینگای صالح بوونو
به رهو خواچوون ، چونکه هه رهو که چوون دزوجه ده له کاتی خه و تنو بڼ ښاگایی و تاریکی
نیوه شه و دازه فیه به بابای خاوه ن مال و خاوه ن دوکان ده بدنو ، گور گیش له کاتی خاغلاری شواندا
ده رفدت و هره گری ، شهیتانی به دیش به هه مان شیوه له کاتی بڼ ښاگایی ښیناندا خه ریکی کاری

خوی ده بیټ، ندمه له لایه کوره له لایه کی دیکه شه زه موزف به هوی بیټا گایی و خافلانده نه گهر
گريمان شه یتانیش دندی نه دات و تووشی خراپدی نه کات، بیټا گایی و خافلان هدر خوی له خوی دا
تدمن به زایه چوون و کات له ده ست چوونده، دیاره تاقه سه رمایه ده ستی یتسانیش له ژبانی دا
تدمنی به تی و، نه گهر نه میشی به بیټ هوی سوود به فیروزدا مانای وایه خوی دژراندوه !!
ده باره می ترسی و زبانی له بیر چوونده و بیټا گاییش له ژبانی یتساندا ده قی قورټانو
سوندت زورن، بژنموونه هندیکیان ده خهینه روو:

- ﴿ وَلَقَدْ عٰهَدْنٰا اِلٰى اٰدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسٰى وَلَمْ نُجِدْ لَهٗ عَزْمًا ۝ طه (۱۱۵) ﴾
- ﴿ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوْا اللّٰهَ فَاَنْسَاهُمْ اَنْفُسُهُمْ . . . ۝ الحشر (۱۹) ﴾
- ﴿ الشَّيْطٰنُ جَاثِمٌ عَلٰى قَلْبِ ابْنِ اٰدَمَ فَاِذَا ذُكِّرَ اللّٰهُ تَعَالٰى كُذِّسَ وَاِذَا غُفِّلَ وَسُوْسٌ ۝ (۴۷) ﴾

کهواته خویته ری خو شه ویست!

نه گهر ده ته وی شه یتانی به د وهك گورگی هار زه فدر به میگه لی ساعات و ده ققه کانی تدمنت
نه بات و، وهك دزی مالټر ری به خانووی دلت نه بات، هه و له ده هه میشه به هوی یادی خواوه
ئاگادار وریار دلت بیټدار بی و، وهك شوانیکی وریار ئازاو به مشوور زور به وردی به سهر پانه مه ری
کاته کانی تدمنت رابگه و چاودیریان بکه، که بیټ هووده له ده ست نه چن، وه به هوی یادی خواوه
باهه میشه مالی دلت رووناك و دره و شاهه بی و جیگه ی شه مشه مه کویره ی خوختوته و دالعه ی
شه یتانو نه فسی به دی یتدانه یتدوه .

۸- شه یتان :

له راستی دا شه یتان له عنده تی خوی لی بیټی سهخت ترین و بیټره زاترین کوټسپ و له میهری سهر
رینگای صالح بوون و بدره و خوا چوونده، خوی بهرزو مه زنمان جل جلاله له چنده ها ئایدت دا
ئامازه ی بوومه سه له یه کردوه، بوټینه: ﴿ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ

عَدُوًّا . . . ۝ فاطر (۶) .

به لām ئیمه بوټیه خستمانه دوی هه موو کوټسپ و به ربه سه کانی دیکه ی سهر رینگای
ناوبراو، چونکه شه یتانی به د هدر به هوی ئه و حدوت ته له و داوانه ی پیشه وه یه که ده توانی زه فدر
به یتسان به ری!

به لی شه یتانی نه گریس و پیس له عنده تی خوی لی بیټی، به هوی: خراپ له ئیسلام

حالی بوونو ، گوناحه پواله تی و (٤٨) په نهانه کانو ، خوشه ویستی دنیاو (٤٩) ، شونکه و تن و
 لاساگردنه وهی کوثرانه ی پیشینان و ده ورو بهری خوارو هله و ، بی ماموستایی و
 چاوساگی و ، بی ناگایی و له بیر چوونه وه ده رفعت له ریتبوارانی ری بی بدره و خوا چوون ده بیستی و
 شامانچو مده بیستی گلاوی خوینان- که بریتی به له له خوا دور خستنه وه ، یان لانی که م
 مه حتمل کردن- لی وه ده ست دینتی .

• • •

جامسولمانی به ریژو خوشه ویست !

نه مانه به کورتی هشت کوسپو چه پدرو بدره سته هره سخته و بیره زایه کانی سدر رینگای
 صالح بوونو بدره و خوا چوون ، خوا یاربئی زورت ناگا له خو بی و چاکیان لی وردیه وه و هینده ی
 سهری ده رزی یش لییان مدرسه ، چونکه هیچ شتی که خوی بز پیاوان (رجال) راتا گری و هیچ
 کوسپیک رینگا به ممدردی خوا ناگرتی ، دیاره که سیکیش گولی بوئی ده بی تازاری درلو دالیش
 له خو ی بگری و عاره بیش زور جوانیان گوتروه :

بقدر الکد تنگتسب المعالي
 من طلب العلى سهر الليالي (٥٠) .

شیدی هیوادرم توی به ریژیش تیکرای شو گرتی و گولانه ی سدر ریت به پروای به تین و عزمی
 پولا یین و دلی پر له شه وینه وه و ه که خه نجره ی ده بان هه لپری و تییان نه وه ستی و پانه وه ستی هدا
 ده گه به مهنزل و به نا کام و مراد ده گه ی .

(٤٨) خودای بهرزو مهنزمان قهرمو به تی : « و ذروا ظاهر الإثم و باطنه ... » الأنعام (١٢٠) ، واته : وه واز
 له گوناحه نا شکرلو په نهانه کان بیتن .

(٤٩) گوتراوه (حب الدنيا رأس كل خطيئة) ، هه لبه ته نهم قسه یه زور جوان و راستو به جتی به ، به لآم
 سهاره ت به قهرمو وه ی پیغه مبه ر له قه لهم درانی مشت و مری له سهره . پروانه : کشف الخفا و مزیل الإلباس ،
 ب ١ ، ٤١٢ ، ٤١٣ .

(٥٠) واته : به پنی هه رلو تیکرشانو مالدو بوونی خوت پله و مهنزلگای بهررت ده ست ده کدوی ، شو که سیش
 به وئی مهنزلی بهرزی بین شه و نخوونی زور ده بیستی .

دوا قسم

خوتنه‌ری سه‌نگین و شیرین و مسولمانی خواناس و به‌دین!
ثم نووسراوه‌ی به‌رده‌ستت خوا پشتیوان بی- تارادده‌یه کی زور ناو و نیوه‌رۆکی یه‌کن و ، رنگای
چاک‌بوون و به‌دیداری خواشادبوون ، که تامانج و مه‌به‌ستی هه‌ره‌به‌رزو گرنگی پیغه‌مبه‌ران (علیهم
الصلاة والسلام) و زاناو چاوساغان و دۆستانی خوا (أولياء الله) بووه ، روون ده‌کاتده .
مه‌به‌ستیشم له (صالح‌بوون) ئه‌وه‌یه که ئینسان به‌س بوخوا بژی و ته‌نیا به‌بپی به‌رنه‌می
ویش به‌رپۆه بجی ، له‌ده‌رووده‌روون (ظاهر و باطن) ی خۆی و ، وردو درشتی زیانو گۆزه‌رانی دا .
وه‌مه‌به‌ستم له (به‌ره و خواچوون) و به‌دیداری خوا (لقاء الله) شادبوون ، ئه‌وه‌یه که ئینسان
هه‌ینه‌ به‌گه‌رمی و قوولی خوا بناسی و ، به‌دل و ده‌روون و هه‌ست و نه‌ست هه‌ینه‌ی
لی‌نزیك‌بیته‌وه ، که بگونجی بجیته‌ریزی ئه‌و به‌نده‌ ساغ و هه‌لبزاردانه‌ی خواوه که شه‌یتانی به‌د
به‌شه‌یانی خۆیه‌وه یه‌خه‌ی له‌به‌ر دادریوون و گوتوویه‌تی پێشان ناوێرم و ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ردا
ناشکین: ﴿ قَالَ رَبِّي بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ
مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ۝ الْحَجَر (۴۰-۳۹) .
ئیدی هه‌تا گۆشه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌رنامه‌ی تیرو ته‌واری خۆی بالاده‌ست و کار به‌جی‌دا پێک
ده‌گه‌ینه‌وه ، به‌خوات ده‌سپێرم .

والسلام علينا
وعلى عباد الله الصالحين

خه‌راوا (۱۹۹۰)

کاکلی باسه کان

بابدث	لاپهړه
پېشکېش بې	۳
پېشکېش چا پې دووه م	۴
سې ټېپېسې گرنګ	۱۳
رېځ خوشکردن	۱۴
قوناغې په کمه : توبه کردنو پاکېوونهوه	۱۶
قوناغې دووه م : زانبارېو چاروونېوونهوه	۲۴
قوناغې سې پدم : ټېخلاصو په کلابوونهوه	۲۶
قوناغې چوارهم : پارېز کاري ووردېوونهوه	۳۰
قوناغې پېنجه م : ټېحسانو بهر زېوونهوه	۳۵
قوناغې شه شدم : دهوامو سارونه بوونهوه	۳۸
به چي بهره خوا بېچين و پېته لاچين ؟	۴۰
چند ناکاداري په کي گرنګ	۵۱
پاشکړ	۵۵
دوا قسم	۷۹
کاکلی باسه کان	۸۰

لەم نامیلکەییەدا

هەوڵ دراوه بە شێوەیەکی کورت و گۆشاو و سادە و پەوان پێگای صالح برونێ
ئینسانی موسلمان و بەرەز خواجوونی بخێتە روو، بەهێوای ئەرەیی کەبتوانین هەرچی زیاتر
خۆمان چاک بکەین تا سەرەنجام لە پێت و بەرە کەتێ ئەر خوگۆڕین و چاک برونەدا، شیاوی
ئەرە بین کە خوای میهرەبان و دادگەر واقعی تێکچوو و شێتێراوی گەلە چەوساوه کەشمانمان
پێی بگۆڕی و، بمانگاته میراتگرانی زەوی خۆی و بەرێوه بەرانی ئایین و بەرنامه کەیی و
ڕزگار کەرە مشوورخۆری بە شێتێک لە ئوممەتی پێغمبەری هەلبژاردەیی
صلی اللہ علیہ وسلم

ژمارەیی سپاردنی بە کتێبخانەیی نیشتمانیی هەرێمی کوردستان (٩٧) سالی (١٩٩٦)

چاپخانەیی وەزارەتی پەرە وەرەیی هەرێمی کوردستان